

SOBÁČKA

X. ročník
březen 2016

živě a nově

www.blatensko.eu blatensko@blatensko.eu

Žijí s námi aneb lidé na Blatensku

Lubomír Pešek

Než se Vám, milí čtenáři, představí výtvarník Lubomír Pešek, budeme si povídat o projektu nekonečného plátna. I když ve své podstatě se jedná o neživou věc, jeho vznik a proměny jsou dokladem toho, že žije s námi. Lubomír Pešek je duchovním otcem nekonečného plátna. Tedy správně žijí s námi. Ať už je známe nebo ne. V každém případě se s nimi můžeme blíže seznámit.

Myšlenku Nekonečného plátna přivedl na svět umělecký spolek Orbis Pictus Evropa v roce 2001, takže projekt teď už přestává být „dítětem“.

Pokračování na str. 3

Žijí s námi aneb lidé na Blatensku

Pálková Lenka

Možná má region Blatenska zvláštní kouzlo, možná je to úžasná souhra náhod. V každém případě je to region kouzelný, který jistou shodou okolností očaruje spoustu návštěvníků. Některé natolik, že se rozhodnout přestěhovat se sem. Představí se Vám, milí čtenáři, výtvarnice, která říká: „Při své první návštěvě jsem si to tu zamilovala. Věděla jsem, že tu chci žít. Stoupla jsem si pod dub a řekla jsem Tomášovi – tady mi postav dům. Já tu budu bydlet.“ A tak se stalo.

Tereza Babrajová o Lence Pálkové napsala: „Zdá se být symbolické, že se narodila na den dětí: propadla kouzlům přírody, zvířat, hraček, loutek a her. Jako

Pokračování na str. 6

Žili s námi aneb lidé na Blatensku

Eva Erban-Drucker

(26. 3. 1928 – 30. 1. 2016)

Na konci měsíce ledna zemřela v Kanadě členka Židovské obce a rodačka z Blatné Eva Erban-Drucker. Mnohým jistě není toto jméno známo a sami přemýšlíme, jak bychom ve zkratce vyjádřili obdiv a zároveň význam této „plaché, tiché, štíhlé, hnědovlasé dívenky, hubeného obličje, často s brýlemi,“ jak ji popsal Dimitrij Slonim.¹ Ku pomoci by nám mohly posloužit jiné nekrology nebo biografie, avšak slova nás omezují ve vyjadřování emocí spjatých s válkou, které byly tak čitelné z rozhovoru s paní Evou v roce 1997. Začneme tedy od počátku rodiny Druckerů v Blatné.

¹ Slonim, Dimitrij: *K historii Židů v jihočeské Blatné a okolí*. Blatná: Městské muzeum Blatná 2003, s. 65. ISBN 80239-2653-5.

Pokračování na str. 8

Vážení přátelé,

číslo tohoto SOBáčku vychází na konci března. Když jsem byla oslovena paní ing. Vokrojovou, abych napsala úvodník do tohoto listu, napadlo mne několik témat. Nakonec zvítězilo to, které si připomínáme právě na konci března a které nás ovlivnilo všechny - „ŠKOLA“.

28. březen je v kalendáři zapsán jako Den učitelů.

Práce učitelů není vůbec jednoduchá zvláště v dnešní době. Dalo by se mluvit spíše o poslání, které každého z nás nějakým způsobem ovlivnilo.

Každý učitel se významným způsobem podílí na vzdělání a výchově našich dalších generací.

Nároky na jejich práci stále rostou a učitelské povolání je nepochybně jedno z nejdůležitějších, ale i nejvytíženějších. Kantoři by měli žáky učit a vychovávat a možná, že by bylo dobré, kdyby škola mohla napravit to, co rodina zkazila. Ale na to nemají vhodné podmínky.

Rodiče si často myslí, že za problémem stojí kantor - škola, ale zapominají, že za problémem jejich „snad jen živějších dětí“ stojí často oni a prostředí, ve kterém „snad jen živější děti“ vyrůstají. Bez spolupráce všech se žádný problém nevyřeší.

Pokud si vzpomenu na své učitele a profesory, chovám k nim úctu. Měla jsem je ráda a ráda na ně vzpomínám. Pochopitelně, že nás napadnou různé otázky. Jaký je vlastně dobrý učitel? Ten co nám všechno dovolil a byl na nás až příliš hodný? Ten, co byl přísný, ale naučil? Ten, co nám dal naprostou volnost a vše nám prominul, nebo ten, co co byl tzv. puntíčkář a pedant? Zřejmě by nás napadla řada otázek a mohli bychom o tom přemýšlet hodně dlouho.

Kantor je člověk jako každý z nás. Se všemi klady i zápory. Ale s odstupem let víme, že právě na ty přísné, ale spravedlivé vzpomínáme nejraději. A po nějakých létech přijdeme na to, že to s námi mysleli dobře, a že se z nás snažili vychovat slušné lidi a něco nás naučit. Jejich práci často oceníme až s odstupem doby.

Vím, jakou mají radost z každého sebemenšího úspěchu svých žáků. Setkání s nimi po létech na školních srazech a vzpomínání na školní léta jsou toho důkazem. Je jen škoda, že s přibývajícimi roky se už se všemi potkat nemůžeme.

Myslím si, že bez ohledu na stupeň vzdělání, který zajišťují, si většina kantorů naše uznání zaslouží, přestože je jejich práce často nedoceňována.

A tak mi závěrem dovoluji, abych jim za nás za všechny u příležitosti Dne učitelů poděkovala za jejich práci, trpělivost a obětavost, se kterou se o naše děti starají a popřála jim mnoho zdraví, hodně sil a elánu do další práce.

Stanislava Mašková
Starostka Obce Lnáře
Členka Rady SOB

Jak ten čas letí ...

Taky se Vám zdá, že „Ten čas letí stále rychleji“ nebo že „Času se nedostává a pořád chybí“ nebo „Nestíhám“ a někdy „Čím víc se snažím, tím se více nedaří a práce a papírování přibývá“? Taky? To se mi ulevilo, začínala jsem mít strach, že je něco nenormálního v mém světě. Shakespeare sice napsal, že je něco

shnilého ve státě Dánském, ale kontext byl přeci jen trochu jiný, že.

Co vše se událo u SOBu:

- Školení účetních se i bez dotací těší velkému zájmu mezi účetními malých obcí. V úterý 1. března jich na školení dorazilo do Blatné 64, lektorem byl Ing. David Vičar. Budeme v poskytování této vzdělávací akce pokračovat. Při organizačním zajištění SOBu výrazně pomohly studentky 3. ročníku OA SOŠ Blatná. Za nezbytnou pomoc děkujeme jim i škole.
- Bylo předloženo vyúčtování dotace společného projektu SOBu za rok 2015, jeho celková výše přesáhla 1 mil. korun, pro obce byly zpracovány pasporyt místních komunikací, dle zájmu také pasporyt dopravního značení a veřejného osvětlení. Pro některé obce byly zpracovány projekty revitalizace veřejné zeleně. V rámci projektu byly vyhotoveny prapory se znakem obcí pro Město Bělčice a Obec Bezdědovice, nechaly se vyrobit drobné reklamní předměty (propisky s názvem obce, bloky se znakem obcí, papírové tašky také es znakem obce). Z této dotace bylo podpořeno konání vzdělávací akce v listopadu 2015 pro starosty obcí s názvem „Odpovědnost voleného zastupitele“ s lektorem JUDr. Lubošem Průšou.
- V úterý 2. února byl připraven vzdělávací kurz „Rozvojové dokumenty obcí“ s lektorkou RNDr. Zuzanou Dvořákovou Liškovou, PhD., z katedry strategického managementu Ekonomické fakulty Jihočeské univerzity.
- Byl zahájen letní semestr Virtuální univerzity 3. věku. V zimním semestru ukončilo cyklus šesti kurzů osm studentek a všechny se zúčastnily promoce v Praze (*více na jiném místě SOBáčka*).
- V polovině února se konal další kurz „klubu šikovných rukou žen z Blatenska“ pedig pro mírně pokročilé s lektorkou RNDr. Danou Koubkovou.
- SOB se připravuje na spolupráci se Svazem měst a obcí ČR (= SMO) na vytvoření Centra společných služeb. Proběhlo jednání s vedením SMO a byla pro potřeby hodnocení všech zájemců zhotovena zpráva o činnosti SOBu. O tuto spolupráci se uchází 106 subjektů z celé ČR, ve finále bude smlouva o spolupráci uzavřena pouze s 80 subjekty, tzn., že každý pátý zájemce při výběru neuspěje.
- Poslední týden v únoru se konalo jednání užšího vedení = jednání Rady SOB.
- Byla zprovozněna nová e-mailová adresa SOBu: blatensko@blatensko.eu

Stalo se po uzávěrce:

- V rámci přípravy obsáhlé žádosti o finanční dotaci proběhl dotazníkový průzkum u členských obcí. SOB připravuje žádost o finanční podporu z Operačního programu zaměstnanost (= OPZ), prioritní osa č. 4 „Efektivní veřejná správa“ ve spolupráci s Mgr. Hanou Kolínskou.
- Soutěže 13. ročníku Příroda Blatenska, letos s názvem Proměny, končily v pondělí 14. března. Hodnotitelská komise neměla jednoduchou práci při výběru vítězů. Výsledky budou dostupné ve školách a školkách regionu a brzy jistě také na našich webovkách.
- Žáci ZŠ JAK Blatná nám pomohli přestěhovat výtvarné práce do muzea. Děkujeme vedení školy, že s námi spolupracuje i v takových všedních záležitostech. Děkujeme i žákům za pomoc.
- Nové webové stránky www.blatensko.eu jsou stále ve výstavbě, ne všechny chyby již byly odstraněny. Omlouváme se uživatelům, budeme se na SOBu snažit v dohledné době nedostatky napravit. Děkujeme za pochopení.
- Začalo astronomické jaro.

Co by se mělo stát:

- ✉ První čtvrtek v dubnu se koná závěrečný audit hospodaření SOBu za rok 2015, kterou provede pracovník Krajského úřadu Jihočeského.
- ✉ Na druhou polovinu dubna je připravováno jednání Valné hromady SOB.
- ✉ Byl schválen nový zákon o veřejných zakázkách. Pro představitele našich obcí připravuje SOB vzdělávací akci na toto důležité téma.
- ✉ SOB by se měl dozvědět výsledek posuzování podané žádosti o podporu nákupu sběrných nádob na tříděný odpad. Žádost byla podána na podzim 2015, prošla hodnocením v prvním kole. Celková výše požadované dotace byla více než 3,75 mil. korun. Prakticky všechny měly zájem o nákup nových nádob na tříděný odpad včetně bioodpadu a železného odpadu.
- ✉ V úterý 12. dubna se od 16,00 hodin bude konat v Městském muzeu Blatná vernisáž výstavy 13. ročníku Příroda Blatenska, letos s názvem **Proměny**. Svou účast na vernisáži přislíbil Václav Chaloupek, režisér, scénárista a především milovník přírody a zvířat, autor známých Večerníčků. Plakát najdete na jiném místě SOBáčka. Výstava potrvá do neděle 22. května.
- ✉ První neděli v květnu a to přímo 1. května se od 16,00 hodin koná v kostele Nanebevzetí Panny Marie v Blatné odpoledne poezie a hudby. Vystoupí **Valérie Zawadská** (poezie Jana Skácela a Oldřicha Mikuláška) s **harfenistkou Lydií Härtelovou** (skladby pro sólovou harfu). Připravuje SOB ve spolupráci s farností Blatná.
- ✉ V první dekádě dubna musí být odeslána žádost o finanční podporu z OPZ.
- ✉ Byly zahájeny přípravné práce na tradičním stolním kalendáři SOBu pro 2017.

Pište a posílejte své podněty, články i s fotografiemi, informace o dění u Vás na novou e-mailovou adresu: blatensko@blatensko.eu – liší se od té dosavadní opravdu jen posledními písmenky: místo „cz“ je za tečkou „eu“. Na čtenou. Uzávěrka příjmu příspěvků do květnového vydání je v pondělí 2. května 2016.

Radka Vokrojová

Univerzita 3. věku na Blatensku

SOB vede tzv. konzultační středisko Virtuální univerzity 3. věku (= VU3V) již čtvrtým rokem. V zimním semestru ukončilo osm studentek šestý kurz: Marie Cardová, Ludmila Havlenová, Věra Kačínová, Alena Kubátová, Jiřina Šichová, Marie Vonášková, Marcela Vošahlíková a Marie Zájedová. Tím získaly prá-

vo slavnostně ukončit studium. Promoce se konala v aule České zemědělské univerzity v Praze 26. ledna 2016. V době, kdy budete číst tyto řádky, se letní semestr bude pomalu chýlit ke konci. Probíhaly dva kurzy současně: „Barokní architektura v Čechách“ a „Čínská medicína v naší zahradce“. Další semestr bude začínat v říjnu 2016, studenti si nyní budou vybírat téma kurzů, které je zajímat a kterým se budou věnovat v dalším studiu VU3V. Více informací o studiu

VU3V můžete získat buď na webové adrese www.e-senior.czu.cz nebo v kanceláři SOBu na telefonu 728 881 358.

Text a foto: Radka Vokrojová

Svazek obcí Blatenska
Město Blatná
ZUŠ Blatná, CKVB Blatná

Vás zvou na výstavu
z cyklu Příroda Blatenska
13. ročník

PROMĚNY

Městské muzeum Blatná

13. dubna – 22. května 2016

Vernisáž úterý 12. 4. 2016 v 16:00 hodin

Úterý - Neděle
10:00 - 17:00

nazval

Svazek obcí Blatenska, Farnost Blatná
Vás zvou na „Proměny“
Odpoledne poezie a hudby s harfou

Valérie Zawadská
Lýdie Härtelová

Neděle 1. května 2016 od 16,00 hodin,
kostel Nanebevzetí Panny Marie v Blatné.

Vstupné 100,- Kč, prodej vstupenek 1 hodinu před začátkem.
Výtěžek bude věnován blatenské farnosti na opravu kostela.

Kalendář SOBu na příští rok 2017

Pro obyvatele, návštěvníky a všechny příznivce Blatenska připravujeme opět tradiční stolní kalendář. Prosíme zástupce obcí, organizátorů kulturních, sportovních, společenských a dalších akcí, aby nám poskytli podklady pro nový kalendář na rok 2017. Žádáme o poskytnutí podkladů a jejich zaslání na E-mailovou adresu blatensko@blatensko.cz resp. blatensko@blatensko.eu nebo poštou Na Tržišti 727, 388 01 Blatná popřípadě přišli domluvit vše osobně. Své podklady, prosím, zasílejte co nejdříve – nejpozději do 16. května 2016. Nezapomeňte uvést datum a název akce, místo konání popř. pořadatele a další podrobnosti, které znáte. Uvítáme, když nám poskytnete ilustrační fotografie ze života obcí na Blatensku (uveďte autora popř. název fotografie).

Děkujeme a těšíme na spolupráci.

Bohumila Hoštičková
Radka Vokrojová

Lidé na Blatensku Lubomír Pešek

Pokračování ze str. 1

Budeme-li se na projekt dívat v rovině lidského života, je mladistvým, dospívajícím, nadaným a plným elánu. Jistě už mnoho lidí přesvědčil o dobré myšlence. Na rozdíl od mnohých z nás poznal svět,

tedy Evropu, celkem

dobře. Ale zpět na začátek.

Pod záštitou Senátu České republiky a za spolupráce s Českými centry a odbory kultury příslušných místních úřadů se projekt Orbis Pictus Evropa (= OPE) představil světu. Záštitu nad projektem převzali v roce 2001 vedoucí delegace EU Ramiro Cibrián a tehdejší ministr zahraničí ČR Cyril Svoboda.

Myšlenkou projektu je přispět kulturním potenciálem k prosazování myšlenky evropské integrace na co možná nejširším fóru. Cílem umělecké společnosti OPE je totiž nadále prohlubovat kulturní a společenskou spolupráci mezi evropskými národy. To je celkem učeně řečeno, ale asi bychom mohli říci něco jako: „Pojďme malovat a kreslit, ukažme si vzájemně své umění, své vidění světa, naše životy, um a dovednosti. Poznáváme se, Evropo!“ Dnes to možná platí více než kdy před tím. První myšlenka byla namalovat nekonečné plátno. Každý výtvarník, a je jedno, zda amatér nebo profesionál, namaluje svým osobitým způsobem na vymezené části malířského plátna své dílo a navazuje přitom na díla těch, kteří přispěli svým dílem již před ním. Účast je strany umělců dobrovolná a odměnou jim je dobré vědomí spoluúčasti. Honorářem umělců je po završení určitého projektu reprezentativní výpravný katalog kompletního souborného díla. Projekt nekonečného plátna byl, je a bude realizován v různých zemích Evropy.

Kde byl projekt nekonečného plátna OPE představen? Jak je těžké připravit výstavu v cizině?

„V Čechách jsme začínali s Ivanem Bukovským v roce 2001, výstavu jsme stěhovali mnohokrát. Nejen do sousedního Slovenska, Německa, Polska, ale také do Nizozemí, Francie, Rakouska, Itálie, Rumunska, Ukrajiny, Bulharska, Ruska, Walesu, Severního Irsku, Finska, Švédska a Maďarsku. Na co jsem zapomněl? Počkejte,“ *vzpomíná, hledá v paměti, listuje v příručce OPE, vždyť za těch patnáct let toho muselo být*, „napište, že prakticky ve všech členských státech Evropské unie a ještě jinde. Aby to naplnilo tu myšlenku poznávat se. A co obnáší příprava takové výstavy třeba ve světě?

V roce 2001 jsem na ministerstvu zahraničí prezentoval ideu a realizaci projektu, před všemi zástupci českých center působících v zahraničí. Ten den se ihned přihlásilo několik ředitelů č.center že mají zájem tento projekt realizovat. Ostatní zajišťovalo generální ředitelství českých center podle našich pokynů. Jezdili jsme ze státu do státu a převáželi projekt včetně naší volné tvorby. O propagaci se staralo velvyslanectví příslušného státu, který projekt realizoval. Vernisáže zahajovali ředitelé č.center nebo velvyslanci.

Lubomír Pešek s Ivanem Bukovským, foto z knihy „Chodí Pešek okolo...“

Musím říci jednu příhodu na přiblížení atmosféry. Vystavovali jsme v Anglii, asi 450 km od Londýna, na zahájení jsme samozřejmě pozvali našeho velvyslance. Náš tehdejší velvyslanec v Anglii Štefan Fülle telefonicky účast přislíbil. A jaké bylo naše překvapení, když opravdu přijel. Pozor, on si i sám těch 450 tam a 450 km zpět sám řídil. Výstavu prohlédl a povídal, no to nemůžete hned odvézt pryč. Počkejte, já si zavolám. Vzal mobil, někomu zavolał do Irska, a pak řekl, tak a odsud můžete výstavu přestěhovat do Belfastu a Dublinu. Dodal, že by prý byla škoda nevyužít ten nápad.“

Když jste takto s projektem cestoval, měl jste Vy sám vůbec čas si prohlédnout město, zemi, poznat jiné výtvarníky?

„Viděl jsem spoustu měst, ale opravdu platí – všude dobře, doma nejlépe. Vždycky jsem se těšil domů,“ a vypráví úsměvnou historku z Francie. Při příležitosti výstavy si vyrazili s přáteli do restaurace. Naneštěstí tak zvaně natrefili na takovou noblesní restauraci, kde hosté sedí celý večer u dvojky vína, tváří velmi inteligentně a hovoří spolu šeptem. Češi byli dobře naladěni, během chvilky bavili celé osazenstvo. Útrata sice byla opravdu v astronomické výši, ale při odchodu stál personál ve špalíru a loučil se s hosty, kteří si uměli užívat.

V dubnu bude nekonečné plátno vystaveno ve Strakonících a současně se budou moci zájemci (výtvarníci amatéři i profesionálové) zúčastnit na jeho rozšiřování. Od kdy do kdy? Za jakých podmínek?

„Vernisáž je připravena na pondělí 4. dubna 2016 od 17,00 hodin v Maltézském sále ne hradě ve Strakonících. Rád bych čtenáře SOBÁčka pozval nejen na vernisáž, ale také bych je rád přizval k tvorbě nekonečného plátna. Na pokračování nekonečného plátna jsem se domluvil např. s Josefem Synkem.

Podmínky účasti malovat nekonečné plátno jsou jednoduché. Musíte mít chuť zúčastnit se. Přijdete, na výstavě jsou barvy, štětce a můžete začít. Podmínkou je pouze to, že ten obraz musí účastník projektu namalovat celý a dokončit ho. Aby pak mohl malovat další zájemce. Každý výtvarník dostane účastnický list. Nejde o to zvítězit, ale zúčastnit se. Byl bych rád, aby bylo vidět, že v dnešní chaotické Evropě alespoň výtvarníci drží spolu. Na tuto akci jsme potřebovali finanční prostředky. Oslovili jsme několik firem, které ochotně přispěly na tuto akci. O to více mě těší, že firma AUTODOPRAVA Josef Janota, aniž byl osloven, přišel sám že chce tuto akci podpořit. Tímto mu ještě jednou děkuji.“

CERTIFIKÁT

O VYTVORENÍ REKORDU

Největší počet výtvarníků
podílejících se na společném díle

180 výtvarníků z 15 zemí se z iniciativy české umělecké společnosti **ORBIS PICTUS: EUROPA** podílelo na vytvoření díla, při němž vzniklo namalováním obrazů akrylovými barvami na dvanáct metrů dlouhé pásy malířského plátna 200 metrů výtvarných příspěvků - poselství umělců pro vizi Evropy 3. tisíciletí.

„Nekonečné plátno“ vzniklo v letech 2001 - 2005 pod záštitou Senátu České republiky a Českých center v zahraničí za přispění autorů z Nizozemí, Francie, Rakouska, Rumunska, Ukrajiny, Slovenska, Polska, Bulharska, Ruska, Walesu, Severního Irska, Irska, Švédska, Maďarska a České republiky.

80 metrů plátna je instalováno v Galerii OPE v Památníku Vojna Hornického muzea v Příbrami.

Údaj o projektu, který bude pokračovat v dalších státech Evropy, byl do České databanky rekordů Agentury Dobrý den Pelhřimov zaregistrován 28. března 2006.

Luboš Rafaj

Ing. Josef Vaněk

Miroslav Marek

(Signatures)

V Pelhřimově, 7. dubna 2006

A G E N T U R A

V minulém vydání SOBÁčka jsme představili klientky Domova PETRA Mačkov, jak se podílely na nekonečném plátně. „Jejich“ část nekonečného plátna bude také k vidění v dubnu ve Strakonících?

„Samozřejmě. A nejen tam. Do projektu se zapojili také další domovy pro osoby ze zdravotním postižením, např. z Oseka, Písku a Zběšiček. S dalšími jsme v jednání. Musím poděkovat paní ředitelce z Mačkova za zprostředkování kontaktů a pomoc při organizaci zapojení těchto výtvarníků s hendikepem. Věřím, že i jejich výtvarná díla zaujmou návštěvníky výstav. Jejich pojetí, barevnost ... to se musí vidět.“

Nekonečné plátno je držitelem nějakých osvědčení a rekordů, že.

„Certifikát o vytvoření rekordu vydala Agentura Dobrý den Pelhřimov. Nyní je plátno dlouhé asi tři sta metrů. O zapsání do knihy rekordů samozřejmě budeme opět žádat, ale až o něco později.“

Od myšlenky OPE s nekonečným plátnem byl už jen krůček vytvořit Galerii OPE. Jak to bylo?

„Tolik obrazů nemůže zůstat uložených jen tak někde. Na Příbramsku, v památníku Vojna u Lešetec jsme založili stálou expozici a to díky spolupráci s PhDr. Josefem Velflem ředitelem Hornického muzea. Prostory jsou to úžasné a mají svou atmosféru. Pořádáme tam výstavy umělcům nejen z Čech. Výstavní prostory jim pronajímáme za naturální odměnu tedy na základě dohody, že za poskytnutí výstavních prostor věnují jedno své dílo naší galerii. To se pak stává základem naší galerie. Sbírkou těchto výtvarných děl pak samozřejmě vystavujeme. Nejen u Příbrami, ale i po celé republice a také po Evropě. Jak už jsem se zmiňoval o Josefu Synkovi, na letošní srpen připravuje výstavu u Příbrami a do naší galerie Josef Synek také věnuje jeden ze svých obrazů. A na příští rok jsme se právě teď domluvili s Jitkou Křivancovou, ta tam bude mít výstavu v dubnu 2017.“

Můžeme teď představit čtenářům Vás? Kdy jste se přistěhoval na Blatensko?

„Pocházím z Příbrami. Na Blatensko jsem se přistěhoval v roce 2004. Bydlím v Záhrobí, tam mám i jeden ateliér. Takový malý, na restaurování. Ale na svoji tvorbu sem potřeboval něco většího. Mám pronajaté prostory od Města Sedlice. Tady mám dílnu a ateliér, na činnosti, které potřebuji prostor a čas.“

Výtvarné umění jsem vystudoval v ateliéru akademického malíře a sochaře Ivana Lošáka. Pracoval jsem v Příbramském divadle, ale i v uranových dolech, což v Příbrami nebylo nic výjimečného, že. Také jsem pracoval nějaký čas v České respektive v Československé televizi, na geodézii nebo u pojízdného rentgenu v Závodním ústavu národního zdraví uranového průmyslu v Příbrami. Tam jsem se seznámil se zajímavým člověkem, Milošem Kubátem. To byl takový renesanční člověk.

Miloš Kubát byl velice inspirativní člověk. Měl 16 registrovaných patentů, každý z jiného oboru, mluvil latinsky jako česky, alespoň tak se mi to jevílo. Teoreticky ovládal snad všechny lékařské obory. Nejednou jsem byl svědkem, když za ním přišli šéfové, kteří měli mít přednášku, a on jim do druhého dne sepsal odbornou řeč z jakéhokoli oboru ze zdravotnictví. Jednou jsem k němu přišel a ptám se ho - co to píšeš. A on odpověděl - ale, počítám si integrály, abych nezblblnul. Tomu bylo 80 let! Zemřel v 90 letech. Velice rád na něj vzpomínám.

Po roce 1989 jsem pracoval v Mnichově v restaurátorské dílně, kde jsem se hodně naučil. I to, že i umění je obchod. Po návratu v roce 1991 jsem založil v Oseči u Příbrami firmu na opravu nábytku. Dokonce jsem pro spolumajitelky blatenského zámku opravoval několik kusů historického nábytku.

To mě bavilo." *Prohlížíme knihu 'Chodí Pešek okolo...', kterou o Lubomíru Peškovi napsal Vlastimil Tetiva jako první svazek edice „Středočeské umění“. Vydalo nakladatelství Knihovna Jana Drdy v roce 2005. Fotografie restaurovaného nábytku, sochy svatých, které doplňují drobnou sakrální architekturu v krajině, volná tvorba. „Jeden z prvních, řekl bych úspěchů, byla renovace nábytku, pro finanční dům v Praze. Jednalo se o nábytek, který navrhoval Gočár. Vyhrál jsem tehdy soutěž, kterou na tuto akci vypsal. To bylo v polovině 90. let, soubor nábytku tvořila sedačka, lampa, psací stůl a kabinet. Moc pěkná práce. Byla to pro mě výzva. Navíc, jak jsem řekl, se to povedlo. Protože po dokončení práce jsem nejen obdržel smlouvenou cenu, ale i finanční dar. To samo o sobě potvrzuje, že se restaurování Gočárova nábytku povedlo.“*

V ateliéru, který Lubomír Pešek v pronajaté budově v Sedlici, pobíhají dva jezevčáci, Agnes a Hugo. Občas zvednou hlavu, jako by dávali pozor a poslouchali. Jakmile mají pocit, že rozhovor je příliš monotónní, projdou kolem křesla, drcnou hlavou do mojí ruky. Vyžadují pozornost a chtějí pochválit. Pak si dojdou pro pochvalu i k páníčkovi. Vždyť to znáte. Jsou sice němí, mají čtyři nohy, ale jinak ... jsou to prostě plnoprávní členové rodiny.

„Třeba tady, socha Jana Nepomuckého,“ ukazuje Lubomír Pešek na fotografii, jak socha vypadala, když mu ji z jedné obce na Příbramsku přivezli. Smutný pohled. Hned vedle ale foto opravené sochy. Detaily opravené, ruce světce, které chyběly, už také nechybí. Naštěstí některý z obyvatel měl starou fotografii. Pro další obec opravoval sochu Antonína Paduánského. „Představitelům té obce se zrestaurovaná socha tak líbila, že dřevěnou sochu umístili do kostela a nechali si ode mne udělat ještě kamennou kopii do venkovní kapličky. Podívejte se třeba tady, tu sochu chtěli opravit. To tedy bylo v jiné obci. Socha nebyla ani tak poškozená,

Obrazy do výklenkových kaplí jsou připraveny k převozu ze sedlického ateliéru do březnického kostela, kde budou uloženy do doby instalace, která proběhne začátkem června tohoto roku

jak je na snímku. Ale při nakládání sochy jeřábem si neověřili, jak je socha postavená. Byla přišroubovaná. Ale to nevěděli, při zvedání sochy jeřábem sochu prostě roztrhli." *Listuji dál, poslouchám. Na dalších listech mně zaujme foto staré skříňe. „To je, vlastně byl selský nábytek, malovaný. Původní majitel tu skříň měl ve stodole a využíval ji jako králíkárnou. Opravdu. Naštěstí ne moc dlouho. A takhle ta skříň vydala po restaurování.“*

Poutní cesta z Březnice na Svatou Horu u Příbrami. Původně byla tvořena šestnácti kříží, později na této cestě byly postaveny oboustranné výklenkové kaple, ve kterých byly obrazy znázorňující tajemství růžence (radostný, bolestný a slavný). Kaplí také bylo původně šestnáct, dochovalo se jich osm. Jak jste se dostal k této práci? Kdy budou obrazy v poutních kaplích k vidění?

„Díky dobré spolupráci se starostou obce Chrást na Příbramsku jsem dostal nabídku od Nadačního fondu pro Březnici, aby se zúčastnil obnovy výklenkových poutních kaplí mezi Březnicí a Příbramí. To bylo v listopadu 2014. Byla to výzva a závazek současně. Do té doby jsem dělal jen restaurování menších obrazů, soch, ale nikdy jsem nevytvářel nové obrazy do obnovovaných sakrálních staveb. A ještě k tomu takových rozměrů. Nejprve jsem musel vyřešit technickou stránku věci. Původně totiž uvažovali o freskách. Pak jsme se dohodli, že deskové obrazy budou vhodnější. Třeba i kvůli snadnější manipulaci při opravě vlastní stavby nebo samotného obrazu. Navíc jsem mohl pracovat v ateliéru. Rámy k obrazům vytvořil truhlář J. Větrovský ze Sedlice u Rožmitálu. Obrazy a rámy jsou barevně sladěny a samozřejmě opatřeny nátěry proti vlhkosti. Styl a malbu obrazů jsem přizpůsobil současný okolnostem. Silnice z Březnice do Třebeska vede ve větší vzdálenosti od kapliček než původní cesta a to asi o 30 m. Proto jsem zvolil jasnější barvy a tvrdší kontury malby, aby byly ze silnice lépe vidět. Pojetí témat je postaveno spíše na lidovém umění, protože si myslím, že širší veřejnosti je takové zpracování bližší. Obrazy jsem se snažil vytvořit civilně, ale zároveň i ikonograficky správně. Obsahují všechny atributy, které určují jednotlivá témata.“

Na závěr zbývá zopakovat, že výstava Nekonečné plátno bude ve Strakonících zahájena v pondělí 4. dubna 2016 v 17,00 hodin, potrvá do konce dubna. Blatenský výtvarník Josef Synek bude mít v srpnu 2016 výstavu v areálu Vojna u Lešetic na Příbramsku. Jitka Křivancová, učitelka výtvarného oboru v blatenské ZUŠce bude vystavovat tamtéž v dubnu 2017.

Děkuji za rozhovor
Radka Vokrojová

Městské kulturní středisko Strakonice
a
Umělecká společnost ORBIS PICTUS: EUROPA
srdečně zve
na výstavu evropského projektu

NEKONEČNÉ PLÁTNO

Vernisáž se koná 4. 4. 2016 v 17:00 hod.
v prostorách Maltézského sálu Strakonického hradu

Výstava potrvá do 30. 4. 2016

Strakonice jsou prvním městem v ČR, kde je tento projekt prezentován

Lidé na Blatensku Lenka Pálková

Pokračování ze str. 1

každé dítě. Jenomže Lenka svůj svět snů neopouští. Lidová škola umění pro ni není jen nucený zájmový kroužek, i když ještě neví, že svět dětského loutkového divadla jí otevře cestu k systematické výtvarné tvorbě, která se nakonec bude promítat ve všech jejích činnostech. Přes protesty rodičů si prosazuje studium na střední *umělecko-průmyslové škole u profesora Viktora Fixla*. Obor hračky – loutky se stane na dlouho její profesí i úspěšnou budoucností. Nastupuje v příbramském Hamuru jako samostatná výtvarnice, posléze, již pod záštitou své vlastní firmy, proniká na celosvětový trh a sbírá úspěchy. 'Vynikající hračka roku' či 'Správná hračka' věru nejsou ocenění nevýrazná. Jenomže Lence byznys nestačí a ani ji tolik nezajímá. Má citlivou, romantickou povahu, často sní, potřebuje změnu a dobrodružství. Ze světa obchodu utíká do lesa, ke svým psům, květinám, zahradě a jezírkům ... Nebojí se fyzické práce a střídá tvrdou dřinu v zahradách s jemností květinové vazby. Tudy všudy se vine linie romantické poezie křehkých, zranitelných krajín. Bílé a růžové lekníny, robustní kameny v objetí subtilních trav, vyhřívající se psi, mohutné stromy. Jako by žila v tajuplném lese. Svě pohádkové krajiny přenáší do obrazů, ve kterých se před větrem a mrazem krčí zahrádky a domky, ohýbají stromy ... Kontrast křehkosti lidského konání oproti mocné přírodě. Lenčiny oleje jsou naplněny pokorným obdivem ke kráse světa. Ale nejen to: i strachem z jeho zničení. Právě křehkost je nejsilnějším a charakteristickým rysem její práce a proto je tak okouzující se před jejími obrazy posadit, pohladit kočku či pejska, zasnít se a chvíli se toulat v pohádkách."

O tom všem se můžete přesvědčit na výstavě obrazů a hraček s názvem **„Tady je tak krásně ...“**, kterou připravuje ve spolupráci s Helenou Hrušešovou do Tvrze Lnáře. Vernisáž výstavy je naplánována na sobotu 28. května 2016 od 15 hodin, výstava potrvá do pátku 29. července 2016.

Jak se to stalo, že jste se přestěhovala na Blatensko?

„Měli jsme srub v lese, na Příbramsku. Toužila jsem po něm, ale najednou mi tam chybělo světlo, slunce, spřízněná duše. Při naší první návštěvě Blatenska jsem si to tady opravdu zamilovala natolik, že jsem se rozhodla se přestěhovat. Krajina, lidé, slunce, atmosféra – to vše a ještě něco navíc mě natolik okouzlo, že jsem si blatenskou krajinu zamilovala. No, jako v pohádce to byla láska na první pohled.“

Co všechno děláte?

„Stále si maluju, co mě baví a co se mi líbí. Tady v Blatné vedu ateliér malby v komunitním centru. Byla to pro mě výzva, před každou, řekněme lekci, si musím vše pečlivě promyslet a připravit. Je to náročné na čas, ale jako v každém oboru se poctivá příprava vyplatí. Chci, aby to účastníci chytli, aby je to bavilo. Mým cílem je, pomoci účastníkům rozvíjet jejich fantazii. Nechci, aby se učili malovat to, co 'jen' vidí. Ráda bych v nich probudila jejich představivost, tvořivost, chuť se vyjádřit. Aby se nebáli barev. Využíváme netradiční techniky malování. Využíváme například nastříhaných papírků, malujeme špachtlí. Něco jako zapomeňte na štětce a hrajte si. Malování by mělo přinášet radost. Malování je součástí tvořivých ateliérů, malba se koná jedenkrát měsíčně, podrobnosti lze nalézt na webovkách komunitního centra. Je třeba se přihlásit, protože kapacita je omezena.“

U domu máte velkou zahradu, na první pohled je zřejmé, že se nejedná o výběh pro Vaše pejsky.

„Zahrady, no ty miluju.“ Bezprostředně, s úsměvem a s ohromným zanícením začne vyprávět o svých zahradách. Hovoří v množném čísle, protože se párkrát přestěhovala, protože zahrady, zahradičení a vše kolem zahrad má skutečně ráda. „Zahrady, to je kapitola sama o sobě. Mám je

prostě ráda. Maluju je, navrhnu je, ale také si je užívám a sama si je tvořím. Rejpám se v zemi, pěstuji si zeleninu, ale i kytičky pro radost. Letním citrusy a další středomořské rostliny. Na verandu ke vstupu jsem dala krásný, velký citrus. A naše Maruška, to je nejmladší čtyřnohý člen naší rodiny.“

„Tak naše Maruška si ten citrus z květináče vyndala a začala s ním běhat po zahradě, jako kdyby mu hledala místo na zasazení. Nechtěla se zastavit a vrátit mi ho,

myslela si, že si s ní hraju. Naštěstí citrus přežil. Pak takhle dopadl.“ a ukazuje mi citronovník v malovaném květináči, kde bych kmínek jen tak tak objala palcem a ukazováčkem, ale má malinkou korunku. „Musela jsem mu hodně zredukovat korunu, ale přežil. Ten rozmarýn před vchodem nechávám venku už řadu let, zatím vždy vydržel.“ U prosklených francouzských dveří se na nás také usmívají sazeničky rajčat a paprik. „Musím toho nyní v zimě hodně stihnout, myslím namalovat. Čeká mě výstava ve Lnářích, ale také ještě musím odvézt něco do Příbrami a do Prahy. To je tak, v létě nemám čas malovat, mám spoustu práce na zahradě. A den mám jen dvacet čtyři hodin.“ Pak mi paní Pálková vypráví, co a jak zavařuje, suší. Jak sbírá bylinky na čajové směsi, jak si připravuje likéry na zimní plískanice. Nabízí mi ochutnávku, ale jsem autem a tak musím s díky odmítnout. Karmínová barva, jiskra blatenské slunce, tajemství zdejší krajiny ... „to je jen malina, borůvky, měsíček, listy jahodníku a dávám tam i kopřivu. Ta ale někomu může vadit, takže dělám dvě varianty. Tak uvařím třeba čaj z březových listů, lipového květu a aronie? Tak alespoň ochutnejte naložený sýr plísňák, v olivovém oleji, s česnekem a papričkou, bobkovým listem a trochou piva.“ Ochutnávám, opravdu vynikající, pikantní. Znáám variantu s hermelínem. Také se dozvím, že i ty pálivé papričky jsou domácí, tedy vypěstované na Blatensku. Na sedačce jakoby bez zájmu o cizího člověka v domě leží pes, ale jak se paní domu odebere ke kuchyňské lince, klidný pes ožije. Ví, že se něco bude dít a že by z toho něco mohl mít. Velkýma očima se upřeně dívá na paní domu, vrtí ocasem a čeká. Malý pohyb ruky, který nesouvisí s činností na pracovní desce, je okamžitě odhalen. Stoupne si způsobně na zadní a dostane odměnu. A budete se divit, byl to suchý chleba. „Ona to má ráda. Opravdu, to je náš mazel.“

Když si paní Lenka opět sedne ke stolu, pejsek přijde a čumákem popostrčí paní domu na židli a ladným skokem si vyskočí na židli za její záda. Obratně, něžně dá najevo, že je tady také. Asi nás chce zkontrolovat. Podívá se na mě přes stůl, dá mi najevo, že mě tedy bere na vědomí. Nechá se ještě jednou vyfotit se svou paničkou a zduněně odchází na své místo na pohovce, kde má svou dečku a začíná na ni polehounku svítit i sluníčko. Přeci se nenechá omezovat nějakou návštěvou ...

Máte ráda zahrady i zvířata, máte psy. Jak se jmenují?

„Máme čtyři, vždycky jsme měli více psů. A kočku, ale tu poslední jsem věnovala dětem a vnoučatům, protože jejich kočička umřela. On ten kocourek u nás nebyl moc spokojený, přeci jen, konkurence čtyř psů. Máme Marušku, Oláčka, Bžůty a Baghíru.“

Baghíru? To je snad tygr nebo panter z Knihy džunglí?

„Jméno je sice pantera z Knihy džunglí, ale pantera nemáme. Baghíra je náš domácí mazel,“ a ukáže na odpočívajícího psa na pohovce. Sluníčko se sice ukrylo za mraky, ale ležení je tak pohodlné,

že není důvod ho opouštět. „Má u nás i mezi ostatními psy výsostně postavení. Je to psí dáma – krátkosrstý německý pinč. Ona jediná smí být uvnitř, ostatní psi ne, ti chodí vlastně jen na jídlo.“ Vypráví o svých psech jako o členech rodiny. Ale ten, kdo má psa nebo někdy měl psa, kočku, je vždy bral jako čtyřnohý člen rodiny. „Bjúty – a to prosím napište foneticky – Bjúty je australský honáček pes. Je klidná, s ní chodím na procházky. Vlastně jen s ní můžu chodit na procházky. Právě proto, že jako jediná z naší psí smečky je klidná, nelítá, nestopuje zvěř. S ní chodím ven, když si chci třeba i udělat skici venku. Oláfek je křížanec vlkodava a vlčáka, vzali jsme si ho z útulku. Je hodný, je nám vděčný za prostor, který jsme mu mohli dát. Maruška je středoasijský pastevecký. Maruška je z naší psí rodiny nejmladší, je jí teprve rok a půl. Dostali jsme ji jako dárek, je ještě takové neposlušné psí dítě, dostává se do psí puberty, ale opravdu žádný náš pes lidi nežere. To tam chcete taky napsat?“ Říkám, že ano, že je to rozhovor, respektive záznam našich rozhovorů. Že není důvod takovou vtipnou poznámku nenapsat. Samozřejmě předložím článek k autorizaci. Lenka Pálková s úsměvem popisuje další Maruščiny kousky: „Maruška hrabe na zahradě obrovské díry, pak Vám je ukázu, takže mám na zahradě pořád co dělat. Psi jsou také mým budičkem. Každé ráno mě pravidelně budí nejspíše kolem šesté, domáhají se vstupu dovnitř, aby se nabaštili. Nejvíce jim snad chutná chleba se sádlem. Taký jim kupuju jiné psí dobroty, samozřejmě.“

Když za vámi přijede někdo, kdo nezná Blatensko, co vše mu chcete ukázat?

„Všechno, rybníky, lesy, rozkvetlé louky, zámek, hospůdky s pohodovou atmosférou na posezení, prima lidi, viklan, Kadov, Vrbno ... já, to by byl dlouhý seznam.“

Máte schované své staré hračky, se kterými jste si jako malá hrála?

„Když jsem byla malá, tak my jsme těch hraček moc neměli. I proto jsem si je sama vyráběla. Bavilo mě to moc, od 5. třídy jsem chodila do Lidušky (Lidová škola umění, dnes Základní umělecká škola – pozn. redakce) nejen na výtvarný obor, ale taky na divadelní tedy dramatický. Loutky jsem si vyráběla právě Lidušce. Po základce jsem si opravdu studium v Praze vyvdorovala, táta byl přísný a nechtěl mě pustit. Ale věřím, že jsem ho neklamala. Mě to bavilo a stále baví. Když jsme byli malí, chodili jsme pořád ven, skákali gumu, švihadlo, hráli spoustu míčových her.“ I když vzpomíná na dětství, pořád mám pocit, že vstane, odněkud vykouzlí míč nebo dlouhou gumu a bude chtít jít si hrát. Šibalský úsměv tomu nasvědčuje a vsudypřítomná energie mě v tom stále utvrzuje. Jakoby mi paní Lenka četla myšlenky: „Bolí mě nohy, byla jsem na operaci s kolenem.“

V prvním patře domu si hrají vnuci Oliver a Sebastián, mají jarní prázdniny, které tráví u babičky. Babička mi ukazuje jejich velké obrazy, které u ní v ateliéru namalovali – letadla a slunce. Pohoda z obou barevných obrazů přímo vyzařovala. Nemusím ani chválit, babička to udělala za mě, sama měla obrovskou radost. Přesně takovou, jakou mají babičky ze svých vnoučat mít. Poprosím oba kluky, zda by nám nezahráli divadlo s loutkami nebo maňáskami, které vyráběla jejich babička. Okamžitě byli pro, vysypali koš s loutkami a než bys řekl švec, začalo improvizované divadlo. Takové moderní pojetí Červené Karkulky, jak potkala v lese vlky dva Než jsme odcházeli, byly zase všechny

loutky v koši. Prý je to samozřejmost.

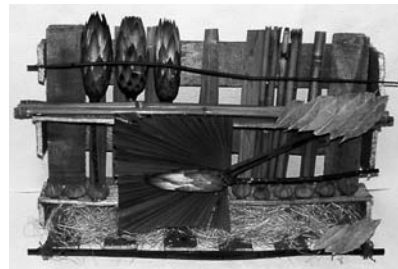
loutky v koši. Prý je to samozřejmost.

Jaké byly nebo jsou Vaše výtvarné vzory?

„Vzorem jsou pro mě všichni, co uměli a umí malovat. V současné době se učím u malíře a sochaře Anatolije Ključinského. Narodil se 1. května 1938 v polské rodině v Kazachstánu, od roku 1998 žije v Čechách. Učím se u něj malování i sochařině.“

Vaše odpovědi jsou kratičké, stručné, co byste ještě mohla o sobě prozradit našim čtenářům? Jakou knihu máte na nočním stolku, ke které se ráda vracíte? Jaká je Vaše oblíbená kytky, oblíbený recept?

„Kniha mám rozečteno více najednou. Podle nálady nebo mě to nezájme natolik, abych ji přečetla jedním dechem. Nebo nad knihou usínám nebo prostě není čas. Přeci si nebudete opisovat moji knihovnu. A oblíbená kytky? Všechny, které potkám při procházce v divočině i na zahradě. Všechny, co na louce rostou, kvetou, voní nebo jsou jen tak krásně barevné. A taky ty, co jsou užitečné, léčivé. Mám ráda kytky, co se pěstují jako pokojovky i ty, které si hýčkáme na zahradách. Líbí se mi květiny, keře i stromy okrasné květem i listem.“ To byl nápad, ptát se malířky a zahradnice na oblíbenou kytku. Jdeme se podívat ještě jednou na obrazy s rozkvetlými loukami nebo rybníky z krajiny Blatenska. Její kouzlo, energii i tajemství, zádušnost a klid 'ochutnejte' na výstavě ve Lnářích. „Nějakou dobu jsem dělala květinové vazby. Absolvovala jsem nějaké floristické kurzy. Na jednom kurzu se nás sešla úžasná parta lidí. Všichni jsme měli výtvarné vzdělání, profesionálně jsme se věnovali umělecké branži. Byl to pro nás pro všechny skvělý zážitek. I lektorky z nás byly nadšené. Hodně jsem se naučila. Vyráběla jsem nejen klasické vazby, výzdoby na svatby, promoce, různá setkání, ale i neobvyklé

květinové dekorace. Hledala jsem využití netradičních přírodních materiálů.“ Prohlížím si fotografie různých kytek, aranžovaný dekorací na stůl nebo komodu nebo k pověšení na zeď. Exotické materiály se střídají s těmi obyčejnými, všude dostupnými. Jen se kolem sebe dívat a umět to využít.

„Nerada vařím podle receptu, improvizuji a hledám správnou kombinaci chutí. Jak už jsem říkala, zavažuji, nakládám ovoce, zeleninu. Zkouším a učím se připravit bylinné nebo ovocné likéry, co tady vyroste, jednoduše řečeno naložím do lihu.“ Srdečně se směje svému dvojsmyslnému výroku. „Taky si zkusím udělat domácí víno, takové Mračovské ostrovtipné. Vždy je to směs z darů zdejší přírody, nic nepřijde nazmar. Zkoušela jste ořechový likér? Nebo pampeliškový med? To je známé, že. Třeba taková aronie, bezinky a špendlíky – to je skvělá kombinace. Máme včely, med používám nejen k pečení, ale k léčení. Jednoduchý recept je med s čajem nebo med a cibule při nachlazení. Včelí vosk pak využívám při své tvorbě. Navíc s přírodním a nejlépe tím naším domácím voskem dělám nejraději. Rychle usychá, nemusím čekat dny nebo týdny. Mimochodem, včelí vosk využívali už ve starém Egyptě i Řecku. To mě také učil Ključinský. Kromě toho při práci s voskem nemusím čouhat ty terpentýny, ředidla a další chemikálie.“

Hezké, jak jsme se z knihovny přes zahradu a kuchyni opět vrátili k malování. To jen potvrzuje, že Lenka Pálková maluje ráda, s láskou a radostí. S nekonečnou energií a chutí. Na jejich obrazech, loutkách to určitě poznáte i Vy. Ještě jednou Vás, milí čtenáři, zvu na výstavu Lenky Pálkové do Tvrze Lnáře. Opravdu je tady krásně a na výstavě Vás o tom bude chtít Lenka Pálková znovu přesvědčit. Vernisáž je plánovaná na sobotu 28. května 2016 od 15 hodin, výstava potrvá do pátku 29. července 2016. Děkuji za milé přijetí, příjemné povídání a poznávání. Ještě jednou děkuji vnukům za vtipné divadlo. Nejspíše na výstavě na viděnou.

Radka Vokrojová

Lidé na Blatensku Eva Erban-Drucker

Pokračování ze str. 1

Tato rodina přišla z Kadova do Blatné v roce 1890 a žila zde po čtyři generace. Zikmund Drucker, dědeček Evy, kterého někteří místní oslovovali „Mundy“², si založil ve městě krám se střížným zbožím na třídě J. P. Koubka čp. 8.³ Následně v roce 1926 jej předal svému synovi Josefovi a jeho manželce Josefíně, rodným jménem Steinerové. O dva roky později se jim konečně poštěstilo a narodila se jim holčička, které dali jméno Eva. Děti navštěvovaly měšťanskou školu

v Blatné a každý čtvrtek chodili na náboženství do místní synagogy. No, spíše to byla jedna místnost v budově čp. 22 na třídě J. P. Koubka, kterou naaranžovala paní Josefína Drucker. Židovská obec v Blatné nebyla oproti ostatním příliš početná. S antisemitismem se děti příliš nesetkávaly a bylo jim jedno, s kým si hrají. Paní Eva vzpomíná pouze na jediný incident ve škole, kdy ji chlapec rozbil nos poté, co se na hodině náboženství doslechl, že Židé ukřižovali Ježíše Krista, ale tomu se vypravěčka pouze zasmála. My ovšem dnes víme, že právě tyto a další projevy byly prvotními symptomy

katastrofy lidské společnosti, která se blížila.

Ještě roku 1938 i přes ohrožení od našeho západního souseda zažívala rodina Druckerů chvíle radosti, neboť se jim narodila druhá dcera Hana. V samotné Blatné byly spíše vlastenecké než protizidovské nálady. Nikdo netušil, jak se vše zvrtno do jednoho roku. Naděje existovala, i když bylo Čechoslovákům zabráno pohraničí, avšak první otrěs přišel ihned v roce 1939. Nejprve 1. září přišlo do města gestapo, které zatklo a odvedlo všechny vedoucí osobnosti z Blatné, mezi nimiž byl i žid Emil Kohn, který zemřel v Buchenwaldenu 13. září. Do obchodů byli nasazeni „*Treuhänder*“ (vnučení pověřenci), a tak si Druckerové ukryli některé své cennosti u sousedů. Celá rodina byla přestěhována do menšího bytu o dvou pokojích. Odtud je protektorátní správa chtěla také vyhnat a nastěhovat sem jinou blatenskou rodinu, avšak stále existovala sousedská solidarita, a tak se dvě rodiny vešly společně do jednoho domku. Vše se zhoršilo teprve s nařízením z 1. 10. 1941 nosit hvězdu a se zákazem chodit do školy, do divadla, kina a vůbec se účastnit veřejného života. Lidé se báli bavit s Židy na veřejnosti, neboť by je mohl někdo udat, přesto i zde se objevují věrní sousedé (Hálovi, Šulcovi, Boučkoví ad.), kteří alespoň málem mírnili utrpení Židů.

Jakoby separace židovské komunity nestačila, byly jim zabaveny jejich majetky a mladí muži byli posláni k Henry Henleinovi⁴ v České Lípě nebo do lesa na práci. Josef Drucker se také zapojil, avšak práce byla na něj těžká, a tak toho nechal ze zdravotních důvodů. Při pochodu Hitlerjugend Blatnou čelili židé fyzickým útokům na své domy a ani smrt neotálela. Již v roce 1942 zemřela v Buchenwaldenu sestra Josefa Druckera z Prahy a brzy měla přijít řada i na blatenské Druckerovy. V listopadu 1942 přišel rodině příkaz na 26. 11. 1942 k transportu do Terezína. Josef Drucker se naposledy šel rozloučit se sousedem Vladimírem Šulcem se slovy: „*Pro nás Židy je již všechno pozdě.*“ Nejprve je odvezli do Klatov, kde od nich příslušníci SS a gestapa sbírali zlato a stříbro. Čtrnáctiletá Eva si toho tolik nevěšmala a ve volné chvíli hledala kamarády mezi transportovanými Židy. Maminka jí nabádala, aby s nikým cizím nemluvila, aby náhodou nic neprozradila. Tehdy se jí dařilo zakrývat svou depresi z bezvýchodné situace před svými dětmi. Nakonec však i ona podlehla,

neboť tušila, že nejedou na lepší místo. Své dceři řekla: „*Přicházejí těžké časy a nemůžeme utéct.*“⁵

Do Terezína dorazili v noci a ihned byli rozděleni na muže a ženy. Stejně jako v Klatovech nebyly v místnosti postele, a tak spali přímo na zemi. Krátce po příjezdu zemřela babička Berta Steinerová. Eva onemocněla a dostala se na dva měsíce do nemocnice. Během té doby zemřel dědeček Drucker. Do Terezína byli umístěni mnozí vzdělanci a umělci, a proto bylo možné i nadále se vzdělávat. Za nemocnou Evou přišla do nemocnice jakási dívka, aby ji tam doučovala. Problém byl s prací pro vězněné Židy, neboť město, ve kterém obyčejně žilo 7000 lidí, nyní hostilo cca 50 000 obyvatel. Lidé byli všude a spali, kde se dalo. Pevnostní komplex usnadňoval kontrolu obyvatel, takže stačilo mít stráž mimo opevnění. Uvnitř byly omezené dávky léků, především aspirin, a jídla. Podle popisů Evy Erban-Drucker dostávali ráno kávu, v poledne řídkou polévku, podobnou zelené vodě, a guláš s bramborem a večer chleba. Tehdy ještě netušila, že může být i horší tábor. Maminka Drucker onemocněla tyfem a byla umístěna do nemocnice. Čtyřletá Hana zůstala pouze s Evou, a proto ji umístili do školky. Poslední rána pro většinu rodiny přišla v prosinci 1943, kdy jim přišel rozkaz k transportu do Polska do vyhlazovacího tábora Auschwitz⁶ datovaný na 15. téhož měsíce.

Do dobytčího vlaku je cpali, dokud se tam vlezli. S patnáctiletou Evou jela její matka, otec, sestra a babička Druckerová. Jako záchod sloužil jeden kbelík pro cca 50 vězňů. Nedali jim ani jídlo, ani vodu. Když dojeli v noci do tábora, příslušníci SS separovali muže od žen. Před vstupem do baráku pro ženy s dětmi, nazvaném „*Kinderhaus*“, dostali všichni vytetované číslo na levou ruku a museli se osprchovat. Během toho jim bylo zabaveno všechno oblečení a dostali jiné. Ve sprše museli zůstat celou noc i s malou sestřičkou, takže se vůbec nevyspali. Dozorci na některé řvali a dokonce je bezdůvodně bili. Otec byl na jiném baráku s muži, a tak jej potkávaly jenom někdy při cestě do školy. Esesáci prohledávali domy někdy i dvakrát denně. Během těchto prohlídek museli všichni nastoupit a nehnutě čekat na dokončení prohlídky. Eva jednou udělala chybu a pohnula se, čehož si všimla jedna žena z řad SS. „*Víš, co znamená Appell?! Víš, že se nesmíš pohnout!*“ poté ji uhodila do tváře a nepřestala, dokud se neunavila.

V roce 1944 zemřela babička Druckerová a v březnu onemocněla a zemřela maminka. Eva s Hanou zůstaly samy. V táboře byly i další děti a hodně dvojčat, ale nikdo jim neřekl, co se děje na klinice tábora. „*V polovině roku přijel další transport, asi 10 000 lidí, ale ti prostě zmizeli.*“ Nakonec v červnu 1944 byli Druckerové odvedeni k selekci. Všechny ženy mezi 16. a 45. rokem a muži mezi 16. a 50. rokem byli posláni na práci. „*Nechtěla jsem odejít, a tak jsem řekla tomu esesákovi, že chci zůstat. On mi odpověděl, že nemám mluvit, když nejsem tázána!*“ vzpomíná na

2 Tamtéž, s. 85.

3 Malý domek stál mezi domem čp. 100 a 99. Dnes je tato parcela součástí hotelu Beránek.

4 Jméno přepsáno z odposlechu.

5 Řádky v uvozovkách a psány v kurzívě jsou přepisy výpovědi Evy Erban-Drucker z roku 1997.

6 Dnes je tábor znám také podle polského městečka Oswiecim (čteme Osvětim).

ten den Eva Erban-Drucker. Bylo to příliš rychlé. Šestnáctiletá Eva měla alespoň možnost říci své sestře a otci sbohem. Tatínek ji ještě řekl, že pokud to přežijí, tak se sejdou v Blatné. Poté byli odesláni do baráku, kde za nimi přišel doktor Josef Mengele, který provedl druhou selekci. Esesáci, u kterých Eva během toho seděla, se normálně smáli a vtipkovali. Odvedli je do ženského tábora (Frauenlager), kde je svlékli a nahnali do sprch. „Smrdělo to tam plynem. Nechali nás tam 3-4 hodiny, a pak pustili vodu. Umyla jsem si tvář a vlasy. Kontrolovali, jestli nemáme vší.“ Nakonec znovu přišel doktor Mengele a provedl poslední selekci nahých žen. Za tři dny je odeslali vlakem do Hamburku na nucené práce.

První den na novém místě dostali k jídlu rybu, avšak to byla výjimka a ostatní dny už měli jen chleba a chudou polévku. Vstávalo se ve čtyři ráno a šlo se odklízet trosky po bombardování, které neustále probíhalo. „Někdy nás poslali do bunkru, velkého cementového boxu, ale my jsme museli být vždy ve vrchním patře... Byla jsem unavená, a tak jsem někdy při bombardování spala. Bomby mi nevadily. Také esesáci byli mírnější, protože se třáslí...Jednoho dne nás zbombardovali. Vrátili jsme se z práce a náš barák byl zničen. Zemřelo v něm asi 20 žen.“ Trestem pro vězenkyně bylo často bití gumovým obuškem a příčina mohla být paradoxně nulová, např. rozhovor s jiným vězněm.

V dubnu 1945 byli opět znovu všichni nahnáni do dobytčího vozu a odvezeni do Berlína. Tuto příležitost někteří využili k útěku, avšak Eva pokračovala dál s ostatními vězni. Z Berlína museli všichni pochodovat do Bergen-Belsen. Po cestě bylo vidět mnoho těl vězňů, kteří už nemohli dál a zemřeli vysílením. Tábor byl uprostřed lesa, takže byl skryt všem očím. Zde při vstupu do tábora proběhlo stejné rozdělení podle pohlaví jako v předchozích případech. „Všude bylo mnoho mrtvých lidí, tvořili asi 3 m vysokou kopu. Byli všude. Nedali nám vodu ani jídlo snad 14 dnů. V baráku jsme se mačkali na zemi, takže se nedalo spát.“ Vysvobození konečně přišlo 15. dubna s britskou armádou, která všechny ošetřila a pokusila se je nakrmit. Bohužel i přes jejich snahu lidé dále umírali na podvýživu, černý tyfus nebo jiné nemoci. Esesáci byli nahnáni do skupin a museli vykopat hrob pro všechny mrtvé a nakonec také pietně postát nad jámou. Britové se ptali obyvatel blízkého městečka, zdali o tom věděli, ale ti jen zapírali. V krátké době poté byla Eva dopravena přes Kolín nad Rýnem, Prahu až do Blatné, kde zjistila onu hroznou skutečnost. Z 31 blatenských židů se vrátil z Terezína pouze Josef Svovil a Rudolf Fischl. V Blatné válku přečkala Elsa Hálová, která posílala rodině Druckerové balíčky s jídlem do Terezína i Auschwitzu. Eva si u sousedů vyzvedla ukryté cennosti a v následujících letech se rozhodla využít možnost vrátit se do Palestiny. Zde potkala svého muže, Ludvíka Erban, který bojoval v druhé světové válce. Válka je ovšem dohnala i v nově vzniklém státě Izrael, a tak se nakonec i s dvěma syny Joe a Dany odstěhovali do Kanady.

Možná teď hledáte ten význam v příspěvku, který nemá dát paní Evě Erban-Drucker pouhou nálepku „žena, která přežila.“ Jako i jiní čelila za druhé světové války smrti s odvahou a o svém zážitku povyprávěla v roce 1997 bez bázně či hněvu. Možná sem tam při vzpomínce na své milované ukápla nějaká ta slza. Co tedy z jejího příběhu pro nás plyne? Odvaha jednotlivce může změnit budoucnost celé společnosti, která díky Evě Erban-Drucker nezapomene, že slepá nenávist podpořená mlčícím davem může probudit v lidech bestii ničící vše i je samé. Paní Eva Erban-Drucker žila i po zbytek let v míru, který tak dlouho hledala. Čest její památce.

Petr Chlebec
Městské muzeum Blatná

Lidé na Blatensku Tomáš Toman

Chceme představit občana Bratronic Tomáše Tomana, který se letos zúčastnil dvou Mistrovství České republiky v závodech psích spřežení. První závod se konal ve dnech 23. - 24. ledna 2016 v Jankovičkách u Broumova v tzv. midu (středně dlouhá trať). Odtamtud jel na MČR v longu (tj. dlouhá trať) do Deštné v Orlických horách, kde se konal ve dnech 26. - 30. ledna 2016 největší závod u nás a současně jeden z nejtěžších závodů v Evropě - Šediváčův long. Oba závody dojel Tomáš Toman na prvním místě a získal tak titul Mistr ČR na střední i dlouhé trati v kategorii 6 - 8 čistokrevných psů. Srdečně gratulujeme.

občané z Bratronic

Škola ve Tchořovicích – její vznik a zánik

Na jaro tohoto roku je obcí Tchořovice připravována Výstava o historii malotřídní školy ve Tchořovicích a setkání žáků této školy. Připomeňme si proto něco málo z historie školy, její vznik a zánik.

(dokončení z minulého čísla)

Tchořovičtí požádali Zemskou školní radu o vlastní jednotřídní školu již v roce 1883. Žádost jejich znovu a znovu opakovaná byla konečně splněna výnosem Zemské školní rady ze dne 16. prosince 1892 č. 22001 a oznámeno školní radě ve Lnářích i obci Tchořovice Okresní školní radou v Blatné dne 7. ledna 1893.

Ve výnosu Zemské rady se uvádí ...že se politická obec Tchořovice vyškrtává ze školní obce Lnářské, aby se pro ní jednotřídní škola obecná s českou řečí vyučovací zřídilaPřitom přihlížela školní rada také k okolnosti, že se obec tchořovická usnesením svých obecních zástupců zavázala z prostředků obecních ... udržovat veškeré zařízení i s vydržováním té školy spojený náklad potud, pokud týž dle zákonů školních na školní obec připadá Na tomto oznámení je podepsán Diviš - hejtman, jako předseda Okresní školní rady.

Tímto výnosem byli pochopitelně Tchořovičtí velice potěšeni a okamžitě nastaly přípravy pro stavbu vlastní školy. Již 26. února 1893 byla zvolena první místní školní rada ve které zasedali starosta Jan Říský, hostinský Jan Keller, a rolník František Jánský, Václav Vokůrka, Václav Krejčí, Václav Jiřinec, za velkostatek Lnáře Ing. Lambert Pávek a za římskokatolickou církev Alois Majer, řádový kněz ze Lnář.

Majetek nabídnul Jan Keller na poli zvaném „na zahradě“ s podmínkou, že mu bude dána náhrada jiná z polí obecních, což bylo přijato. Stavba včetně projektu byla zadána panskému staviteli Ing. Lambertu Pávkovi, který započal se stavbou na jaře v roce 1894 s podmínkou, že stavba bude dokončena k 15. září tohoto roku. Zednické práce byly provedeny mistrem zednickým Karlem Šimou ze Lnář, zámečnické práce provedl pan Gajer ze Lnář, truhlářské práce Josef Sladký z Kasejovic a tesařské Jan Koblíž z Tchořovic. Stavba tato ale do té doby, ve stanoveném termínu provedena nebyla. Kolaudační komise schválila stavbu školy dne 18. prosince 1894 a dne 3. ledna 1895 převorem P. Aloisem Majerem vysvěcena. ... „Při pěkné škole zřízeny byly i školní a zelenářská zahrada i letní tělocvična...“

Protože Zemská školní rada obci vyučování povolila již od počátku školního roku 1894/95, byla najata místnost k vyučování u rolníka Jana Drnka čp. 12, který byl v té době starostou obce. Školou povinných dětí tehdy bylo 71. Prozatímním správcem školy byl jmenován Alois Kellner učitel ve Lnářích. Pravidelné vyučování začalo následujícího školního roku v nové školní budově. Slavnostním zahájením byla „tichá mše“ s požehnáním pátera Aloise Majera. Alois Kellner byl zvolen a ustanoven za definitivního správce školy. Později mu byly přiznány velké zásluhy za chod školy. Celkové náklady na výstavbu činily 6770 zl. 36 kr.

Od 15. září 1898 stala se škola školou dvoutřídní. Vedle řídicího učitele vystřídal se na ní několik dalších učitelů. Jako druzí učitelé působil zde Václav Slanec 1898 - 1899, Otakar Tinger 1899 - 1900, Josef Průcha 1900-1908, Rudolf Liška 1911 - 1912, Stanislav Jelínek 1913. Zemřel tu i mladý, nadějný učitel Rudolf Černý /1900-1911/ z Dubné dne 7. března 1911 ve věku 33 let. Dále se tu setkáváme s Václavem Míkou /od 1912/, Stanislavem

Jelínkem/1913 a industriální učitelkou Annou Kellnerovou. Alois Kellner umírá 18. října 1913 a po něm 1. března 1914 ve funkci správce školy nastupuje zdejší rodák František Vokůrka, jenž před tím po léta učil v Kasejovicích. Od 2. května 1923 se tu setkáváme s pomocným učitelem Václavem Míkou, v roce 1924 s pomocným učitelem Jaroslavem Martínkem.

V roce 1918 - 19 byli členy místní školní rady občané: František Krýda – předseda, Jan Koblih, Václav Vokůrka – řídící učitel, Josef Fiřt, Antonín Hrbek, Jan Hrbek, Augustin Říský, Václav Češka, a zástupce vizilisty František Papež.

Ve starých dokumentech dále nacházíme:

8.3.1921 - ... Na uhrazení objeveného schodku u školního paušálu usneseno vybírat na školní rok 1920/21 poplatek za 1 dítě školu navštěvující 5 Kč, do té doby dokud se rozpočet nenavýší. Školní poplatek se bude na pololetí vybírati najednou....“

Dne 25. dubna 1929 byla zvolena nová školní rada : Václav Frýzek - předseda, Josef Hrbek a Václav Krejčí - členové. Zvolený předseda převzal tuto funkci dne 9. května 1929.

Dne 1. března 1933 byli do místní školní rady zvoleni tito zástupci: Alois Diviš, Václav Frýzek, Josef Hrbek a Václav Krejčí.

Jak to kolem roku 1910 vypadalo na zdejší škole nám krásně vykreslil Jaroslav Kníže v místní kronice. ...“Jak se každý uskrovněval v jídle, uskrovněval se i v oblekání. Malé děti chodily do školy ve správaných šatech z cajkoviny, v zimě často nedostatečně oblečení. Šaty se nosily většinou po starších sourozencích, aby se dotrhaly. Chodit v botách do zdejší školy se neznalo. Chodilo se zásadně v tzv. dřevěných střevicích – dřevákách. Jedině ti školáci, kteří už chodili do měšťanské školy v Blatné chodili v botách a nosily se dokud držely trochu pohromadě - musely se prostě dotrhat.

Že byly boty velmi důležité a staly se předmětem sváru dokládá následující záznam ...pan Šimsa z čp. 47 si po dlouhá léta stěžoval na pana Jaroslava Knížete z čp. 12, že jeho dcera nemohla chodit do měšťanské školy proto, že neměla boty na které jí obcí nebyl přidělen poukaz k jejímu zakoupení ...“.

... „Sem do školy se chodilo jen ve dřevácích, jak kluci tak i děvčata. Pamatuji se co trápení bývalo s poznáním svých dřeváků, proto je měl každý nějak poznačené. Dřeváků byla plná chodba, protože tu ve škole bylo i 90 dětí. A často se našel nějaký ten ferina, který je mezi vyučováním trochu pomíchal a to pak byla mezi školáky mela, aby si je každý poznal. Chudák staříček pan řídící, co zažil vždycky vyšetřování, aby zjistil pachatele. Ten však stejně nebyl odhalen.

Tehdy byl i zvyk, že při vstupu učitele do třídy všichni povstali a přivítali jej pozdravem – Pochválen buď Ježíš Kristus. Po té se všichni společně pomodlili. Po modlitbě si společně všichni zazpívali první sloku tehdejší státní hymny „ Zachovej nám hospodine císaře a naši zem...“, teprve pak se začalo vlastní vyučování.

Školáci v měšťanské škole v Blatné dostávali k obědu plný talíř zelné bramborové polévky. Na to museli rodiče školáků dávat do školní jídelny buď pytel brambor, nebo pytel zelí. Školáci z Pole a Kadova nosili si v zimě v lahvičce od inkoustu řepný syrob, kterým si mazávali chléb a který jim všichni záviděli. Takto vypadala strava před i po první světové válce. K pronikavému zlepšení dochází až po II. svět. válce a po zrušení lístkového systému....“.

Po smrti Františka Vokůrky v říjnu 1924, se zpožděním se ujímá funkce řídícího učitele ve Tchořovicích od září 1927 František Havlát z Kocelovic. Ten tu působí až do 1. září 1941, kdy odchází na zasloužilý odpočinek do důchodu. Toho si však dlouho neužil, 31. ledna 1942 je sražen na železničním přejezdu u Hradiště vlakem a umírá. Za jeho působení tu výpomocně vyučoval i Josef Kabátník z Kasejovic.

František Havlát byl nezapomenutelnou osobou, jeho žáci jej charakterizují jako přísného ale spravedlivého učitele, někdy s velmi svérázným chováním. „... Jedním z nich byl příchod do školy. Děti čekaly před vrátky do školy a pan učitel jim je přišel otevřít a oni v zástupu za ním pochodovaly do školy. Na schodech do prvního poschodí před nimi couval a dbal, aby se řádně poklonily Ježíši Kristu na kříži, který byl na podestě na stěně připevněn. Svérázný byl i relaxační odpočinek mezi hodinami vyučování, tehdy děti vyváděl ven za cestu k železniční trati a následně nařídil - dívky vpravo, kluci vlevo. Tím zajišťoval protažení údů dětí a omezoval nevábnu vůni ze záchodků školy. Vůbec nejzajímavější ale inspirativní byl jeho způsob odměňování za práci při výuce. Po vyučování v poledne i odpoledne děti odměňoval drobným penízem 5, 10, 25 a vyjimečně 50h / na tehdejší dobu pro děti neskutečně velké peníze/, kterých měl v zásobě na skříni v hrnečku vždy dostatek. Odměna byla podle složitosti otázky a podle kvality odpovědi, na tehdejší dobu jistě velmi zajímavá pobídka, která by i v současnosti měla jistě kladnou odezvu. Živé legendy této doby tvrdí, že odměna byla týž den zužitkována v „krámku“ u Boušů, kde za 25h bylo celých 10kg sladkých fialek, umě uložených v papírovém kornoutu z novin....“.

Rád psal i do památníků školáků. Nejzajímavější je zápis u „Máni Kubů“ z čp.14 z roku 1942:

Ty milá Máňo vždy s milou mi byla, já obdivoval a ctíl Tvoji píli, svou horlivostí vždy s mi radost působila, já věřil, že k šťastnému ty spěješ cíli. Čas minul a vlna žití prošla hlavu Tvoji, spěchajíc dále v moře věčnosti. Mne s tebou ještě vzpomínka však pojí a vzpomínka krásná, plná něžnosti. Já dopracoval, však práce moje v Tobě jiných nese ovoce, zda vzpomeneš kdy dobrá duše moje, kdo vědění je tvého původce. Vepsal František Havlát – řádný učitel na odpočinku

Jeho nástupcem a vládním zmocněncem německé říše je František Langmayer z Dožic, který na školu přichází 1. listopadu 1941. I v průběhu II. světové války zde působila celá řada pomocných učitelů. V září 1940 je to Miroslav Blahout, prozatímní řídící na měsíc září a říjen 1940, učitel Bejček na němčinu a Václav Bláha, který je tu od 1. prosince 1940 do konce školního roku.

Na základě vládního nařízení 26/2 z roku 1940, č. 394 stává se německý jazyk povinným předmětem na školách obecných, výuka je ukončena v květnu 1945. V roce 1941 se tu setkáváme s učitelkou Machovcovou, Miladou Mrázovou a učitelkou Mackenschnablovou na ruční práce. Na krátkou dobu od 31. ledna do 31. prosince 1942 se opět vrací do Tchořovic Václav Bláha. Od 1. ledna 1943 do června 1945 jsou ruční práce vyučovány Annou Červenou, od 1. ledna 1944 do 1. listopadu 1946 Marií Markovou.

Dne 18. listopadu 1943 je dokončeno zavedení telefonu do školy za účelem rychlého spojení s nadřízenými orgány. Nedílnou součástí výuky od samotného počátku je výuka náboženství, s dotací 2 – 3 hod. týdně. Římskokatolickou katechezi zde prováděli Inářišti augustiáni, především osobně páter Alois Majerem až do jeho smrti. Po něm, do roku 1940 páterem Václavem Novotným. Následně páterem Václavem Vystrčillem, který zde vyučuje až do roku 1953, kdy výuka náboženství na škole je pozastavena a nakonec zakázána. Československé náboženství bylo až do roku 1941 vyučováno paní Ostádalovou, od roku 1941 Ladislavem Maškem ze Lnář, shodně do roku 1953.

Ani za okupace do roku 1945 nebyla škola ušetřena od válečných událostí. Dne 9. března 1945 je zaznamenán první příjezd prchajících Němců do Tchořovic před postupující Rudou armádou. V prvním transportu bylo 63 žen a dětí, o několik týdnů později dalších 23 německých utečenců. Pro tento účel byla vyklizena škola a uprchlíci v ní ubytováni. Výuka třídy je přesunuta do bývalého hostince v domě čp. 13. Tento stav je neměnný až do konce června roku 1945.

Dne 5. května byly ve školní budově odstraněny německá nápisy, odstraněny obrazy Hitlera a shromážděna německá literatura k likvidaci. Od 6. do 13. května 1945 byla škola uzavřena za účelem provedení veřejných prací v obci, směřujících k oslavě osvobození. Výuka byla zahájena až 14. května 1945 a to slavnostním projevem.

Zajímavou vymožeností školy se stává rozhlasový přijímač, který škola získává 17. listopadu 1946. Krátce poté, je na střechu školy umístěn veřejný rozhlas a premiéra prvního veřejného vysílání se uskuteční dne 22. března 1947, které je organizováno místní školou. Zvukový a obrazový projektor 16 mm získává škola dne 17. listopadu 1947 za neskutečnou částku 43.000 Kč.

Po skončení války až do 1. září 1952 je ředitelem školy stále František Langmayer, kdy je následně přeložen do Nepomuka. Současně s ním tu vyučují učitelé, Anna Bejčková od 1. listopadu 1946 do listopadu 1947, Jaroslava Šýkorová od 1. září 1947 do června 1950 a Václav Koželuh od 5. září 1947 do června 1948.

Je nutné také nezapomenout na to, že 21. března 1946 je zahájen první výukový kurz ruského jazyka v Blatné.

Marie Konrádová přichází do Tchořovic 1. září 1948. Je učitelkou II. třídy /3 – 5 ročník/, v této funkci končí 1. září 1952 a následně se stává ředitelkou školy - do 31. prosince téhož roku, kdy se vrací do svého bývalého působiště, do Blatné. Od 1. října do 1. prosince je ve škole zaměstnána i Marta Číhalová od 1. prosince do 31. prosince 1952 František Pěnkava. Tímto dnem se škola stává školou jednotřídní.

K 1. lednu 1953 nastupuje jako ředitel školy, učitel Rudolf Pospíšil z Horšovského Týna. Vyučuje tu do 29. dubna 1958, kdy je zproštěn funkce a na jeho místo nastupuje Marta Havlátová /dcera Františka Havláta/ z Blatné. Ta je 1. září 1958 vystřídána Růžnou Vizinovou, která tak byla poslední ředitelkou místní školy.

Podle organizačních předpisů pro všeobecně vzdělávací školy /Instrukce MŠK z 8.7. 1958 čj. 31200/58- I/2 článek 6/, odbor školství a kultury ONV ve Strakonících zrušil svým rozhodnutím základní devítiletou školu 1. - 5. postupového ročníku ve Tchořovicích s účinností od 1. září 1963.

Důvodem ke zrušení byla skutečnost, že pominuly předpoklady pro její další trvání, to znamená, že škola nedosahovala předepsané počtu žáků a ani perspektivně nebylo možno počítat se vzrůstem počtu dětí. Dosavadní ředitelka Růžena Vizinová nastoupila místo okresní inspektorky ve Strakonících. Osobnost učitelky Růženy Vizinové nelze opomenout: „Za

jejího působení děti zdejší školy dělaly neuvěřitelná výtvarná díla, která se objevila v celém světě. Děti měly své „výtvořky“ na Bruselské a Budapeštské celosvětové mezinárodní výstavě, kde získaly tři diplomy v soutěži UNESCO na poštovní známku podle dětské kresby. Odměnou za tyto úspěchy byl darovaný televizor pro místní školu. Učitelka Růžena Vizínová byla vynikající muzikantka, měla dirigentské a sbormistrovské zkoušky, ale především byla učitelkou. „...Papír a vodové barvy brzy nestačily. Tchořovická učitelka začala hledat pro své děti jiné techniky. Plastelína a ani modelářská hlína neměla dlouhého trvání. Přednost dostal modurit, v té době modelářská hmota zcela nová. Mnoho věcí, figurek, ale i ozdobných knoflíků se ve zdejší škole vymodelovalo a uvařilo. Jistě ale mnoho z toho v rodinách zůstalo, na paní, zasloužilou učitelku Růženu Vizínovou, se ve Tchořovicích nezapomnělo.“

Od nástupu Františka Langmayera v roce 1941, až do jejího zániku v roce 1963 byla vedena ve škole školní kronika, která je v současné době v soukromém majetku jednoho z obyvatelů Tchořovic.

Současně je jisté, že byla vedena kronika školy i za dobu vyučování Františka Havláta od roku 1927 - 1941, pravděpodobně i za doby Františka Vokůrky. Tato historická kronika nebyla však zatím nalezena. Není ani známo, že by se nacházela v některém z archivů.

Ze statistiky počtu dětí můžeme uvést následující údaje:

šk. rok 1894/ 95	71 dětí	1900	98
1916/ 17	86	1940/ 41	38
1941/ 42	29 celkem, z toho 15 hochů a 14 děvčat		
1942/ 43	33 21 h 12 d	1943/ 44	32 21 11
1944/ 45	27 13 14	1945/ 46	34 13 21
1946/ 47	32 12 20	1947/ 48	44 18 26
1948/ 49	44 18 26	1949/ 50	48 20 23
1950/ 51	43 21 22	1951/ 52	42 23 19
1952/ 53	40 22 18	1953/ 54	35 20 15
1954/ 55	22 10 12	1955/ 56	22 10 12
1956/ 57	20 9 11	1957/ 58	17 10 7
1958/ 59	18 10 8	1959/ 60	18 9 9
1960/ 61	25 14 11	1961/ 62	25 14 11
1962/ 63	17 12 5		

Do roku 1941 po ukončení základního vzdělání jen jednotlivci odcházeli do „měšťanky“ do Blatné. Po roce 1945 v důsledku legislativní změny Ministerstva školství, odcházeli všichni děti po 5. třídě do Blatné, kde pokračují ve vzdělávání.

Za celou dobu existence školy byla provedena celá řada oprav a rekonstrukcí, které umožňovaly kvalitní vyučování a vytvářely pocit, že obec Tchořovice má o školu zájem a váží si jejich zaměstnanců.

V historických dokladech je uvedeno:

- o 7. března 1924 - „...oprava oplocení školy vyžaduje dodání 22 ks rýglů z obecního lesa...“.
- o V roce 1932 bylo dřevěné oplocení nahrazeno oplocením železným v délce 23,5m, zavěšené na vyzděných sloupcích.
- o Z této doby se zachoval i následující zápis. „...usneseno, že Matěj Kníže dodá ke stavbě oplocení 6m³ žulového kamene po 25 Kč s dovozem i prací nádenickou. Dále Václav Frýzek, Josef Hrbek dodá 180 ks bílých cihel s dovozem za 960 Kč, 4q cementu, 2q vápna s vyhašením a vykopáním jámy a 1q bílého písku s dovozem za 270 Kč, 1 fóru rybníčního písku za 30 Kč. Dále zednickou práci za vyzdění z bílých cihel pilířů a zdiva z kamene dáno Josefovi Maškovi 470 Kč. pak vybělení jedné třídy, schodiště, záchodů se svými štětkami mořidlem a barvou za 135 Kč. Dále zadáno uhlí pro školu Václavu Frýzkovi 65q s odvozem řádné kvality za cenu 1 460 Kč a 9 m dříví /štěpín/ s dovozem za 680 Kč...“.
- o červenec ,srpen 1947 - oprava komínů, fasáda školy, rozsáhlá úprava prostranství před školou kdy byly odstraněny kameny, křoviny a provedeny další úpravy s urovnáním plochy.
- o říjen 1947 - oprava střechy.
- o červenec, srpen 1954 - rekonstrukce elektroinstalace, opravy omítek na schodišti, oprava bytu ředitele školy.
- o červenec, srpen 1955 - výměna oken, zazdění oken k východu a západu.
- o červenec, srpen 1956 - rekonstrukce WC, voda do učeben a bytu ředitele školy vybudována dílna pro výuku, rekonstrukce soklu budovy a chodníku. Současně byl zbourán přístřešek u školy a vystavěn nový objekt jako úřadovna NV, později byl využíván jako schůzovní místnost místního SSM.
- o červenec až září 1958 - je rozšířena plocha zahrady školy, zahrnutím pole Václava Kellera č. 41 do celkového areálu, přiléhající až ke státní silnici. Původní plot byl rozebrán a postaven nový z ocelových

ukovaných prutů místním kovářem Václavem Voříškem, čp.55.

- o červenec, srpen 1960 - nová střecha, fasáda a obilní školy, zvětšení pozemku školy až ke státní silnici. Celkové náklady od r. 1955 - 60 200 000 Kč.
- o červen 1960 - škola pod vedením Růženy Vizínové získala I. místo v krajské soutěži sběru druhotných surovin a bylin. Oceněním byl nový televizní přijímač, který se tak stává novým inventářem školy. Děti bylo sebráno: 950 kg papíru, 915 kg hadrů, 458 ks skleněných lahví, 318 ks konzervárenských sklenic, 267 kg kostí, 120 kg odpadového sisálu a 56 kg léčivých bylin.
- o září 1961 - v jedné ze tříd je zahájeno stálé promítání filmů.
- o únor 1965 - byla provedena oprava střechy s výměnou 4 000 ks tašek bobrovek a 50 hřebenačů.
- o říjen 1966 - dne 24. října byl proveden rozbor vody z odebraného vzorku ze studně u školy. Bylo zjištěno, že voda neodpovídá normě na pitnou vodu nálezem bakteriologickým, nálezem chemickým voda odpovídá normě. Obsahem dusitanů /39,5 mg na 1 l vody/ vyhovuje voda pouze pro dospělé, nikoliv pro kojence. Do provedení desinfekce studny lze vodu používat jako pitnou pouze po převaření. Současně byla provedena oprava střechy školy celkovými náklady cca 4.500 Kč.

Další zajímavosti:

- o leden 1941 – velkoobchodník Trefný z Kasejovic daruje škole 20,4 q uhlí /roční spotřeba 25q/. Ani tento dar vyučování ve škole nezachránil. Výuka ve škole byla přerušena od 1. února na jeden měsíc.
- o za II. svět, války již také byly prováděny zdravotní prohlídky dětí ve škole
- o v r. 1941 nařízeno na školní zahradě pěstování brukve ředkve a mrkve jako vitaminová dotace dětem ke svačině.
- o Podle doložených informací v jedné ze tříd /třída směrem na západ/ byl obraz tchořovické školy, autorem byl Leo Šimák. S jistotou se nacházel ve škole za doby Františka Havláta, jistá je i jeho existence za doby Františka Langmayera. V neznámé době mizí /pravděpodobně s odchodem F. Langmayera/ a nebyl doposud nalezen. Jak asi tento obraz vypadal dokládá kresba Františka Havláta v dětském památníku Marie Křivancové, která má být jeho překreslenou kopii.

Literatura:

Alois Majer: *Dějiny osady Inářské*
Josef Siblík: *Blatensko a Březnicko*
Kronika obce Tchořovice

Připravil Karel Krejčí, kronikář Obce Tchořovice

V Ý S T A V A

o historii školy ve Tchořovicích

26. 3. 2016 - 22. 4. 2016
v prostorách Obecního úřadu ve Tchořovicích

26. 3. 2016 zahájení výstavy
27. 3. 2016 13.00 -16.00
28. 3. 2016 13.00 -16.00

v pracovní dny v době úředních hodin obecního úřadu:
úterý 8.00 -12.00 13.00 -16.00
pátek 8.00 -11.00 14.00 -17.00

Jiný termín je možné dohodnout po telefonické domluvě:
725 883 262 – Mgr. Eva Křivancová – starostka
602 171 870 – Jana Loulová

Jihočeský kraj

Kaple Panny Marie Sedmibolestné v Doubravici

(1. část)

Procházíme-li se obcí Doubravice, pozastavíme se uprostřed návsi u místní kaple zasvěcené Panně Marii Sedmibolestné. Základní kámen osazený ve fasádě na pravé straně vchodových dveří nám prozradí, že výstavba kaple započala v roce 1900. Těsně vedle stojící kamenný podstavec kříže nám však potvrdí, že tato zděná kaple není tvrně zde stojící. Že před ní zde stávala malá kaplička dřevěná, jak se uvádí v obecní kronice a on, kamenný kříž, je toho pamětníkem a může to doložit svým na patě vytesaným letopočtem 1850.

Původní dřevěná kaplička pocházela podle ústního podání z počátku 17. století a měla osmiúhelníkový tvar a zaujímal plochu pouhé 4m². Měla dvě malé okénka, prejzovou střechu a baňatou věžičku se zvonkem, který vážil 37 kg. Tento zvon byl zakoupen ještě v časech roboty v roce 1837 od jednoho budějovického zvonáře. Přivezl jej tehdy na dřevěném trakuři doubravický občan pan Sládek z č. p. 12 (Podhráský). Cesta tam i zpět mu trvala 4 dny a za tuto službu obdržel jednu zlatku. A tak kaplička sloužila pro místní občany převážně jako zvonička. Vyzvánění však tehdy bylo pro místní občany důležité a proto obec určovala a platila obecního zvoníka. Obecní zvoník měl za úkol vyzvánět ranní a večerní

Kaple - Kresba Jan Olejník

klekání, poledne, zvonit umíráček, svolávat zvoněním na bohoslužby do kaple, zvoněním doprovázet zemědělské obyvatele obce na jejich poslední cestě na Záborský hřbitov, ale také zvoněním rozhánět mraky při blížící se bouři. Pokud se mu tento poslední úkol nedařil, byl považován za špatného zvoníka a mnohdy díky tomu i o své postavení zvoníka přišel. Původní kaplička však byla malá a občanům nevyhovovala. A tak 13. listopadu 1899 svolal tehdejší starosta obce Jan Kuchta obecní radu, samozřejmě do svého bytu, neboť v té době neměl ještě obecní úřad samostatnou místnost, a přednesl přítomným návrh na postavení nové kapličky. Byl ustaven poradní sbor, v jehož čele byl sám pan starosta a vybral si k sobě sousedy pana Václava Slance, Matěje Šimsu, Václava Hrubce, Václava Hrabu a Matěje Křišťana. Tento poradní sbor rozhodl, že je potřeba postavit kapli takovou, aby se v ní nechala sloužit i mše svatá a aby její odkaz sloužil všem generacím budoucím.

Když se o této iniciativě Doubravických farníků dozvěděl pan farář František Mařík ze Záborky, kam Doubravice farností patřila a dodnes i patří, projevil velikou nelibost nad tímto záměrem. Řekl doslova, že nikdy nepřipustí, aby se v Doubravici konaly bohoslužby, od toho že je farní kostel v Záborky a tam je povinností osadníků pravidelně docházet. Jeho rozhodnutí však občané nehodlali akceptovat. Především ti staří namítali, že jim již chůze do vzdáleného Záborky činí potíže a že by tedy nebylo od věci, kdyby alespoň občas se v jejich kapličce bohoslužba mohla uskutečnit. Farářovým stanoviskem se zvklat nedali a svůj záměr počali postupně realizovat.

Starou kapli rozbourali, zvon dočasně umístili na dvoják vysoké borovice, kterou porazili pro tento účel v lese a postavili na návsi. V čase zimního klidu postupně navázeli dříví, cihly, kámen, vápno a další potřebný materiál, aby mohli brzy na jaře se stavbou započít. Lidé pracovali zdarma, také koňské potahy poskytovali sedláci bezúplatně a další občané rozvinuli veřejné sbírky nejen v obci, ale i v okolí. Každý přispěl podle svých možností a peníze se podařilo nashromáždit.

Václav Slanec, jeden z členů poradního sboru, který v té době zastával v obecním zastupitelstvu funkci prvního radního, navrhl, aby se odeslal dopis panu biskupovi do Českých Budějovic v tom smyslu, že pokud budou ze strany církve námitky proti stavbě kaple, že bude v obci vyvinuta iniciativa, aby občané přestoupili z katolické církve na jinou, třeba na církev protestantskou i když ví, že v náboženském předsvědčení se handle nemají činit. Poradní sbor tuto myšlenku podpořil a dopis do Budějovic odeslal. V té době byl českobudějovickým biskupem Otec Martin Josef Říha, který spravoval českobudějovickou diecézi v letech 1885 - 1907. Byl to člověk velmi vzdělaný s velkým rozhledem a situaci velmi rychle porozuměl. Během týdne přišla doubravickým

kladná odpověď, že biskupství nemá proti zamýšlené výstavbě kaple žádných námitek a že další informace předá farnímu úřadu v Záborky.

Tato zpráva byla přijata s velikou radostí a zkrátka již byl položen základní kámen s letopočtem 1900 a následně požádán zábořský pan farář, aby přišel základní kámen posvětit. Tato oslava se konala v neděli 18. července roku 1900 ve dvě hodiny odpoledne. Občané se na ni řádně připravili, svoji obec vyzdobili, oblékli se do svátečního oděvu a připravili kulturní program s účastí školních dětí. Ty byly ozdobeny myrtoými věnečky a maminky oblékly děvčata do krásných bílých šatiček, jak bývalo v té době zvykem. Jednu z nich, Albínu Petránovou, naučil uvítací řeč pan řídící z Lažan. I jemu záleželo na tom, aby se oslava zdařila. Ve chvíli, kdy se od Bratronic k Doubravici již blížil kočár tažený koňmi, na jehož kozlíku seděl také zábořský pan farář, napětí očekávajícího davu, připraveného na okraji vesnice, vrcholilo. Každý se v duchu chystal, co hezkého panu faráři řekne. Také Albínka Petránová již měla na jazyku první slova uvítání, když náhle kočár dostal rozkaz šlehnout do koní. Kočár zmizel v oblacích prachu a zástup zklamaných věřících za ním hleděl s údivem. Než došel průvod zpět do vsi, odjížděl pan farář v kočáře z Doubravice zpátky, když předtím posvětil kámen na liduprázdne návsi.

Ani tento neobvyklý kousek zábořského faráře neodradil doubravické občany, ale upevnil je v rozhodnutí stavbu kaple realizovat. Plány na výstavbu kaple zhotovil pan stavitel Vydra z Blatné a vlastním řízením stavebních prací byl pověřen Václav Jeništa z čísla 11, který se jako polír již osvědčil na řadě staveb v cizině. Jeho úloha nebyla lehká, protože někteří sousedé nesouhlasili s rozšiřováním kaple z důvodu, že se jim zmenší výhled z jejich domů a z části omezí i přístupové cesty do jejich usedlostí. A tak obec nakonec těmto tlakům ustoupila a současná kaple je o 1,5 m užší než předpokládal původní stavební plán a představa doubravického poradního sboru.

Než napadl první snůh, byla stavba pod střechou. Krov kapličky zhotovil tesařský mistr František Štěrba z Čechelovic. Z jara následujícího roku byla provedena klenba kapličky, vnitřní omítky a venkovní fasáda. Vnitřek kaple zdobila také restaurovaná socha Panny Marie, kterou za 40 zlatých opravil blatenský řezbář pan Růžička. Dřevěné lavice do kaple vyrobili místní řemeslníci Václav Klečka a Jan Farek. Ke zkrášlení interiéru přispělo i vymalování kaple pražskými umělci. Kapli vymaloval v roce 1902 pražský malíř Čeněk Gottlieb se svými pomocníky. Je vymalována v beuronském stylu. (Beuronskou uměleckou školu založili benediktinští mniši z kláštera Beuron v jižním Německu. Zakladatelem byl P. Peter Desiderius Lenz (1832-1908). Když byli mniši z Beuronu roku 1880 vypuzeni, sídlili do roku 1918 v Emauzském klášteře v Praze. Beuronský styl se uplatnil hlavně ve výzdobě kostelů a církevních staveb. Vyznačuje se barevností a množstvím bohatých ornamentů. Typickým je vymalování celého prostoru chrámu).

Pražští umělci malovali v roce 1902 kostel sv. Jakuba Staršího v Sedlci a na požádání doubravských žen, paní Farkové a paní Zdychyncové, kapli vymalovali. Před vchodem do kaple byly po obou stranách vysazeny dva ozdobné červené kvetoucí hlohy.

15. července 1902 byla kaple slavnostně vysvěcena a týž den také byla sloužena první mše svatá. Radost a nadšení občanů Doubravice neznalo mezí. Přes všechny nesnáze a nemalé peněžní oběti se tak podařilo dílo veliké hodnoty, které všechny naplňovalo opravdovou hrdostí.

Kaplička pak sloužila po řadu let. V čase poutí v ní bývala sloužena mše za velké účasti věřících. Každou neděli se v ní konala pravidelně pobožnost, kterou po dlouhá léta vedl místní zbožný občan a znamenitý zpěvák Václav Jeništa, který také vodil nábožná procesí na poutní místa nejen v Čechách, ale i do zahraničí. Po jeho smrti v roce 1933 se stali jeho pokračovateli pan Matěj Panuška z č. p. 8 a později pan František Straka z č. p. 47.

V posledních letech však tento dobrý křesťanský zvyk ustal a tak je občas využíván pouze místní zvoněk, který oznamuje úmrtí některého z občanů. Umíráček zvoní paní Anna Zuklínová z čp. 57. Když v roce 2008 pan Vlček z čp. 54 vyrobil a nainstaloval elektrické ovládání na pohon zvonu, oznamuje od té doby zvon každý den ve dvanácti hodin poledne a v osmnácti hodin klekání.

V době velké světové války probíhaly rekvizice, kdy pro účely výroby vojenské výzbroje byly odebírány také zvony z kostelů a kaplí. V roce 1916 hrozil tento osud také doubravickému zvonku. Zápis v obecní kronice však vypráví o odvážném a včasné zásahu dvou místních občanů, který zvon zachránil: „Roku 1916 nařízena byla velmi přísná rekvizice všech předmětů bronzových a měděných, kteréhožto to materiálu byla nutná potřeba a velká o něj nouze. Při tom bylo nařízeno zdejším obci, aby odevzdán byl zvon visící ve věžce zdejší kaple. Avšak v noci tajemným způsobem zmizel zvon z věže. Marné byly hrozby a naléhání úřadů, zmizelý zvon objeven nebyl. Pořízen byl náhradní zvon železný. Po 28. říjnu 1918 objeven byl starý zvon. Dozvědělo se pak širší občanstvo o tom, že památné oné noci sňat byl zvon z věže Slancem Josefem a Františkem Jeništou a uschován ve statku číslo 37.“

Po válce se vrátil zvon na původní místo, ale bohužel neunikl druhé rekvizici 20. března 1942, kdy byl Němci znovu odvezen a do obce se už nikdy nevrátil. Ze sbírek občanů byl v roce 1944 zakoupen nový zvon v Praze zásluhou zdejšího rodáka Václava Petrána z č. p. 17.

V roce 2001 byla kaplička nákladem obce opravena, zejména její vnější

část, a to nová střešní krytina, výměna oken, oprava vnějších omítek, nátěr zvonice a nátěr fasády. Práce prováděla firma Protom s.r.o. Strakonice. Brzy po opravě byly nějakými nenechavci odcizeny měděné dešťové svody v zadní části kaple. Byly proto nahrazeny svody plastovými.

U příležitosti 100. výročí založení hasičského sboru v Doubravici a sjezdu rodáků v roce 2002 v ní byla opět po letech sloužena mše svatá.

Další významnou událostí, konanou v místní kapli, bylo svěcení obecního praporu. Slavnost se konala 7. května 2006. Kromě místních obyvatel se oslavy zúčastnilo velké množství rodáků žijících mimo obec, přespolních hostů, hasičů sousedních sborů, myslivců v kamizolách, mažoretok z Blatné a také čestní hosté např. JUDr. Vojtěch Filip, předseda Komunistické strany Čech a Moravy a místopředseda Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky, Ing. Josef Kalbáč, rodák ze sousedních Třebohostic a tehdejší senátor a následně poradce prezidenta republiky, Ing. Miroslav Kalousek, tehdejší poslanec Parlamentu ČR za KDU-ČSL a budoucí ministr financí ČR, starosta městyse Radomyšl Ing. Luboš Peterka, ředitel hasičského záchranného sboru ve Strakonících Ing. Otto Šmejkal a další hosté. Mši svatou sloužil a následně vysvěcení obecního praporu provedl mladý kněz pan Roman Dvořák z Volyně.

Připravil František Zuklín, starosta obce
(dokončení příště)

P. František Šulc, zapomenutý farář v Budislavicích aneb Příběh obyčejného kněžského života

Na samém okraji historického Blatenska (ve smyslu okresu Blatná, jak existoval do roku 1960), 5 km severně od Kasejovic, leží ves Budislavice, dnes část obce Mladý Smolivec. Zdejší kopcovitá krajina má své kouzlo. Severozápadně od vsi se zdvíhají brdské vrchy s Třemšínem (827 m), na západní straně, směrem k Nepomuku, uzavírá její panorama Štědrý (668 m). Třebaže dnes působí Budislavice spíše ospalým dojmem, mají zajímavou historii, která lze sledovat až do 13. století. U jejích počátků zřejmě stál velmožský rod Buziců erbu kančí (sviní) hlavy, po jehož představiteli Budislavovi z Rožmitálu snad ves získala své jméno. Památku na ony časy představuje farní kostel sv. Jiljí, v jádře raně gotická stavba datovaná do třetí čtvrtiny 13. století. Tvoří přirozenou dominantu obce a je příznačným „němým svědkem“ všech jejích dějinných zvratů. Necelých 200 m od kostela se pod lesem nachází hřbitov, na němž nalezi uprostřed svých farníků místo věčného odpočinku také poslední sídelní budislavický farář P. František Šulc. Devatenáct let byl pastýřem zdejších „duší“ a správcem svěřeného farního majetku. Jako takový představoval důležitou osobu místního mikrosvěta, ačkoli z obecnějšího hlediska bychom mohli říci, že žil „obyčejným“ životem, stejně jako mnoho jeho dalších kolegů z duchovního stavu. Dnes však zná jméno P. Šulce ve farnosti, s ním spojil poslední část svého kněžského působení, již jen málokdo. Pamětníci odchází a připomínat si dávno již zemřelého venkovského faráře nepatří zrovna k prioritám místní veřejnosti. Historická paměť tak slábne. Aby ve vztahu k P. Františku Šulcovi neodezněla úplně, to je skromným záměrem tohoto příspěvku.

Syn František se narodil 10. ledna 1883 v Útěchovičkách (6 km severovýchodně od Pelhřimova), v domě č. p. 8 do rodiny chalupníka Jana Šulce a jeho manželky Marie, rozené Nenadalové z Útěchovic. Pokřtěn byl téhož dne ve farním kostele Nanebovenzetí Panny Marie ve Chvojnově. Měl ještě staršího bratra Jana (* 1878), který, jak to tehdy bývalo, převzal po rodičích hospodářství, zatímco mladší František šel na kněze. Obecnou školu navštěvoval pravděpodobně ve Chvojnově, pak studoval v letech 1893–1901 na gymnáziu v Pelhřimově. Maturitní zkoušku zde složil s průměrným úspěchem. Bohosloví absolvoval v Českých Budějovicích, kde byl také 16. července 1905 v katedrále sv. Mikuláše spolu s 29 dalšími kandidáty vysvěcen biskupem Martinem Josefem Říhou na kněze. Duchovní službu zahájil v rodném kraji, když byl 1. srpna 1905 ustanoven kaplanem v Hořepníku. Po smrti místního faráře P. Prokopa Pabláka (6. dubna 1908) se stal nejprve administrátorem farnosti a 1. září 1908 byl jmenován jeho nástupcem. Dne 5. května 1914 jej biskup vyznamenal právem nosit takzvané expositorium canonicale (součást duchovenského oděvu – kleriky – v podobě krátkého pláštíku, který splývá od krku po ramenu). V Hořepníku působil František

P. František Šulc
(poskytla Marie Hlavničková,
Budislavice)

Šulc až do roku 1922, kdy zdejší beneficium vyměnil se svým spolusvětcem P. Františkem Kovářem za jeho faru v Budislavicích. Na nové působiště byl potvrzen 1. července 1922. Duchovní správu zde převzal od administrátora Karla Vosla. Domovskou příslušnost získal v Budislavicích 18. srpna 1927.

Ve dvacátých letech byly Budislavice samostatnou obcí s několika veřejnými institucemi a bohatým kulturním a spolkovým životem. Podle sčítání lidu z roku 1921 zde v 59 domech žilo 259 obyvatel. Většina se živila zemědělstvím, zastoupena byla ovšem i řemesla (k roku 1928 bylo v Budislavicích 7 zedníků, 1 kameník, 3 tesaři, 1 truhlář, 1 bednář, 1 krejčí a 1 obuvník). Byla tu trojitřídí škola (č. p. 45), dvě hospody („Stará“ v č. p. 33 a „Nová“ či „U Babíka“, dnes „U Křížů“ v č. p. 40), obecní chudobinec (č. p. 12). Na západním okraji vsi stál hospodářský dvůr dožického velkostatku, jenž měl v Budislavicích také cihelnu. Již od roku 1866 fungoval v obci čtenářsko-ochotnický spolek, který zde společně s místní osvětovou komisí a sborem dobrovolných hasičů, založeným roku 1898, provozoval divadelní představení na vlastním jevišti. Roku 1909 vznikl Spořitelní a záložní spolek pro Budislavice, Mladý Smolivec a Přebudov. Pro úplnost dodejme, že z Budislavic pocházeli bratři František a Josef Zdeněk Raušarové. František (1857–1941) byl učitelem a stál u zrodu muzea v Blovicích, Josef Zdeněk (1852–1947), původní profesí chemik, se proslavil jako básník, autor cestopisů a slavista se zaměřením na jihoslovenské národy.

Střediskem duchovní správy byly Budislavice od středověku. Farář, ovšem nekatolický, zde byl prý ještě za stavovského povstání, ale podle vyprávění tehdejších pamětníků ho zabili císařští vojáci kdesi u Štědrého. Po Bílé hoře byly Budislavice spravovány nějakou dobu z Kasejovic a Vrčeně, pak až do roku 1786 z Čížkova. Tehdy zde byla zřízena lokální duchovní správa pro vsi Budislavice, Kladrubce, Mladý Smolivec a Přebudov. Roku 1857 byla lokalie povýšena na faru. Patronát vykonával Náboženský fond (Náboženská matice), který byl vytvořen za josefínských reforem z majetku zrušených klášterů a byl využíván na podporu nově zřizovaných lokalit a farností, jakož i školství. Dohled nad jeho hospodařením náležel státu, což bylo v souladu s tehdejší osvícensko-absolutistickou církevní politikou reprezentovanou císařem Josefem II. Materiální zabezpečení budislavické fary však bylo skromné a způsob jeho zajištění problematický, což místním duchovním činilo těžkou hlavu a často si na to stěžovali u vyšších instancí. Jeden z předchůdců P. Šulce Jan Černý (1883–1912) ji dokonce s nadsázkou nazýval „trestní kolonií“.

Náboženskou situaci budislavické farnosti krátce před příchodem Františka Šulce opět ilustruje sčítání lidu z roku 1921. Ve čtyřech příslušejících vsích žilo 1 032 lidí: 259 v Budislavicích, 257 v Kladrubcích, 412 v Mladém Smolivci a 104 v Přebudově. Naprostá většina se hlásila nebo byla hlášena (míněny děti před dosažením zpovědního věku) k římskokatolickému vyznání, 38 osob k Církvi československé (nejvíce jich bylo v Kladrubcích – celkem 33), 1 osoba uvedla luteránskou konfesi a 1 osoba byla bez vyznání. I když v dalších letech k jistým konfesijním změnám, zejména ve prospěch Církve československé, nepochybně ještě došlo, rozhodně zde nenastal tak masivní odklon věřících od římskokatolické církve, jako tomu bylo například v Kasejovicích nebo ve Lnářích, kde se již roku 1921 blížil počet stoupenců nové „národní“ Církve československé k polovině celkového počtu obyvatelstva. Dalo by se říci, že P. Šulc měl v tomto ohledu štěstí. Značnou měrou k tomu jistě přispívaly i jeho osobnostní vlastnosti, neboť ne nadarmo se říká, že příklady táhnou. Dobové prameny i vzpomínky pamětníků hodnotí faráře Šulce kladně. Kronika obce Budislavice o něm vypovídá, „že jest u mnohých přifařených občanů velice oblíben, zvláště pro svou výmluvnost kazatelskou, jednak i pro sympatický zjev osobnosti a rozvážnost v jednání“ a dále v krátkém nekrologu opět zdůrazňuje, že „byl věřícími vážen pro svou milou povahu, i jako dobrý člověk, kněz a hlavně jako výborný kazatel. Takoví pastýři žijí dále v srdcích lidu.“ Velice hezky na něj vzpomínal dnes již zemřelý ředitel muzea v Blovicích Karel Škrábek. „Bylo to v roce 1938, když jsem chtěl nečekaně navštívit pana děkana na faře. Domovní dveře byly odemčeny a tak jsem vešel do chodby a volal a klepal, zda mohu vstoupit do kanceláře, ale nikdo se neozval a tak jsem vstoupil. Kancelář byla pěkně zařízena a na stole cedulka, ve které vítal pan děkan návštěvu a dál napsáno: „Jsem v Kasejovicích – vrátím se až odpoledne

Rodný dům P. Františka Šulce v Útěchovičkách č. p. 8 (foto autor příspěvku)

– asi ve tři hodiny. Chcete-li se mnou mluvit, tak si sedněte a vezměte si se stolu něco k jídlu a můžete-li, počkejte na mne.“ Tak jsem poznal ještě blíže velkou lásku a důvěru pana děkana v člověka.“ Dnes se tomu snad nechce ani věřit.

P. Šulc byl v prvé řadě duchovním správcem. Sloužil mše o nedělích, svátcích, poutích i ve všední den, kázal, křtil, oddával, zpovídal, zaopatřoval nemocné, pohřbíval, vyučoval náboženství na obecných školách v Budislavicích a Kladrubcích. I když jeho farnost nebyla rozlehlá, měl neustále nabitý program, neboť na rozdíl od svých kolegů z větších farností neměl k ruce kaplana. Každopádně díky své službě přicházel se svými ovečkami takřka do každodenního styku a sdílel s nimi všechny radosti i strasti tak, jak je přinášel život v období mezi dvěma světovými válkami a v prvních letech té druhé. Svým duchovním slovem a požehnaním přispíval také ke slavnostním okamžikům přifařených obcí. Dne 19. srpna 1923 kupříkladu posvětil pomník obětem první světové války v Budislavicích, o svatodušním pondělí 6. června 1938 zase v Přebudově po mši v kapličky Panny Marie Karmelské požehnal novou stříkačku místního dobrovolného hasičského sboru. Účastnil se i akcí mimo farnost. Se svým sousedem P. Václavem Hodačem z Čížkova zajížděl kupříkladu do kláštera bosých augustiniánů ve Lnářích. Od 17. do 24. srpna 1930 a pak ještě v listopadu 1935 zde absolvovali duchovní cvičení (exercicie, rekolekce). Nechyběli ani na oslavách 1500. výročí úmrtí sv. Augustina 28. srpna 1930. Dne 30. prosince 1932 doprovázeli na poslední cestě zasloužilého převora Inářského kláštera P. Aloise Majera, 22. července 1934 se ve Lnářích účastnili oslav 50. jubilea kněžství okrskového vikáře P. Jana Pavla Hilleho. Pravděpodobně naposledy byl P. Šulc ve Lnářích na pohřbu převora Fulgence Novotného 6. března 1941. Svým podpisem se při všech uvedených příležitostech zvěčnil do návštěvní knihy kláštera.

Kromě vlastní duchovní služby měl P. Šulc samozřejmě také na starosti správu budov – kostela a fary. Také v tomto ohledu si v rámci svých možností počínal svědomitě. Materiální zabezpečení budislavického benefícia však bylo, jak již naznačeno, velmi omezené a ne všechny závazky vůči kostelu a faře byly farníky naplňovány. Pan farář byl proto nucen domáhat se některých i úřední cestou. Větší finanční investice muselo schvalovat ministerstvo školství a národní osvěty, pod něj spadala také Náboženská matice, která v Budislavicích vykonávala patronát. Řada potřeb se hradila ze sbírek mezi farníky, darů i z vlastních peněz duchovního správce. Přesto ale dokázal P. Šulc zařadit a obstarat pro kostel a faru řadu věcí, což dokládá, že dovedl přesvědčit své ovečky a podchytil jejich zájem o podporu společného záměru, stejně jako vyjednávat s vyššími instancemi. První větší akcí bylo pořízení tří nových zvonů náhradou za původní zrekvírované během první světové války. Roku 1926 tak k jedinému dochovanému zvonu z roku 1550 přibýly nové zvony „Sv. Vojtěch“ (311 kg, Ø 81 cm) a „Sv. Jan Nepomucký“ (203 kg, Ø 71 cm); třetí zvon (20,5 kg, Ø 32,5 cm) byl určen pro sanktusník. Všechny zhotovila zvonářská dílna Americha Herolda v Chomutově. Náklady byly hrazeny ze sbírek a příspěvků amerických krajanů. Stejným způsobem byla zaplacená nová křížová cesta, kterou duchovní správce objednal roku 1932 u akademického malíře Jana Hlávky v Praze. Od roku 1924 jednal s úřady o pořízení nových varhan. Protože šlo o nákladnou investici, která přesáhla 15 000 Kč, uhradila ji Náboženská matice. Varhany dodal roku 1926 Karel Urban z Prahy. Důležitou akcí, kterou P. Šulc spolu s přífařenými obcemi podnikl, bylo rozšíření farního hřbitova. Ten se původně nacházel kolem kostela a na stávajícím místě byl zřízen roku 1845. Nyní však již kapacitně nedostačoval a proto byla pro jeho rozšíření zakoupena roku 1932 část pozemku Josefa Hlinky č. p. 3 o výměře 693 m². Zednický mistr Jan Šimůnek z Kasejovic postavil kolem hřbitova cihlovou zeď, hroby byly očíslovány, stanoveny poplatky z hrobových míst a vše zakotveno do hřbitovního řádu, který vstoupil v platnost k 1. lednu 1933. Kolaudace nového hřbitova proběhla 14. prosince a o čtyři dny později byl požehnan. Celkový náklad činil 38 000 Kč.

Roku 1937 nechal P. Šulc zavést do kostela elektřinu a po instalaci vedení kostel vymalovat. V následujícím roce pak dal nákladem 5 300 Kč opravit hlavní oltář. Práce prováděl od dubna do května František Charvát z Kutné Hory.

Pozornost věnoval také budově fary (č. p. 6). Ta byla postavena roku 1852 na místě staršího obydlí pro lokalistu. Šlo o patrovou budovu. V době P. Šulce byla v přízemí nalevo kuchyně s kachlovým sporákem, dále farní kancelář vytápěná kachlovými kamny, napravo pak místnost s pecí na pečení chleba a místnost sloužící jako prádelna, kde nechal duchovní správce roku 1932 postavit „plotnu“ z bílých vápenných cihel s litinovými pláty pro ohřev vody. Ve farní kanceláři stál stůl a dvoukřídlá skříň na spisy. K úřadování měl farář 6 křesťanských matrik, 4 matriky oddaných, 4 matriky zemřelých, 1 matriku biřmovanců, knihu ohlášek bohoslužeb a zvláštní knihu pro ohlášky snoubenců, 2 díly farní pamětní knihy, jednací protokol, knihu opisů kostelních účtů, knihu fundančních mší, knihu opisů nadačních listů, nevázanou knihu změn náboženského vyznání a ordinariátní listy českobudějovické diecéze.

V patře se nacházela hned u schodů malá spíž a pak čtyři pokoje – dva s kachlovými kamny, jeden s plechovými kamínky a nevytápěná místnost

sloužící jako archiv. Zde stála skříň na spisy, jiná sešlá na paramenta a jedna menší na knihy. Pod budovou byl malý sklep. Při elektrifikaci kostela roku 1937 nechal P. Šulc zavést vlastním nákladem elektřinu také na faru. Rozvody byly udělány pro 13 osvětlovacích těles a v kuchyni zřízena zásuvka pro připojení rozhlasového přijímače.

K faře náležely rovněž hospodářské budovy – klenutý chlév na dva kusy hovzího dobytka, chlívek pro jednoho vepře, přístřešek pro kachny se dvěma kurníky pro slepice, malá stodola, kde se skladovalo uhlí, a kůlnička na dříví. Při faře se rozkládal malý ovocný sad (4 ary 14 m²) a menší, plotem oddělená zahrádka pro zeleninu a květiny (1 ar 62 m²), v jejímž rohu stála studna s dřevěnou pumpou. Obě zahrady byly obehnané zdí krytou cihlami. K farnímu beneficiu patřila ještě louka na katastru obce Předmíř. Byla ale vzdálená asi 6 km a navíc podmačená, takže jí farář nevyužíval, nýbrž pronajímal.

Roku 1930 obdržel František Šulc smutnou zprávu o úmrtí svého bratra Jana v Útěchovičkách. Ten měl se svou manželkou Kateřinou Paclíkovou početnou rodinu, z níž nejméně čtyři děti – Františka (* 1911), Jan (* 1914), Růžena (* 1916) a Anežka (* 1920) – byly v době smrti otce nezletilé. Jejich strýc proto požádal dopisem z 16. září 1930 biskupskou konzistoř v Českých Budějovicích, aby jej doporučila na děkanství do Černovic (cca 25 km jihozápadně od Útěchoviček), až si tamější patron bude vybírat nového duchovního správce. Svou žádost zdůvodnil tím, že mu v souvislosti s úmrtím bratra „nastala morální povinnost radou i pomocí postarati se o ubohé sirotky. Poněvadž však na dosavadním působišti, které je od rodiště podepsaného (rozuměj P. Šulce) tak nesmírně vzdáleno, této povinnosti nemůže vyhověti...“ Situace se ovšem vyvinula jinak a P. Šulc zůstal v Budislavicích i nadále. Jeho zásluhy však nezůstaly neoceněny. Dne 1. března 1933 jej českobudějovický biskup Šimon Bárta jmenoval biskupským notářem a 1. prosince 1934 osobním děkanem.

Svou pozemskou pouť ukončil P. František Šulc náhle dne 25. června 1941. Bylo mu 58 let. Údaje ohledně přesné doby a příčiny úmrtí se různí. V matrice zemřelých je uvedena arterioskleróza, obecní kronika udává, že P. Šulc zemřel o 23. hodině na ochrnutí srdce. Nejspolehlivějším ovšem bude úmrtní ohledací list, který vystavil MUDr. Rudolf Kafka, obvodní lékař z Kasejovic. Zde stojí, že příčinou úmrtí byla perforace žlučníku v důsledku cholelithiázy (žlučové kameny). Hodina úmrtí je stanovena v 00 : 15, tedy vlastně druhého dne, což ale může být ve skutečnosti až čas, kdy k zemřelému dorazil lékař.

Poslední sbohem přišlo dát děkanu Šulcovi na pohřeb, který se konal 27. června, značné množství lidu a okolního duchovenstva. Zádušní obřady řídil okrskový vikář z Březnice P. Stanislav Suda. Z kněží byli dále přítomni, jak dovolují určit dochované fotografie, například P. Václav Hodač z Čížkova, P. Antonín Jarolímek z Bělčic, P. Jan Procházka a P. Václav Vystrčil ze Inářského kláštera a řada dalších. Zemřelý byl pochován na farním hřbitově u západní zdi do prostého hrobu, nad nímž byl vztýčen kovaný kříž, svým výtvarným provedením vybočující, s nápisem: „* 10. I. 1883 VLDP. DĚKAN FRANT. ŠULC 25. VI. 1941 *“.

Po smrti P. Šulce již nebyla budislavická fara nadále obsazována sídelními duchovními, ale pouze administrátory (dočasnými správci), od roku 1946 pak již výhradně dojíždějícími ze sousedních farností, takzvaně excurrento (Kasejovice, Hvožďany, Čížkov, Vrčeň, Nepomuk, Bělčice).

Prameny a literatura:

Státní oblastní archiv v Třeboni, Sběrka matrik, sign. Červená Řečice 21, sign. Hořepník 15, sign. Chvojnov 7, 8, 9.

Státní okresní archiv (dále jen SOKA) Pelhřimov, fond Okresní úřad Pelhřimov (nezpracováno), Sčítání lidu 1921, balík 11 (Útěchovičky).

SOKA Strakonice, fond Okresní úřad Blatná (nezpracováno), Sčítání lidu 1921 (Budislavice, Kladrubce, Mladý Smolivec, Přebudov).

SOKA Plzeň-jih se sídlem v Blovicích, fond Farní úřad Budislavice, inv. č. 10, 19, 20, kart. 1, inv. č. 24, 26, 29, kart. 8.

SOKA Plzeň-jih se sídlem v Blovicích, fond Archiv obce Přebudov, Kronika obce (1927–1940).

Catalogus saecularis et regularis cleri dioeceseos Bohemo-budvicensis pro anno Domini 1920.

Matrika zemřelých při farním chrámu Páně v Budislavicích, IV., od roku 1911–1950 (uložena na matričním úřadě v Kasejovicích).

Návštěvní kniha kláštera bosých augustiniánů ve Lnářích (1907–1950) (uložena na farním úřadě v Kasejovicích).

Pamětní kniha obce Budislavice, založená r. 1928 Prokopem Trčkou, ř. učitelem v Budislavicích (1928–1997) (uložena na obecním úřadě v Mladém Smolivci).

750. výročí Budislavice, Budislavice 2003.

KOL. AUTORŮ, Obecní a okresní samospráva Blatenska a Březnicka, Blatná 1932.

SIBLÍK, Josef (red.), Blatensko a Březnicko, Obraz poměrů přírodních,

historických, místopisných, školských a národopisných, Blatná 1915.

ŠKRÁBEK, Karel, Vzpomínka na budislavického pana děkana Františka Šulce,

Kasejovické noviny, roč. I, č. 7, září 1996, s. 1–2.

Vladimír Červenka

Vážení čtenáři Sobáčku,

minule jsem se nechal unést a napsal „Malé posilvestrovské zamyšlení nad vědou a pravdou“. To je na rozdíl od názvu velké téma. Především pravda. Pravda v našem světě, v našem životě, v přírodě ... No, nebudu to komplikovat. Jde o to, abychom měli ty správné informace; teď bych se držel informací o přírodě, vesmíru ... Hodně lidí se snaží porozumět světu (přírodě, vesmíru atd.) kolem nás.

Dnes jsme informační společnost a jsme doslova zahlceni příslušnými i nepříslušnými informacemi. Samozřejmě, pochopit jednotlivé souvislosti, spojit si příslušné informace a provést si z nich rozumnou syntézu není snadné. Dnes ani odborníci na určitou problematiku nemusí být obeznámeni s problematikou jiných oborů, neboť často mají co dělat, aby pokryli tu „svou“ problematiku. Abych to vyjádřil zjednodušeně. Prostě vědomostí o vesmíru je už opravdu hodně (což ovšem zdaleka neznamená, že už víme všechno).

Máme jednoho mocného pomocníka a tím je popularizace vědy. Už jsem se o ní zmínil dříve. Samotní vědci nebo jejich výzkumné týmy dosahují díky své péči (podpořené grantovými projekty) stále nových a nových objevů. Některé mohou být doslova převratné (je jedna zajímavost, že význam takového nového převratného objevu nemusí být vždy rozpoznán hned, tedy v době jeho objevení; některé takové objevy zůstávají jakoby „do zásoby“ a významu mohou prudce nabýt při posunu vědy nebo i techniky určitým směrem). Vědci informují o těchto nových objevech a poznatcích především odbornou veřejností (sdělování výsledků svých výzkumů, jak už jsem zmínil dříve, je jednou z jejich hlavních činností). Ovšem nejen veřejností odbornou, ale i laickou. To je právě podstatou popularizace vědy. Nevěnují se jí zdaleka všichni odborníci. Především tak činí ti, kteří mají talent sdělit složitou problematiku vědy srozumitelně ale bez ztráty podstaty věci (takových lidí není bohužel mnoho). Populárně vědecké informace nalezneme dnes na mnoha místech. Někde pravidelně a na úrovni. Tak například média. Noviny a časopisy, tedy je populárně vědeckých informací mnoho. Jsou i specializované časopisy, například Vesmír, 21. století, Živa (méně známý časopis vydávaný Českou akademií věd zabývající se živou přírodou), dále ... a teď bych mohl jmenovat podobných tištěných médií celou řadu. Televize, nejmodernější médium, je zdrojem celé řady zajímavých pořadů v oboru popularizace vědy. Nelze nezpomenout pořadu Hyde Park Civilizace se skvělým moderátorem Danielem Stachem. Tento pořad má velmi vysokou úroveň a představil už mnoho fenoménů z naší i světové vědy. Internet a web nechám na jindy. U nás existují velké popularizační akce, jedna z největších v České republice je Týden vědy a techniky, kterou pořádá už tradičně na podzim Akademie věd České republiky (k tomu bych se ještě rád vrátil koncem léta). Teď bych chtěl zmínit aktuálně populárně vědecké akce u nás v Jihočeském kraji. Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích a Biologické centrum Akademie věd ČR tamtéž pořádají společný přednáškový cyklus s názvem „Akademické půlhodinky“. Jedná se o cyklus přednášek (začal 1. března 2016), které se budou konat každé úterý v 15:00 hodin ve studentském kostele v ulici Karla IV. čp. 22 v Českých Budějovicích (vstup na přednášky je zdarma). Odborníci z výše uvedených institucí seznámí návštěvníky se zajímavými tématy a výsledky vlastní vědecké práce obecnějšího významu. Po uzávěrci se konaly tyto přednášky: Lukáš Čížek: Selháváme v ochraně přírody? Málokdo ví, že chráněná území zabírají 15 % rozlohy naší republiky a do ochrany přírody se investuje překvapivě hodně peněz. I přesto naše země své přírodní bohatství rychle ztrácí. V přednášce se dozvíme proč tomu tak je a jaké jsou zde perspektivy. Téma je to myslím víc než aktuální. Robert Huneš: Je eutanázie selháním či řešením problémů současného zdravotnictví? Pohled na eutanázii očima ředitele hospice. Další velmi aktuální téma tentokrát z lidské společnosti. Miloslav Jirků: Velcí a divocí jsou zpět - zubři, praturi a divocí koně v české přírodě. Jistě jste četli v tisku nebo jste mohli vidět v TV zprávu o tom, že od roku 2015 se do naší krajiny (zatím ve vybraných oblastech) vrací velcí býložravci. Paradoxem je, že je tam zavádí člověk, který je tu kdysi vyhubil. Jde o zubry, pratury a divoké koně. Jaký je význam těchto aktivit a co z toho vyplývá pro naši přírodu, jste se mohli dozvědět právě v této přednášce.

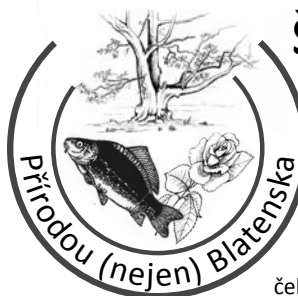
Rád bych Vás pozval na následující přednášky: 29. března - Salim Murad: Ještě dnes buď větším egoistou! O konzumní povaze naší doby. Další

téma z lidské společnosti, které míří na každého z nás. 5. dubna - Milan Durčan: Od interakce světla s hmotou k fotosyntéze. Termíny jako světlo, foton, kvazičástice světelného kvanta a podobně slyšíme nebo čteme často. V přednášce se dovíme, jak se „rodí“ foton, jak proniká hmotným prostorem, jak světlo „umírá“, zda se může hmota přetvořit na světlo a naopak. Světlo je tak jako tak nesmírně důležité pro každého z nás a autor o něm bude mluvit jako o zdroji energie pro živou přírodu. 12. dubna - Ludmila Muchová: Etická výchova v neetické společnosti. Autorka se bude zabývat otázkou, do jaké míry může cestě z krize pomoci výchova k morálním hodnotám. Jaké jsou aspekty morální výchovy v rodině a ve škole. Co je předmět etické výchovy. 19. dubna - Jana Macková: Hospodaření v krajině a klima – je čas na změnu? Krajina kolem nás je výsledkem spolupůsobení mnoha procesů jak přírodních, tak i antropogenních, mezi něž například patří odlesňování, odvodňování a intenzivní hospodaření. Mají velké nároky na zdroje a intenzivní hospodaření vliv na snižování rozmanitosti krajinných prvků a druhů? Dokáže se mohutně ovlivněná krajina vyrovnávat se současnými extrémními klimatickými událostmi (především s povodněmi nebo dlouhodobým suchem)? Je možné změnit současné využívání krajiny? Na tyto otázky se bude hledat odpověď. 26. dubna - Eva Samková: Sýry ve výživě člověka. Uvědomujeme si, že sýry patří k nejstarším mléčným výrobkům? A že jsou v současné době nedílnou součástí našeho jídelníčku? Přednáška bude jen a jen o sýrech. 3. května - Martina Žurovcová: DNA Barcoding aneb čárový kód pro Matku Přírodu. Čárový kód na různém zboží známe dobře jako nakupující. Díky němu se pokladna (a pokladník) rychle dozví, o jaký druh zboží jde a jaká je jeho cena. Vědci dostali nápad, jak tento kód modifikovat pro řešení otázky kolik druhů existuje na naší planetě. Dnes už má databáze více než 160 tisíc položek.

Popularizace vědy nám přibližuje a zpřístupňuje výsledky důležitých výzkumů našich odborníků. Dnes jsme se zmínili o jedné popularizační aktivitě v Jihočeském kraji, která je přístupná nám všem. Příště se zmíníme o dalších. A ilustrační fotografie k tomuto článku? Pohled na mech (jakožto povrchový organismus rostoucí na komplikované půdě evokující nám terminologicky pověstnou špičku ledovce) nám dává tušit, že pod ním je půda jako významná součást přírody s mnohostrannými vazbami a vztahy jejich jednotlivých komponent. Každý zásah do tohoto společenství vyvolá dynamické změny. Člověk, který takové změny provádí ve velkém, by měl mít o tomto všem patřičné znalosti. Aby změny prováděl kvalifikovaně. Ale to platí pro všechny obory lidské činnosti Milí čtenáři, přeji vám co nejhezčí jaro. A nezapomeňte - příroda uklidňuje. Jen je potřeba ji chránit. Je nás všech.

František Weyda, březen 2016
weydafr@seznam.cz

Špatný rok pro smrky

Smrk (latinsky Picea) je v České republice zastoupen hned několika druhy, z nichž pouze smrk ztepilý (Picea abies) patří mezi naše původní dřeviny. Dalšími hojně pěstovanými druhy jsou severoamerický smrk pichlavý (Picea pungens) lidově zvaný též „stříbrný smrček“ a smrk omorika (P. omorica) původem z Bosny, Hercegoviny a Srbska. Posledně jmenovaný druh se vyznačuje velmi úzkou kuželovitou korunou a odolností k suchu. Bez zajímavosti není, že smrk omorika byl popsán významným českým přírodovědcem J. E. Purkyně, který působil v letech 1808-1812 jako učitel v rodině Hildprandtů v Blatné.

Zatímco smrk ztepilý patří mezi naše nejrozšířenější a hospodářsky nejdůležitější lesní stromy, smrk stříbřitý a omorika jsou hojně využívány v okrasném sadovnictví. Loňský, klimaticky extrémní rok byl ale pro dva z těchto druhů velmi problematický, i když pro každý druh poněkud jinak.

Případ 1: Smrk ztepilý

Smrk ztepilý je naší původní dřevinou, která podle posledních výzkumů byla na našem území přítomná i v poslední době ledové, tedy v době, kdy se ostatní dřeviny u nás skoro nevyskytovaly nebo vytvářely keřovité či dokonce plazivé porosty. Nebýt svého hojného lesnického využití (roste velmi rychle a má kvalitní dřevo), byl by smrk na našem území rozšířen převážně v horských oblastech a v chladných kaňonech řek. Smrk má rád světlo (alespoň pro růstovou fázi) a střední až vlhčí polohy. Zajímavostí je i to, že semenáčky smrku umí v podrostu „čekat“ i mnoho desítek let, než jim světelné podmínky (např. pád okolních stromů) dovolí rychle odrůstat. V loňském roce byl (alespoň na Blatensku) semenný rok, takže na konci dubna smrky „kvetly“ a jejich pyl vytvářel na rybnících silné žlutavé povlaky. Problém smrků nastal velmi záhy; suché a velmi teplé léto v kombinaci s produkci šišek vedlo již na konci srpna k viditelnému zasychání a hnědnutí jehlic. Pevněji byly takto postiženy smrky na velmi výslunných, sušších místech a u většiny stromů bylo poškození zpočátku patrné jen v horní, osluněné části korun. Přes zimu odumírání pokračovalo a tak se dnes se souškami smrků setkáme téměř v každém lesíku. Zasychání bohužel nepostihlo jen odrostlé stromy nýbrž i mladší jedince či semenáče. Prognóza dalšího vývoje smrkových porostů je velmi nevyzpytatelná. Pro letošek lze očekávat gradaci hmyzu, pro který smrk představuje živnou rostlinu, což povede k dalšímu poškození porostů. Ale pokud budou dále pokračovat suchá a velmi teplá léta, bude načase změnit druhovou skladbu výsadby. Budou-li se uplatňovat více duby a borovice, nemusí to být nutně ke škodě, možná se tím posuneme od „produkční“ blíže k „přírodní“ podobě lesů, ale to by bylo na jiné vyprávění.

Případ 2: Smrk pichlavý

Kdo by neznal populární stříbrný smrček, ozdobu parků a záchranu imisních holin na krušnohorských pláních. V posledních letech se především v západní polovině našeho území projevilo výrazné prosychání těchto smrků – u řady z nich došlo k opadu všeho jehličí, krom přírůstku ze stávajícího roku. Podobně poškozené smrky pichlavé najdeme i v Blatné, například dva mohutné smrky naproti městskému muzeu také ztratily část jehlic. Původcem poškození je evropská mšice smrková (*Elatobium abietinum*), která zjara saje na jehlicích smrků a při masivním výskytu způsobuje jejich poškození. Tato mšice ale nepatří mezi nepůvodní či invazivní druhy a na smrcích stříbrných se u nás vyskytovala od nepaměti. Co se tedy stalo? Vysvětlení je dáno klimaticky podmíněnou změnou pohlavního chování mšic.

Asi se mnou nebudete souhlasit, ale mšice jsou nesmírně zajímavá stvoření. Mají složité životní cykly, mohou mít okřídlené i bezkřídle formy, umí měnit hostitelské rostliny a navíc střídají pohlavní a nepohlavní generace. Ty nepohlavní, velmi zhruba řečeno, jsou živorodé a uvnitř každé narozené mšice je již řada zárodků, ve kterých jsou další zárodky, ve kterých se již formují další, takže se nepohlavní generace se umí množit geometrickou řadou. Jedinci pohlavní generace si musí k rozmnožení najít partnera a spářit se, posléze kladou spíše malé množství vajíček. Výhoda nepohlavních generací je jasná - rychlé množení v době hojnosti potravy, výhoda pohlavní produkce vajíček tkví ale v jejich odolnosti k mrazům (přežijí i -30°C, oproti nepohlavním jedincům, kteří hynou většinou okolo -8°C). A právě to je zřejmě klíčem k „úspěchu“ naší mšice. Ne náhodou totiž dosahuje mšice smrková v Evropě vyšších populačních hustot v oblastech s mírnějším, oceánickým klimatem. Poslední dvě mírné zimy tak nejspíše umožnily mšicím nepohlavní generace přežít zimu, což vedlo k jarní rychlé gradaci a to se zase projevilo i na kondici smrků. Podle dendrologů je zatím předčasné napadené stromy kácet, neboť smrk pichlavý je velmi odolný a umí dobře regenerovat ztráty jehličí. Rovněž gradace mšice smrkové v Evropě byly spíše jednoletého či dvouletého charakteru. Vše tedy záleží na tom, jak se budou smrky schopny vypořádat s jarními mšicemi a letními suchy.

Oproti obecnému přesvědčení se příroda neustále mění a každá byt i drobná změna vede ke změně jiné. Tyto změny probíhaly různé

rychle po celou dobu naší existence a příroda i člověk se jim byl vždy schopen přizpůsobit. Problém tedy nespočívá ve změnách samotných, ale v nákladech, které budeme muset vynaložit na to, abychom se stále rychleji měnícímu prostředí byli schopni přizpůsobit.

Mgr. Petr Šípek, Ph.D.
Univerzita Karlova, Přírodovědecká fakulta
Únor 2016

Upozornění pro vlastníky lesů

V důsledku sucha v roce 2015 došlo k oslabení lesních porostů a tím i k vytvoření podmínek pro šíření kalamitních škůdců, zejména podkorního hmyzu na smrkových porostech. V roce 2016 tak budeme čelit nebezpečí vzniku kůrovcové kalamity, na kterou je třeba se připravit již nyní. Počet generací podkorního hmyzu se odvíjí mimo jiné i podle počasí. Pokud se tedy naplní předpovědi ohledně teplého a suchého počasí v létech 2016 a 2017, je třeba počítat s třemi generacemi kůrovce ročně. Výskyt kůrovce v některých lokalitách je výskytem rozptýleným, v důsledku čehož bude nezbytné pokácet a zasanovat celé souvislé plochy lesa.

Práva a povinnosti vlastníka lesa podle lesního zákona má nájemce, pokud smlouva mezi vlastníkem a nájemcem výslovně nestanoví jinak (viz § 58 lesního zákona).

Z těchto důvodů upozorňujeme vlastníky lesů (nájemce), aby v součinnosti s odbornými lesními hospodáři, zabezpečili důsledné provedení opatření v ochraně lesa. Tato povinnost je vlastníků lesa stanovena v ustanovení § 32 odst. 1 zákona č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon), ve znění pozdějších předpisů.

Z ustanovení § 4 odst. 1 vyhlášky č. 101/1996 Sb., kterou se stanoví podrobnosti o opatření k ochraně lesa a vzor služebního odznaku a vzor průkazu lesní stráže, v platném znění, vyplývá, že vzniku zvýšeného stavu hmyzích škůdců **se předchází zejména odstraňováním materiálu vhodného pro rozmnožování hmyzích škůdců a soustavným vyhledáváním a včasným zpracováním všech napadených stromů, ošetřováním lesních porostů, zjišťováním výskytu a hubením škůdců.** Z § 4 odst. 3 výše citované vyhlášky dále vyplývá, že veškeré polomy, vývraty a dříví atraktivní pro rozvoj škůdců vzniklé do 31. března, **musí být zpracovány nebo asanovány nejpozději do 31. května běžného roku.**

Mezi povinnostmi na tomto úseku ochrany lesů patří zejména:

- a) zjišťovat a evidovat výskyt kůrovců a jimi způsobených poškození důležitých i pro pozdější průkaznost provedených opatření (tj. vést evidenci kůrovcové dříví /silnější jak 7 cm/ s údaji o množství a datu jejího zjištění, těžby či jiného zpracování, mechanické či chemické asanace a odvozu, při něm s údajem o vývojovém stadiu kůrovce),
- b) neprodleně zpracovat a účinně asanovat veškeré kůrovcové dříví tak, aby nedocházelo k dokončení vývoje kůrovců a k jejich dalšímu šíření,
- c) vyklizování či přibližování napadeného dříví v kůře s živými stádii bílého či hnědého brouka lze provést až po provedení asanace, která je prokazatelně zahubí,
- d) k chemické asanaci použít jen povolené přípravky podle Seznamu povolených přípravků na ochranu lesa vydaného Ministerstvem zemědělství ČR pro r. 2016,
- e) **neprovádět do doby zpracování nahodilé těžby jiné úmyslné těžby dříví** (viz § 33 odst. 1 lesního zákona, z kterého vyplývá povinnost vlastníka lesa přednostně provádět těžbu nahodilou).

V případě, že nebudou ze strany vlastníků lesa (nájemců) dodržovány výše uvedené povinnosti, bude zdejší městský úřad povinen zahájit správní řízení ve věci porušení lesního zákona. Vzhledem k rozsáhlým nahodilým těžbám, bude v následujících měsících věnována zvýšená pozornost na plnění výše uvedených ustanovení lesního zákona.

Blíží informace k výše uvedenému lze získat na Městském úřadu Blatná, odboru životního prostředí, v úředních dnech tj. pondělí a středu od 7.30 – 12.00 hodin a od 13.00 – 17.00 hodin a v pátek od 7.30 do 10.30 hodin, v ostatních dnech po předchozí telefonické dohodě (číslo telef.: 383 416 235, e-mail: poisl@mesto-blatna.cz) nebo u revírníka LČR, s.p., LS Vodňany, pana Jiřího Plechatého, kontakt - mobil: 724 524 565, e-mail: jiri.plechaty@seznam.cz popř. u vlastního revírníka.

Jiří Poisl, MěÚ Blatná, státní správa lesů
Jiří Plechatý, Lesy ČR s.p., revírník

Jádro pudla

Najít jádro pudla znamená pochopit podstatu, odhalit léčku nebo podvod, objevit skrytý smysl věci. Proč se ale v tomhle rčení potkávají pes a pecka?

S hledáním jádra pudla bychom mohli začít v Praze na Novém Městě, na Karlově náměstí. Na jižní straně náměstí vedle kostela svatého Jana na Skalce stojí barokní budova, která má údajně díru ve střeše.

„Doktor Faust v ní před dávnými časy strojí kouzla, bádá v čarodějních knihách, čertu svou duši zapsal. Za to mu čert sloužil a všechno vyplnil, co si jen doktor přál a smysllil. A pak, když vypršel čas, čert se do něho obul, chytl ho, pazourem držel a vyrazil s ním ven ne dveřmi, ale přímo stropem,“ píše Alois Jirásek ve Starých pověstech českých.

Pan Johannes Faust, povoláním učenec, akademickým titulem doktor, žil údajně na přelomu patnáctého a šestnáctého století a po smrti se stal legendárním hrdinou hrůzostrašných vyprávěnek a divadelních her, které letěly hlavně v Německu a v Anglii.

Tahle postava byla tak populární, že si ji přisvojili i potulní loutkáři. Spojili si ji s Donem Juanem (po česku s Donem Šajnem) a taky s Kašpárkem. Když chudáka Fausta čert odnášel do pekla, mohli se diváci potřhat smíchy.

Faustovská legenda a Goethe

Věhlasného německého básníka Johanna Wolfganga Goethe faustovská legenda zaujala natolik, že se pustil do psaní: „Kvas nitra do dálek ho žene / na nebi hledá hvězdy bezejmenné / na zemi rozkoše, co svět jich zná / leč nablízku ni v dálece vytoužené / nedojde smíření hrud' jeho vzbouřená...“

Goethe vytvořil slavné dvoudílné drama, ve kterém se ze směšného středověkého černokněžníka stal člověk posedlý touhou najít smysl života.

Doktor Faust si v Goethově podání jednou vyšel na procházku. A tu se k němu přimotal černý pudl. Pletl se mu pod nohama a nedal se zahnat.

„Jsem duch, jenž všechno popírá / a právem, neb co vzniká, vše / by zahynulo, hodno je / proto by bylo líp, nic kdyby nevznikalo. / A ve všem tom, co u vás kdy se zdálo / hříchem či zkázkou, zkrátka zlem / tam jsem já v pravém živlu svém,“ říká ďábel v pudlí podobě.

Čoklík šel s Faustem až domů, uvelebil se v jeho pracovně, zalezl si za kamna, a tam začal růst a měnit podobu. Vyklubal se z něj Mefistofeles, který si přišel pro učencovu duši.

A víte, co mu na to doktor Faust řekl? „Das also war des Pudels Kern!“, tedy „Tak tohle bylo to jádro pudla!“ nebo také „Tohle je pravý smysl ďábelského podvodu!“

Jen tak pro úplnost: Faustovská legenda žije v dějinách umění dál vlastním životem. Například sklad spisovatel Ondřej Neff dal titul Jádro pudla své románové prvotině z roku 1984.

Příspěvek zazněl v pořadu „Slovo nad zlato“ vysílá Dvojka ve všední dny vždy v 10:40 dopoledne
<http://www.rozhlas.cz/cesky/puvodslov>

O mléce a mléčných výrobcích

Milí čtenáři SOBáčka,

počtvrté dostávám příležitost Vás oslovit. Pro ty, kteří nečetli předchozí příspěvky, uvádím, že pracuji na Krajské veterinární správě Státní veterinární správy pro Jihočeský kraj. Dnes bych se ráda věnovala mléku a mléčným výrobkům. Mléčné výrobky z pasterizovaného mléka, vyrobené v registrovaných či schválených a registrovaných provozech považují za jedny z nejbezpečnějších výrobků.

Mléko jako takové, je prodáváno v různé úpravě a to od syrového přes čerstvé (pasterizované obvykle při 74 stupních Celsia), čerstvé s prodlouženou trvanlivostí (obvykle 2x pasterizované), trvanlivé (ošetřeno UHT, což je ošetření přehřátou párou 130 stupňů Celsia po dobu 3 sekundy), až po sušené. Pro kojeneckou a dětskou výživu jsou pochopitelně stanoveny tvrdší podmínky, než pro běžné výrobky.

Kravné a kozí mléko je možné nakupovat i v syrovém stavu (na místě produkce nebo prodávané prostřednictvím automatu na farmě nebo na jiném prodejním místě). Ovcí mléko v syrovém stavu se prodává nesmí s ohledem na značné množství mikroorganismů v něm přítomných, z nichž mohou některé být patogenní (choroboplodné). Takto nakoupené mléko by měl spotřebitel před konzumací tepelně ošetřit. Výhodou tohoto mléka je jeho čerstvost a to, že neprošlo žádným technologickým ošetřením. Nevýhodou je to, že může obsahovat patogenní mikroorganismy a rychleji podléhá kažení. Samozřejmě je dobré znát producenta tohoto mléka a hygienický stav v chovu dojníc. Pokud je mléko prodáváno v souladu s předpisy - legálně, má chovatel povolení od Krajské veterinární správy. Pokud je vše jak má být, jsou tyto producenti pravidelně kontrolováni a mléko je laboratorně vyšetřováno. Jedná se tak ve své podstatě o přímý prodej ze dvora nebo se může jednat o přímý prodej konečnému spotřebiteli prostřednictvím mléčného automatu. Může se však stát, že je syrové mléko prodáváno i chovatelem, který nepožádal o povolení a této kontrole se vyhýbá. V rámci ČR existuje i prodej pasterizovaného mléka prostřednictvím automatů, ale není realizován v Jihočeském kraji.

Pasterizované mléko a další mléčné výrobky mohou pocházet z velkých mlékáren nebo z malých až velmi malých provozů, jejichž velikost je úměrná množství zpracovaného mléka. Pro vaši informaci uvedu čísla za Jihočeský kraj: 7 velkých, 10 středně velkých a 11 malých mlékáren. Zajímavé je, že jde o obor, který se v oblasti výroby potravin nejvíce rozvíjí a stále přibývají malokapacitní mlékárny, i když zpracování mléka a zejména výroba sýrů je značná alchymie.

U velkých výrobců je zajištěna standardní výroba a málokdy se stane, že je výrobek z hlediska jakosti jiný, než jsme zvyklí. U malých producentů, kteří zpracovávají mléko dlouhá léta, je tento standard většinou také zajištěn. U začínajících producentů se může zpočátku stát, že se tytéž výrobky různých šarží mohou odlišovat zejména svými senzoryckými vlastnostmi (chuť, vůně, konzistence) i když jsou zdravotně nezávadné. Zajímavé je to, že si všichni maloproducenti najdou okruh svých zákazníků, kterým jejich výrobky vyhovují a kteří jim zůstávají věrní. Nemožu jmenovat, ale některé výrobky jsou skutečně výtečné a ráda si je koupím.

Za velkou výhodou mléčných výrobků pocházejících z jihočeského regionu považují to, že při prováděných kontrolách zjišťujeme, že obsahují minimální množství různých přídatných látek. Ty pak pocházejí zejména z přídavku ovocných složek.

Protože veterinární dozor je prováděn ve všech registrovaných provozech a součástí naší práce je i odběr vzorků potravin k mikrobiologickému vyšetření, mám velkou radost, že mohu konstatovat, že za posledních pět let nebyl u mléčných výrobků odebraných u výrobců z našeho kraje zjištěn vážnější problém. Řešili jsme však problémy s kvalitou mléčných výrobků zakoupených v tržní síti (plesnivění sýrů), ke kterým došlo mimo kontrolu výrobce a většinou šlo o poškození obalů. Na tyto ojedinělé problémy obvykle upozornili spotřebitelé. Občas nacházíme nedostatky v označování výrobků, zejména u začínajících výrobců.

Ještě bych se ráda zmínila o pravidelné kontrole syrového mléka, které je přijímáno ke zpracování do mlékáren. Každá cisterna, která přijede do mlékárny, je kontrolována vstupní laboratoří, která mimo jiné sleduje i přítomnost tzv. inhibičních látek (zejména jde o zbytky léčiv). Pokud se tyto látky v mléce prokáží, laboratoř vyšetří vzorky od jednotlivých dodavatelů mléka, které je obsaženo v cisterně. Tyto vzorky jsou automaticky odebrány při každém svozu mléka přístrojem zvaným autosampler tak, aby nemohl zasáhnout člověk a současně aby byla zajištěna jednoznačná identita vzorku. Chovatel, který způsobí, že mléko bylo kontaminováno inhibičními látkami, musí celý obsah cisterny neškodně zlikvidovat na své náklady a současně zaplatit za celé zlikvidované množství mléka. Navíc u něj náš úřad provede kontrolu, která je provázená sankcí a pokud je chovatel příjemcem dotací, odrazí se to i tam. Tato opatření jsou tak přísná, že řešíme jen několik případů ročně.

Pozastavila bych se ještě u zpráv, které občas kolují na internetu a které u mě vyvolávají úsměv, zejména u té, kdy jsou lidé varováni před číslem na obalech trvanlivého mléka. Nevím, kdo si vymyslel, že toto číslo znamená, kolikrát bylo mléko opakovaně baleno, ale fantazie

tohoto člověka mě fascinuje. Málokdo si umí představit náklady, které by takovým přeléváním vznikly, ale každopádně by litr mléka musel stát nesrovnatelně více, než je obvyklá cena. Jen pro informaci dodávám, že číslo na krabici je obvykle identifikace výrobku (vlastního obalu).

Takže na závěr článku bych ráda uvedla, že pokud nemáte intoleranci na mléčné složky nebo nejste přesvědčeni, že vám mléko škodí, nebojte se ho. Znovu zdůrazňuji, že je potřeba sledovat údaje na etiketách, protože na trhu jsou prodávány náhražky sýrů a light výrobky, které neobsahují mléčný tuk. Ten je nahrazen škrobem a dalšími přídatnými látkami, které dle mého soukromého názoru do kvalitního jídla nepatří. Minulý týden jsem četla článek amerického kardiologa, který mi promluvil ze srdce, když konstatoval, že živočišné tuky jsou prospěšné. Ale naši předkové dobře věděli, že všeho se má užívat s mírou.

MVDr. Eva Cipínová, ředitelka odboru veterinární hygieny a ochrany veřejného zdraví Krajské veterinární správy SVS pro Jihočeský kraj

Dobrý den milý čtenáři, vítám vás nejen v novém jarním čísle SOBáčku, ale také u druhého dílu o pokladech z kouzelné šperkovnice. Je na každém z vás, kolik z ní přijmete.

Když jsem přemýšlela nad tématem, o kterém budu dnes psát, řekla jsem si - Jaro, čeká na nás Jaro, překrásné roční období, ale najednou mi přišel na mysl citát, který řekl Hippokratés: „Když nejsi ochotný změnit svůj život, není ti pomoci.“ Tak

tahle věta je vlastně lékem na choroby, neudhy a problémy, které lidstvo trápí a teď záleží na tom, jak její význam chápete.

Každá nemoc, která člověka postihne, mu ukazuje, upozorňuje ho či přímo varuje, že porušil rovnováhu, harmonii a nastal nesoulad a disharmonie. Lidskou bytost vnímejte jako celek, to znamená: celkový zdravotní stav, životospráva, hygienické, pracovní a stravovací návyky, psychická stránka (emoce, to na co myslíte, jaká jste osobnost, vaše životní postoje, jak mluvíte a o čem mluvíte), vzájemné vztahy se svými blízkými a s cizími lidmi, společenské prostředí, soulad s okolím a jeho změnami, vztah k přírodě. A pokud toto neudržíte v rovnováze a harmonii, dostanete upozornění v podobě nemocí či problémů. Ono se také nemusí „dostat“ hned na vás, může onemocnět nebo zemřít třeba zvířecí člen rodiny nebo dítě. Vše se vším souvisí a nic není náhoda! Toto téma v dalších číslech SOBáčku ještě podrobněji rozepíšu.

Teď se vrátím k jarním měsícům, které se už na nás těší. Jaro je symbolem nového života, začátků, probouzení a hlavně očisty, detoxikace organismu, zbavení se jedů, nánosů a škodlivin. Teď je k tomu to správné období a už slyším pány, jak říkají, že dodržují pravidelný pitný režim a proplachují po celý rok a nejen doma, ale hlavně v hospůdkách. No, podělím se tedy s vámi o malou ochutnávku piva, které je oblíbené hlavně u mladší generace pánů a dam. Jedná se o ovocná piva, nebudu uvádět značku, a když si přečtete složení, zjistíte, že obsahují více než desítku sladidel a éček. Některé vám představím, abyste věděli, co vlastně pijete. Obsahují třeba E950 a E951 zvýrazňovač sladivosti ostatních sladidel, vhodný pro hubení kryš. Sladidlo E952 je 40x sladší než běžný cukr, vyrábí se cyklohexylaminu, který se používá proti korozi, na hubení hmyzu a zvyšuje účinky karcinogenů. Sladidlo E954 se vyrábí z toluenu a má 500x vyšší sladivost než cukr a to samozřejmě bez jakéhokoliv energetického obsahu. Rozemleté brouky E120 (*Dactylopius Coccus*), červené barvivo, které je používáno v potravinářství, může způsobit astma, sennou rýmu, kožní nádor, hyperaktivitu u dětí nebo se můžete jednoduše osypat. Je velmi důležité hlídat si, co pijete a jíte.

Velmi ráda pročítám tento časopis a skoro v každé vesničce a městečku mají dobrovolné hasiče a to mě přivedlo na myšlenku, popsat metodu ošetření kůže postižené popálením a lze ji použít i na spálení se od sluníčka. Začnu větou, která musí být napsána: Text článku zde uvedený má pouze informativní charakter a postupy zde uvedené nenahrazují odbornou konzultaci s lékařem či lékárníkem.

Autor, redakce a vydavatel nejsou odpovědní za jakékoliv zhoršení zdravotního stavu či škody způsobené použitím některých metod v tomto článku.

Způsob první pomoci spočívá v ochlazení postiženého místa studenou vodou a následnou aplikací vaječných bílků, regenerace spálené části probíhá za pomoci kolagenu.

Opět jako minulém díle, vám uvedu příklad. Opařte si ruku vařící vodou, dejte ji pod studenou vodu, dokud se teplota nesníží, aby se zabránilo dalšímu pálení kůže. Pak oddělte žloutky od bílků, samotné bílky trochu vyšlehejte a ponořte do toho ruku. Bílky zaschnou a vytvoří ochrannou vrstvu. Během další hodiny přidávejte další vrstvy našlehaného bílku, během pár hodin by postižené místo mělo být bez bolesti a do 14 dnů by pokožka měla mít normální zabarvení. Jak jsem uvedla výše, regenerace probíhá díky přirozenému kolagenu (placentě - vaječném bílku). Krásné dny.

S láskou Petronella

Autorka článku: Petronella Křivancová

HANDI PORADNA

bezplatná poradna (ne)jen pro handicapované
Komunitní centrum aktivního života

1. patro (bezbariérový přístup)
Nádražní 661, 388 01 Blatná
INFOLINKA: po - st od 10.00
do 16.00 mob: 605 819 555
email: info@skstricykl.cz

Rok uplynul jako voda a Handiporadna slaví své 1. narozeniny. Poradenské služby zdarma pro osoby se zdravotním postižením jsme začali nabízet na základě poptávky, která vznikla v rámci Komunitního plánování sociálních služeb, které na Blatensku probíhá již od roku 2006. Služba je nabízena na základě dobrovolnické činnosti. Na základě ročních zkušeností s provozováním této poradny jsme se rozhodli reagovat na zájem klientů, kteří ve větší míře upřednostnili kontakty e-mailem a na telefonické lince. Z toho vyplynulo, že si na základě této komunikace domlouváme konkrétní schůzky, termín závisí na časových možnostech jak klientů tak i našich. Z těchto důvodů dochází od 1. března 2016 ke změně naší nabídky: kontaktovat nás můžete kdykoliv e-mailem. Na telefonické lince nás kontaktujte v době uváděné výše. V případě potřeby lze tímto způsobem domluvit osobní schůzku. Poradenské služby nabízíme i nadále zdarma.

Všem klientům, kteří naše služby využívají, děkujeme a slibujeme, že naše služby budeme nadále zkvalitňovat.

Podporují nás:

Úřad práce ČR, Město Blatná, Svazek obcí Blatenska, Centrum kultury a vzdělávání Blatná,
RENAULT - AUTA BOREK

Můj jubilejní příspěvek

Milí čtenáři!

Moje obvyklé příspěvky se svým obsahem převážně zaměřují na předávání informací a upozornění na zajímavé cykloturistické akce v okolí (zahajování a ukončování cyklistické sezóny v Sedlici a v Buzicích) i v celém regionu (celoroční program jízdy v rámci činnosti Nadace jihočeské cyklotrasy). Aktuální informace místní organizátoři určitě ve vhodnou dobu dostupným způsobem a včas zveřejní, Nadace je předkládá na webových stránkách.

Ve svých článcích jsem opakovaně zveřejňoval rady ohledně povinného technického vybavení a stavu jízdních kol a zdůrazňoval, jak je z hlediska vlastní bezpečnosti bezpodmínečně nutné dodržovat dopravní předpisy při jízdě na veřejných komunikacích, předvídat a být nadměrně opatrným. Cyklista je proti motorizovanému uživateli silnic tím nejohroženějším a nejranitelnějším článkem. Zbytečně proto nikdy

neriskujte. Chraňte sebe a vychovávejte v tomto směru i svoje rodinné příslušníky, především děti. Nepřeceňujte fyzické síly, ani síly vašich spolujezdců. Výlety nejsou závodní tratě, ani příležitosti k předvádění cyklistických výkonů. Pamatujte hlavně, že na cestách je nejdůležitější pravidlo jediné – pravidlo šťastného návratu.

Píši z vlastních zkušeností z přemnohých dlouhých i kratších cest u nás, v Evropě a v Americe. Na těchto cestách, bohužel nejvíce u nás, v uspěchané a nervózní České republice, jsem ustál řadu krizových situací. Měl jsem díky Bohu to štěstí, že všechny moje návraty byly šťastné a vracel jsem se domů i se svými spolujezdcí plni dojmů a bez újmy na zdraví. Snad nebo právě díky dobrému rodinnému zázemí, díky stále pevnému zdraví, udržovanému aktivním způsobem života a vynikající lékařskou péčí, v neposlední řadě také proto, že jsem si nikdy nedával nesplnitelné cíle, jsem se v lednu dožil významného životního jubilea.

Hlavním cílem toho příspěvku je moje srdečné a upřímné poděkování všem, kteří mne u příležitosti životního jubilea 75 let v gratulacích povzbudili a opravdu potěšili. Ať už to byly články v předcházejícím vydání tohoto periodika, osobní i písemné blahopřání blízkých nebo i dost vzdálených přátel a známých atd. Velmi mile mne překvapilo také blahopřání a finanční příspěvek od MěÚ Blatná, předané prostřednictvím paní starostky Bc. Kateřiny Malečkové. Přání jsou vesměs podobná jedno druhému. To nejdůležitější, stále pevné zdraví, není jen formalita. A hodně dalších kilometrů? Těch už zřejmě tolik nebude, ale chci, aby byly pohodové, aby mne stále obohacovaly novými poznatky. Každý rok je na výkonnosti znát. S velkou pokorou musím konstatovat, že se mi dosud podařilo na kole splnit víc, než jsem si vůbec mohl představit v těch nejfantastičtějších snech. Další plány na kratší zahraniční cesty za poznáním zatím neprozrazuji, vlastně zatím nemám. Nejsou už mojí současnou prioritou. Snad právě proto, že jsem poznal mnoho zemí, jsou pro mne Čechy, Blatná a okolí, Šumava, Brdy atd. ty nejhezčí a stále krásnější kouty světa, kde je stále co nového objevovat.

Mnoho gratulantů projevilo také přání, abych napsal a vydal další knihu. Přiznám se, přemýšlím o ní i o tom, jaké téma zvolit. Další cestopis o dalších trasách, které vždy měly nějakou ideu a historický význam? Mám na mysli např. 2.500 km dlouhou jízdu po trase bývalé železné opony od Baltu k Jadranu (od Hamburku do Terstu) a připomenout stále více zapomínanou její existenci? Nebo jízdu z Prahy do Paříže po trase korunovační cesty Karla IV. z Prahy do Paříže (Via Carolina) a přispět tím k výročí 700 let jeho narození? Nebo se zaměřit na souhrnnou publikaci vzpomínek z každodenního života a z cest, na setkávání s významnými, známými osobnostmi nebo úplně neznámými, prostými lidmi, jejichž životní zkušenosti i moudrost mne obohacovaly? Další ideou je najít souvislosti k tomu, abych zviditelnil náš kraj, jeho přírodní a historické památky a události s tím související.

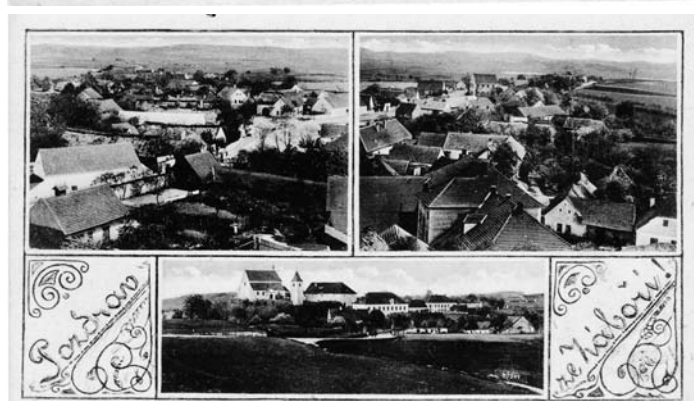
Poznal jsem moc dobře, že vydat knihu není zase až tak úplně jednoduchá záležitost. Pociťuji proto velké uspokojení z toho, že se mi za podpory sponzorů, MěÚ Blatná, Rožmitálu pod Třemšínem, Sedlice, OÚ Volenice a dalších, podařilo vlastním nákladem vydat cestopisy Z Čech až na konec světa – Svatojakubskou cestou na mys Finisterre a Na kole napříč Amerikou – 29 dnů po ROUTE 66. Jako autor mám zásadní podíl na vydání dokumentu o cestě s europoslancem do Štrasburku s názvem Na kole do Evropského parlamentu. Kniha, které jsou zároveň moje prvotiny, se k mému překvapení těšily nečekanému zájmu čtenářů a byl na ně dobrý ohlas. Kniha Z Čech až na konec světa se dokonce dočkala druhého rozšířeného vydání. Protože nám na cestách nezištně a bez nároku na jakoukoliv náhradu pomáhali úplně neznámí lidé, kterým už nikdy nebude příležitost nějak se odvděčit, rozhodl jsem se, že část výtěžku z prodeje věnuji v rámci Adopce na dálku indické studentce. V pětiletém cyklu této podpory, která měla jen podpůrný, charitativní význam, dokončila naše studentka vysokoškolské studium a získala titul magistra. Až dojemně vděčné její děkované dopisy od ní jsou toho vzácným dokumentem. Takže mám milou povinnost vyjádřit velké poděkování všem, kteří nákupem knihy tento záměr podpořili. Teď, při pohledu na poslední výtisky všech titulů, mne místo zjevné radosti a pocitu uspokojení, naplňuje určitá melancholie. Zároveň mám tak trochu další, zatím stále nesmělý impulz k další tvůrčí činnosti a motivaci, aby vydané a doprodávané knihy nebyly moje poslední. Uvítám jakýkoliv námět, doporučení i nabídku spolupráce. Předem děkuji.

František Šesták

Není Zábory jako Zábory

Možná i vy jste se pozastavili nad historickou pohlednicí, zveřejněnou na str. 17 v minulém čísle Sobáčku (č. 48 z ledna 2016) coby „Pozdrav ze Zábory“. Jistě, pozdravem je, ale ne tím od nás - ze Zábory u Blatné. Patrně jde o Zábory u Protivína. Sice svým názvem (vyvozeným od polohy obce za bory – tedy za lesy) nemůžeme konkurovat obcím s názvem Nová Ves (62 obcí v ČR), či Lhota (31x) a Lhotka (28x) nebo Chlum a Petrovice (obě 25x), ale i tak ke zmyšlení dochází a občas si obce stejného názvu vyměňují např. úřední poštu anebo odkazují na správný spádový úřad.

Jméno Zábोří - kromě té naší u Blatné - nese více obcí:

- Zábоří – obec v okrese České Budějovice
- Zábоří nad Labem - obec v okrese Kutná Hora
- Zábоří – část obce Kly v okrese Mělník
- Zábоří – část obce Proseč v okrese Chrudim
- Zábоří – část města Protivín v okrese Písek
- Zábоří – část obce Vítězná v okrese Trutnov

Nejvíce se samozřejmě setkáváme se záměnou s obcí Zábоří u Českých Budějovic, dokonce si naše obce jednou popletl i bankovní úředník. Na začátku roku se na pana starostu a na mne, coby kronikářku, obrátil redaktor Otta Edwin, abychom s ním spolupracovali na podobě článku do deníku Budějovicko (byl otištěn 18. 1. 2016). Zajímalo ho, co o sobě navzájem víme, jaké jsou rozdíly v aktivitě spolků, ale třeba i v životě obyvatel našich obcí. Počet obyvatel je v porovnání totiž s malým rozdílem, našich 306 proti 362 zabořáků od Českých Budějovic. My zde máme školu i školku, tato zařízení v Zábоří u Budějovic chybí, ale stejně jako my to mají do nejbližšího okresního města 16 km! Nejstarší zmínka o našem Zábоří se datuje do roku 1198, Zábоří u Českých Budějovic má doloženo až skoro o sto let později - z roku 1292. Na druhou stranu je Zábоří u Českých Budějovic vyhlášeno památkovou rezervací s dochovanými příklady lidové architektury selského baroka a takové stavení u nás v Zábоří u Blatné vlastně najdou zmýleni turisté jen jedno malé na návsi.

Prostě není Zábоří jako Zábоří.

Text Jitka Říhová

Historické pohlednice poskytl ze své sbírky Roman Říha

kvůli ní nebude mít zájem žádný zaměstnavatel, škola nebo potenciální partner. A co teprve, když se na netu setkáme s někým, kdo nám chce vyloženě ublížit nebo nás podvést - jak se bránit phishingovým útokům, jak se chránit před spywarem? V čem je nebezpečný sexting? Jak poznat, jestli si chatuji s reálným vrstevníkem/vrstevnicí nebo s narušeným psychopatem? Co dělat, když z nás někdo vyláká kompromitující materiály a pak nás jimi vydírá? Zastavte se na www.jdidoklubu.cz a dozvíte se třeba i to, jak si lépe chránit svůj chytrý mobil.

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA

V minulém čísle SOBáčku jsme Vás informovali o konání této sbírky. Protože v době uzávěrky ještě nebyly známy výsledky, rádi bychom Vás s nimi seznámili dodatečně. Pro Oblastní charitu Strakonice se koledovalo celkem do 48 pokladniček na Strakonicku a do 36 pokladniček na Blatensku.

Na Blatensku se za krále převléklo 117 dětí a doprovázelo je 31 dospělých. Tři králové zavítali do dvaceti tří obcí, kam přinášeli radost a požehnání všem lidem, kteří o to stáli. Lidé na oplátku dětem štědře přispívali do zapečetěných pokladniček. Oblastní charitě Strakonice zůstalo 65% z vykoledované částky. Tyto prostředky budou, podle již naplánovaného záměru, využity na podporu terénní pečovatelské služby, konkrétně na zakoupení automobilu a na podporu pobytové služby Domu klidného stáří v Sousedovicích, kde je v plánu pořízení průmyslové pračky. Zbýlá část peněz pomůže k uskutečnění, udržení či rozvíjení různých projektů zejména pro seniory, lidi s postižením, matky s dětmi v tísní, lidí bez domova atd.

Velké poděkování patří všem zúčastněným dětem, vedoucím skupinek, ale i všem, kteří tři krále vlídně přijali! Děkujeme všem dárcům!

Kde je v tabulce uvedena nula, v obci se nekoledovalo.

Obec/ osada Kde Tříkrálová sbírka proběhla	2014	2015	2016
Bezdědovice	1 720,-	2 161,-	3 167,-
Bělčice	0	9 062,-	10 040,-
Blatná (z toho tříkrál. koncert)	23 374,-	31 714,-	36 393,- (5592,-)
Buzice	1 974,-	0	3 111,-
Hajany	3 469,-	3 593,-	4 306,-
Hornosín	0	0	5 760,-
Chlum	3 038,-	4 011,-	3 930,-

Internet je dobrý sluha, ale může být zlý pán

Česká asociace streetwork zahájila v rámci své internetové platformy www.jdidoklubu.cz projekt Bezpečnější internet. Prostřednictvím článků, soutěží, komiksů a video spotů se v měsících únoru a květnu bude věnovat tématům, která se skrývají za pojmy jako cyberstalking, kybergrooming, sexting, phishing, malware nebo falešné aplikace. Na portále si mohou děti a mladí lidé o těchto tématech také popovídat prostřednictvím chatu s pracovníky sdružení.

Před patnácti lety tím nejhorším, co se nám mohlo na internetu stát, bylo stažení viru, kvůli kterému se musel přestavět počítač. Jenže dnes je toho více. Seznamujeme se s pojmy jako cyberstalking (= pronásledování oběti skrze neodbytnou elektronickou komunikaci) či kybergrooming (= vylákání oběti na schůzku za využití falešné internetové identity za účelem jejího zneužití). Musíme si dávat pozor, aby nám někdo neukradl účty v mailech a na sociálních sítích. Je důležité umět pracovat s hesly, abychom se nestali snadným terčem hackerů. Aby toho nebylo málo, můžeme si na síti uškodit sami, aniž by se o to kdokoli cizí přičinil - snadno se můžeme stát terčem kritiky nebo posměchu, když nasdílíme nevhodné fotky, videa nebo informace o sobě. Nevhodným chováním na síti si můžeme vytvořit takovou digitální stopu, že o nás

Kadov, Lnářský Málkov, Pole, Vrbno	8 049,-	8 311,-	8 549,-
Kocelovice	3 488,-	3 087,-	3 163,-
Mačkov	0	0	1 761,-
Mužetice	0	1 670,-	2 636,-
Lažánky	0	0	1 906,-
Lnáře	5 683,-	7 755,-	7 563,-
Sedlice	11 421,-	17 266,-	25 245,-
Škvořetice, Pacelice	1 120,-	4 299,-	5 723,-
Tchořovice	6 752,-	8 055,-	7 612,-
Uzenice, Uzeničky, Červnísko	1 564,-	3 927,-	5 673,-
Záboří	3 726,-	0	0
Celkem za Blatensko	75 378,-	104 911,-	136 538,-
Celkem za Oblastní Charitu Strakonice	215 607,-	236 434,-	291 148,-

Látky na kostýmy

Oblastní charita Strakonice oslovuje veřejnost, zda by někdo mohl darovat látky na kostýmy tří králů. Jedná se nám o bílé látky na klasické kostýmy (starší prostěradla, povlečení). Dále pak o látky na korunky (mohou být i menší zbytky) nejlépe satén nebo brokát. Také

bychom potřebovali látky na pláště (plyš, umělá chlupatina, samet atd.). Látky můžete přinést po telefonické domluvě do kanceláře v Blatné, náměstí J. A. Komenského 1076, tel.: 380 830 305, 777 808 985. Děkujeme

Foto: archiv Oblastní Charita Strakonice
Olga Medlínová, ředitelka

Cvičení PILATES v KC Blatná

Rekondiční cvičení v KCAŽ Blatná vede cvičitelka PILATES. Kateřina Seidlová. Pilates je metoda podobná power józe, je to v podstatě sloučení prvků klasického rehabilitačního cvičení a východních cvičebních systémů, z nichž nejvíce patrný je vliv jógy. Technika Pilates zpevňuje zádové, břišní a hýžděvé svalstvo, rozvíjí sílu, ohebnost, rovnováhu, koordinaci a dýchání. Navíc zlepšuje celkové držení těla. Účelem je posílit slabší svaly na těle, dosáhnout fyzické rovnováhy a získat kontrolu nad svým tělem. Většina cviků se provádí na podložce s menším počtem opakování při maximálním soustředění a koncentraci na přesnost provedení. Klíčem k úspěchu je propojení práce svalů a mysli a správné dýchání.

Jak vznikl Pilates? Před více než stovkou let vyvinul soubor cviků Joseph Hubertus Pilates, který se inspiroval ve starých kulturách. V dětství trpěl astmatem, křivicí a revmatickou horečkou. Když se rozhodl tyto potíže překonat, přivedlo ho to ke studiu východních i západních forem cvičení. Studoval nejen jógu, ale i učení Zenu či životosprávu dle starých Řeků i Římanů. Na základě toho se snažil sestavit cvičení, v němž dochází k vědomé souhře těla a mysli. Uvědomil si také, jak velký význam má zapojení správného dýchání.

Pilatesovo rada zní:

- po 10 lekcích pocítíte rozdíl
- po 20 lekcích uvidíte rozdíl
- po 30 lekcích budete mít nové tělo

Metoda vyžaduje naprostou soustředěnost a vědomou koordinaci pohybů, dýchání a aktivního zapojování svalů středu tzv. centra síly. Je založena na malém počtu opakování jednotlivých cviků v daném pořadí, precizním, kontrolovaným způsobem, proto je nezbytný dohled instruktora. Nesprávně prováděné cviky nejenže nepovedou ke kýženému vý-

sledku, ale zároveň mohou nepříznivě ovlivnit zdravotní stav. Cvičení pilatesovou metodou je vysoce individuální. Cvičíte podle svých vlastních možností, naučíte se rozumět svému tělu, nikdy neprovádíte cvik přes napětí či bolest. Cvik, který vám činí potíže, klidně vynecháte a zařadíte ho do programu, jakmile dostatečně zesílíte. Na druhou stranu se snažte cvičit poctivě a pravidelně, jen tak budete postupovat dál a radovat se z dosažených výsledků. Nečekejte nemožné na počkání a nepočítejte s tím, že získáte rutinu po první hodině s instruktorem. Cvičení je vhodné pro lidi, kteří nejsou příliš aktivní, mají omezenou pohyblivost (prodělali úraz, trpí chronickými bolestmi atd.), hledají klidné relaxačně protahovací, ale zároveň zpevňující a zdraví prospěšné cvičení

Proč je pro vás pilates to pravé? Pokud chcete posílit nebo protáhnout svaly celého těla a zároveň využít vyvážené spolupráce těla a mysli, tak je pro vás to pravé cvičení. Rozvíjí koordinaci, sílu, rovnováhu, flexibilitu a učí správnému dýchání. Propracovaná zádové, břišní a hýžděvé svalstvo svaly jako základ správného držení těla. Pilates lze cvičit nejen na společných hodinách s lektorem, ale také doma. Nikdy vám nezevšední.

Přijďte si s námi zacvičit každé úterý od 16,15 hod. do velké klubovny KCAŽ Blatná.

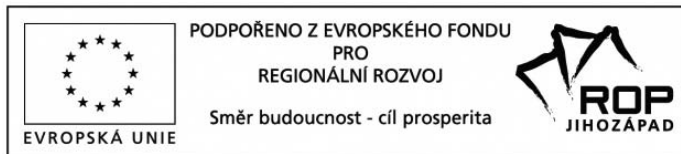
Srdečně zve STP v ČR z.s., místní organizace Blatná
(za použití informací z webu)

Zprávy z našich obcí

Novinky z Komunitního centra aktivního života

Druhá sezóna provozu komunitního centra je v plném proudu. Všechny poradny, které jsou v komunitním centru provozovány, mají svoji kapacitu plně využitou, proto se do budoucna uvažuje o jejich rozšíření. Také společenské, vzdělávací i kulturní pořady bývají hojně navštěvované. Prostě vše běží, jak má.

Nejzajímavější novinkou z komunitního centra je asi nově otevřená kavárna, kde můžete ochutnat výborné cukrářské výrobky. Dokonce si zde najdou mlsovu i lidé s dietními problémy nebo vyznávající veganskou stravu. Další příjemnou zprávou je, že vylepšení akustiky a scénického osvětlení ve velkém sále opravdu splnilo očekávání. Novým aktivním partnerem projektu Komunitního centra aktivního života se stal Domov dětí a mládeže Blatná.

Každé pondělí se ve velké klubovně scházejí začínající divadelníci. Informace o aktuálním programu, kurzech a poradnách najdete na <http://www.ckvb.cz/komunitni-centrum-2/>.

Bohumila Hoštičková, MěÚ Blatná, OMIR

DRAHENICKÝ MÁLKOV Pingpongový turnaj ovládli hosté ze Závíšína

S roční pauzou se v Drahenickém Málkově znovu hrál stolní tenis, kterým si nejen málkovští zpřijemnilo sobotu 9. ledna. Do soutěžního klání se přihlásilo 9 mužů a 5 žen. Zahrál si každý s každým a za vítězství obdrželi hráči body, které se zapisovaly do tabulky. A nyní stupně

nejlepších v kategorii ženy. Na prvním místě se umístila, již podruhé v historii turnaje, Tereza Kůstová, druhá příčka patřila Martině Vodičkové a třetí místo získala Hana Jahodová. Mužskou kategorii ovládl rodinný klan Machů ze Závěšiny. Zlatou medaili si odnesl Pavel Mach, jeho syn Milan medaili stříbrnou, bronz patřil Milanu Vodičkovi. Všichni jmenovaní obdrželi medaile a věcné ceny.

Stalo se po uzávěrce v Drahenickém Málkově:

- 5. 3. oslava MDŽ
- 12. 3. Velikonoční trhy a degustační soutěž
- 19. 3. dětský maškarní bál a hasičský bál

Lucie Kyliánová

SKALIČANY

Členové hasičského sboru v akci

Skaličanští hasiči umí dobře hasit nejen žízeň, ale již dokázali, že si umí dobře poradit i ve sportovních hasičských disciplínách a jsou i platným pomocníkem při krocení červeného kohouta, který v loňských suchých dnech řádl v obci. Kromě spolupořádání všech společenských, kulturních a sportovních akcí v obci se významně podílí také na pravidelném úklidu vesnice. Na letošní výroční schůzi slovo dalo slovo a členové řádu svatého Floriána se dohodli na brigádě, která vytýčila za cíl zlepšit vzhled a zprovoznit škarpu podél komunikace do Buzic. Jednu únorovou sobotu se tudíž rozbzučely pily a rozdrnčely pilky a příkop podél komunikace doznal průklestu zejména těch náletových drobných dřevin, které již byly nebezpečné pro vlastní provoz na komunikaci, jelikož jejich větve již zasahovaly do cesty a oken projíždějících aut a traktorů. Více než desítka nadšenců pak pokračovala do obecního lesa, kde zpracovala a připravila otop na májku. Pro cyklisty i řidiče motorových miláčků nutno doplnit, že obec v letošním roce počítá s opravou zmíněné komunikace na skaličanském katastru tak, aby byl upraven současný stav cesty, která je v některých úsecích již v podstatě nesjízdná. Místní hasiči dokázali a dokazovat budou, že ve Skaličanech hasiči a obec jedno jsou. Díky, bratři!

Text Václav Cheníček
Foto Radmila Studničná

Poslední sbohem bratrům hasičům...

Čas neúprosně odbíjí určený a vyměřený čas našeho pozemského bytí a smutnou událostí je vždy odchod lidí z toho světa. Ve smuteční síni blatenského krematoria jsme se v nedávné době rozloučili se členy Sboru dobrovolných hasičů Skaličany: Václavem Počtou, Miloušem Arnoštem a někdejší členem SDH a kronikářem obce Milanem Jebavým. V letošním roce se bohužel k těmto přidal i skaličanský rodák a patriot Karel Dlačač. Na jejich poslední cestě jim vzdali hold i zástupci hasičského sboru a obce, nechť je Vám země lehká a děkujeme Vám za práci pro sbor a pro obec...

Za SDH i obec Václav Cheníček

Sbor dobrovolných hasičů Skaličany

a

Osadní výbor Skaličany pořádají:

Skaličanská pouť 2016

Sobota 21. května 2016

Pouťová mše svatá

od 11:00 hod. v kapliče
(p. farář Marcin Piasecki)

Odpolední sousedské posezení

od 14:00 hod. - parket u rybníčka

Pouťový podvečer a večer s hudbou

(od 19.00 hod.)

k tanci i poslechu a ku všeobecnému obveselení
hraje skupina:

K-BAND

Neděle 22. května 2016

Odpolední posezení (od 13:00 hod.)

Tradiční občerstvení zajištěno do vyčerpání zásob
v běžném rozsahu po oba dva dny

* Vstupné dobrovolné *

* Akce se koná za každého počasí *

* Skaličany – u rybníčka *

PÁLENÍ ČARODĚJNIC & STAVĚNÍ MÁJKY

Skaličany 30. dubna 2016

od 16:00 hodin na tradičním místě

Před setměním lampiónový průvod
dětí i dospělých od májky k čarodějnicím

POŘÁDÁ SBOR DOBROVOLNÝCH HASIČŮ SKALIČANY

A

OSADNÍ VÝBOR SKALIČANY

Studánka ve Skaličanech oblékla nový kabát

Krajina kolem našich domovů skrývá množství netušeně zajímavých a krásných míst, kolem nichž mnohdy potulný pocestný projde zcela bez povšimnutí a jiný na chvíli zastaví svůj krok a kochá se kolikrát

magickou, jindy epickou atmosférou místa. Svůj genius loci skýtá i skalničanská studánka, kterou je možné odpradávná spatřit a navštívit v místním obecním lese. Pamětníci vyprávějí, že z této studánky běžně pili vodu. Její kvalitativní rozbor sice v současné době nemáme k dispozici, ale i dnes se najdou pocestní, kteří se při procházce kolem napojí z darů přírody. Na studánce samotné se již trochu podepsal zub času, a tak jeden dobrý místní člověk nelenil a studánku před loňskými Vánoci vyčistil, zbalil bahna, nánosů listů a jiných předmětů, zhotovil nový kamenný tarásek a studánku zastřešil. Ano, Petr Dlabač

rozhodně patří k dobrým lidem, kterému prostě není lhostejno a bez zbytečných slov a skrupulí přiloží ruce k dobrému dílu a za to mu patří velké poděkování jménem svým i jménem obce!

Text a foto Václav Cheníček

Talent Jihočeského kraje 2015

V úterý 9. února 2016 proběhlo v Koncertní síni Otakara Jeremiáše v Českých Budějovicích vyhlášení soutěže Talent Jihočeského kraje 2015, kterou již 6. rokem pořádá DDM České Budějovice

ve spolupráci s Jihočeským krajem. Mezi 180 nominovanými adepty na ocenění v různých kategoriích byli i dva žáci naší školy. Celkem bylo v 6 kategoriích oceněno 58 nadaných žáků a studentů. A my jsme měli velkou radost, že na stupně nejvyšší dosáhl za své úspěchy v soutěžích i náš, dnes už bývalý, žák. V přírodovědné kategorii obsadil 3. místo **Matouš Faměra z loňské IX. A.** Plně si toto ocenění zasloužil, protože se v olympiádě ze zeměpisu dostal přes 1. místo v okresním kole a 3. místo v krajském kole až do kola národního, kde obsadil krásné 8. místo. Žákyně **Linda Polívková, také z loňské IX. A,** se sice v kategorii všeobecného zaměření na nejvyšší příčky nedostala, ale i její nominace svědčí o šikovnosti našich žáků.

Při samotném vyhlášení se naše radost ještě zdvojnásobila. **3. místo v kategorii umělecké – taneční totiž získala Kateřina Čapková ze VI. A.** Ta byla za své taneční úspěchy navržena TJ Sokol Blatná - PREZIOSO.

Všem moc blahopřejeme a přejeme jim do dalších soutěží mnoho úspěchů.

Lyžařský výcvik 6. – 13. 2. 2016

Na lyžařský výcvik jsme se všichni moc těšili. Do Železné Rudy, kde se nacházel náš hotel Belveder, nás dopravil autobus. Autobus byl buď moc malý, nebo to bylo všemi přeplněnými kufry, každopádně jsme se do něj málem nevešli. Než jsme se zabýdli, byl velký zmatek, ale nakonec jsme to zvládli. S ubytováním jsme byli moc spokojeni a i jídlo nás mile překvapilo.

V neděli jsme začali s výcvikem. Rozdělili jsme se na tři skupiny: lyžaři, nelyžaři-1 a nelyžaři-2 a každá parta dostala jednoho skvělého instruktora. Ze začátku přišlo hodně pádů, ale ke konci už z nás všech byli velmi dobří lyžaři. Za velký úspěch také považujeme, že se nám podařilo zvládnout lanovku, ze které jsme měli obavy. Během týdne jsme se dočkali i sněhové nadílky a hned jsme toho využili ke stavbě vskutku originálních sněhuláků. Každý večer, jsme měli zajištěný program plný soutěží a her. Poslední večer nám zpestřila diskotéka a maškarní.

Po úžasném týdnu se nikomu nechtělo domů. Jen těžko jsme se loučili se zasněženými kopci. Moc se nám tam líbilo a rádi bychom si tento nezapomenutelný výlet zopakovali.

žáci VII. A ZŠ JAK

Zápis do 1. ročníku ZŠ

I když školním rok je v plném proudu, nastávají přípravy školního roku nového. A nejdůležitější událostí je vždy zápis do 1. ročníku.

Již v lednu proběhly pravidelné akce pro předškolní ročníky blatenských mateřských škol pod názvem „Prvňáčkem na zkoušku“ (8. ledna – MŠ Šilhova, 15. ledna – MŠ Vrchlického a MŠ Husovy sady). Na organizaci se podílejí první třídy se svými třídními učitelkami, které předškoláčkům předvedou běžný školní den prvňáčka a nechají je, aby si tuto roli sami vyzkoušeli. V tělocvičně si pak žáci 8. ročníků pro ně přichystali sportovní soutěže. Kromě školních zážitků si děti odnesly medaile a paní učitelky pro každou třídu kornout plný sladkých odměn.

Na pondělní odpoledne 25. ledna byli pozváni s budoucími předškoláčky i jejich rodiče. Předzápisovou akci „Půjdeme spolu do pohádky“ si vzali pod patronát žáci 5. a 9. ročníků,

kteří tak trochu symbolicky předávají štafetový kolík budoucím prvňáčkům. Pro předškoláky byly žáky 9. tříd připraveny soutěže plné drobných úkolů zaměřených na postřeh, manuální zručnost či jiné dovednosti, za jejichž splnění získávali žetony. Žetony pak vyměnili za části papírové skládky, kterou si s pomocníky z 5. tříd vybarvili a slopili.

Po celou dobu se rodičům věnovali zástupci vedení školy

a budoucí třídní učitelky 1. tříd, kteří je informovali o životě v naší škole a vlastním zápise. Většina rodičů pak využila možnosti prohlédnout si budovu školy. Za hladký průběh obou akcí děkují dětem i pedagogům, kteří se na jejich přípravě aktivně podíleli.

Vlastní zápis proběhl v pátek 5. 2. a v sobotu 6. 2. **Zapsáno bylo 45 dětí**, u tří dětí rodiče uvažují o podání žádosti o odklad školní docházky. V příštím školním roce plánujeme dvě první třídy, ve kterých budou třídními učitelkami Mgr. Jana Fialová a Mgr. Lenka Motyková.

Děkujeme rodičům, že si pro své děti vybrali naši školu. Věříme, že společnými silami dětem pomůžeme, aby si v budoucnu vybraly správnou cestu při volbě svého povolání, a že je pro tuto cestu dokážeme dobře připravit. Přejeme jim, aby si ze školního života odnesly nejen potřebné vědomosti a dovednosti, ale i nezapomenutelné školní zážitky, na které jednou budou rády vzpomínat.

Jana Krapsová, zástupkyně ředitelky školy

Nejen učení živ je žák naší školy

4. žakovský společenský ples naší školy se konal v sobotu 30. 1. 2016. V 18 hodin se slavnostně vyzdobená blatenská sokolovna začala zaplňovat žáky 2. stupně převážně naší školy, ale náš ples je otevřený i pro žáky jiných škol, a tak pořadatelé byli rádi, že pozvání přijali i někteří žáci ZŠ TGM. Ples zahájili tanečníci z taneční školy paní Dany Strnadové, o hudbu se starala skupina „Cover ladies“ a celý ples zdařile moderoval Evžen Linhart. Než vypukla volná zábava, zkoušeli jsme taneční kroky pod vedením paní Strnadové. Kromě tance a příjemné zábavy nás potěšila i bohatá tombola. Hezké šaty a slavnostní účesy stály za to, abychom se vyfotografovali ve fotografickém ateliéru.

Za vydařený ples děkujeme Spolku rodičů a přátel školy ZŠ J. A. Komenského, všem těm, kteří se podíleli na přípravě plesu, a samozřejmě i sponzorům.

Doufám, že se ples bude konat i příští rok.

Matěj Karban, žák IX. A ZŠ JAK

A jak ples hodnotily některé třídy:

„Jelikož jsme teprve v šesté třídě, byli jsme na plesu poprvé. Všichni jsme se moc těšili. Nebylo vůbec špatné vidět spolužáky a spolužačky ve společenském oblečení. Moc se nám tam líbilo.“ (VI. A)

„Ples byl pěkný, ale mohl být déle. A tombola byla super!“ (VII. A)

„Ples se nám velmi líbil. Hudba byla krásná, moc hezká byla i výzdoba. Za zmínku stojí i bohatá tombola.“ (IX. B)

Střípky ze školní družiny

Vstoupili jsme již do druhého pololetí školního roku. A jak si děti vedou ve školní družině? Mají plné ruce práce a zábavy. Náš pohádkový rok je provází při čtení, malování, recitování i plnění úkolů.

Pohádková stezka s vílou Amálkou

Každý rok připravujeme pro děti odvážný vstup do 2. pololetí. Letošní stezkou po naší škole nás provázela víla Amálka. Hned na začátku si děti musely najít správnou turistickou značku, která je vedla celou stezkou. Na jednotlivých stanovištích děti víla Amálka vyzkoušela z pohádkových dvojic, rozdílů a z obsahu košíku Červené Karkulky. Děti se pak zastavily na návštěvě u Popelky, kde pomohly přebírat hrách a fazole, Kašpárkovi ukázaly svojí zručnost v žonglování. Princ si připravil pro děti cestu obratnosti na chůdách a princezna nabídla k opravě své roztrhané korále. Tajuplná stezka zavedla děti do prostor, které běžně nepoznají a kde na ně dýchá pocit záhadnosti.

Maškarní rej

Celý týden jsme se plně připravovali na páteční zábavné odpoledne. Výroba masek nám zabrala více času, než jsme předpokládali. Nabízené šablony různých zvířat i princezen si žáci překreslovali a doplňovali svými nápady a postřehy. Někteří si masku navrhovali sami. Spojení masek a kostýmů, ladění barev a doplňků nám zabralo jedno celé odpoledne.

V pátek 26. 2. 2016 jsme už od rána shromažďovali kostýmy v družině. Po obědě jsme si jednotlivé kostýmy představili a popřípadě ještě doplnili opaskem, mašlí, stužkou či dalším parádním kouskem.

Ve 13:20 hod jsme se všichni sešli v tělocvičně naší školy a začali jsme společnými tanečními soutěžemi - židličkovaná, taneček s balonky, taneční štronzo. Nejlepší tanečníci získali odměny a ostatní měli možnost si odměnu vysoutěžít v dalších aktivitách. Kdo nesoutěžil, ten si mohl zatančit s Dominikou Češkovou na dětské písničky, např. taneček „Jede, jede mašinka“ nebo „Dáme ruku sem a dáme nohu sem“ a další. Všichni jsme se báječně bavili a nikdo neodešel bez zaslouženého pamlsku.

Kamila Mašková,
vedoucí vychovatelka ŠD

Knížka, na kterou rádi vzpomínají moji rodiče (babička, dědeček,...)

Zlákat děti k četbě, seznámit je prostřednictvím rodičů nebo jiných členů rodiny s knihami, které četly děti dříve, a porovnat jejich dnešní čtenářské zážitky s tehdejšími dojmy jejich rodinných příslušníků, to byl

cíl projektu na podporu čtenářské gramotnosti. Žáci 2. stupně měli za úkol přečíst knihu, kterou měli v dětství rádi jejich rodiče či prarodiče.

Myslíme si, že příležitost vrátit se ve vzpomínkách do dětství, „oprášit“ kdysi oblíbené příběhy a sdílet prožitky s vlastními dětmi nebo vnuky obohatila i dospělé.

Kolektiv vyučujících českého jazyka a literatury

„Nejoblíbenější knihou mojí maminky byla kniha **Neználek ve Slunečním městě**, kterou napsal Nikolaj Nosov. Příběh Neználka nadchl maminku tak, jako žádná jiná knížka. Proto dostala i pokračování Neználek na Měsíci, které však nebylo tak zajímavé, a proto ho nikdy nedočetla. Příběh si maminka už detailně nepamatuje. Jen si vzpomíná, že Neználek byl hloupý, trochu nevychovaný rošťák a snilek. Vyváděl lumpárny, nedokázal ale domyslet jejich důsledky. Mně se knížka také líbila.“

Lucie Lexová, VI. A ZŠ JAK

„Knihu Říkali **mi Leni** mi doporučila moje maminka. Říkala mi, že tato knížka se hezky a také rychle čte, jelikož Zdeňka Bezděková velmi pěkně a hlavně napínavě popisuje smutný příběh malé Alenky. Stejně jako mně bylo mamince líto osamělé holčičky, které nikdo nerozuměl a nepociťoval k ní opravdovou lásku. Také mě maminka upozornila, že knížka obsahuje velmi dojemné části, u kterých člověk nemá daleko k slzám. Tato knížka patří k maminčiným oblíbeným, a proto byla ráda, že se s příběhem ztracené Alenky obeznámím i já.

Já osobně jsem měla z knihy stejné pocity. Přečíst tuto knihu mi trvalo necelé tři dny. Jsem moc ráda, že jsem se s touto knihou seznámila, bylo to zase něco odlišného od knih fantasy, na které se zaměřuji.“

Karin Míková, VII. A ZŠ JAK

„Knihu **Tábor smůly** složil z na sebe navazujících povídek z let 1927-1937 Jaroslav Foglar. Tatínkovi se líbil způsob vyprávění příběhů. Nejraději měl (a má) povídku o tom, jak hoši rozdělávali oheň v táborových kamnech. Myslí si, že takový tábor by chtěl prožít každý kluk. Já jsem tuto knihu četl už podruhé, a jak jsem již uvedl ve Čtenářském deníku, líbila se mi více než poprvé. Nejvíce se mi líbil příběh o divadle, které si hoši postavili ve své klubovně. Mě na knize zaujal rozdíl v chování lidí tehdy oproti dnešku.“

Jan Podlešák, VIII. B ZŠ JAK

„Otec mi doporučil knihu od J. Verna **Dvacet tisíc mil pod mořem**. Jsem rád, že mi doporučil právě tuto knihu, protože mám rád dobrodružství. Naplnila přesně to, co jsem od ní očekával. Byla tam spousta napínavých pasáží. Zaujalo mě i to, jak bylo popsáno prostředí ponorky Nautilus. Tato kniha se mi moc líbila. Tatínek tuto knihu četl před třiceti lety. Tehdy si ji vybral, protože měl rád dobrodružné knihy. „Zaujal mě děj, který se odehrává pod mořem, většinou v ponorce. Nikoho z nás v té době nenapadlo, že ponorky a procházky na mořském dně budou v dnešní době naprosto běžné. Na tuto knihu vzpomínám rád,“ vyprávěl mi otec.“

David Braun, IX. A ZŠ JAK

Bořek Stavitel v akci

Třetí březnový den sliboval žákům IV. A exkurzi do prostor školní dílny, kde jsem se i já učila zatloukat hřebíky do rovné linie, která měla představovat rádo by věšák na klíče či drobné předměty. Tehdy se mi můj prvotní výrobek, soudě podle hodnocení pana učitele, moc nepovedl, nýbrž byl hodnocen známkou chvalitebnou. A protože pořád panuje rčení – co se v mládí naučíš, ve stáří jako když najdeš, rozhodla jsem se zjistit, jak jsou na tom moji svěřenci se zručností a postoji k manuální práci. Jedním ze vzdělávacích cílů je rozšiřovat žákům obzory a upevňovat nové znalosti a dovednosti, rozhodla jsem se tedy vyrábět krmítka pro ptáky.

Přípravy byly opravdu důkladné. Od teoretické části, kdy žáci zpracovali návrh, jak by jejich krmítka měla vypadat, po část praktickou, kdy měli téměř veškeré volně dostupné nářadí na trhu, ale dřevo ještě v surovém stavu v lese, se přesto se všemi nástrahami bravurně poprali a v 8.10 slavnostně otevřeli dvojce plechové dveře vstřícné získání bobříka kutilství. Po slovech, že každá skupina si vybere jeden ponk a v šuplíku najde rašplí, na mě někteří hleděli tak, že jsme začali hodinu anglického jazyka a učíme se novou slovní zásobu, jiní si stoupli k pracovnímu

stolu a zkontrolovali, zda opravdu mají v zásuvce u stolu zmiňovaný pilník. Dělna práce fungovala naprosto spolehlivě. Kluci si vzali na starost hrubou práci, kdy měřili, řezali, zatloukali a někteří zkoušeli i vytloukat hřebíky. Děvčata měla na starost estetickou část - natírání a zdobení krmítka. Jelikož asi po třech hodinách opravdu velké dřiny, kdy chlapi měřili, pilovali a řezali, došla děvčatům

trpělivost, protože stále na ně nepřicházela řada, protože krmítka byla ještě v rozloženém stavu, začala chlapcům dávat zaručeně technicky fungující rady, jak co mají udělat. A jak jistě všichni ze zkušenosti dospělého člověka dobře víme, že to nebyla cesta správná, ale my ženy za to prostě nemůžeme. U chlapců se po krátké době projevila mužská dominantnost a vysvětlili dívkám, že tomu naprosto nerozumí a že vše mají pevně pod kontrolou.

Nicméně mužská ješitnost zafungovala a chlapi přestali měřit, řezat, pilovat a začali konat. A výsledek na sebe nenechal dlouho čekat. Děvčata se konečně mohla chopit štětců a barev a popustit uzdu své fantazii. Celodenní dřina byla u konce a světlo světa spatřila tři krmítka pro naše opeřence. Dlužno říci, že plně funkční. Krmítka budou zaslána do soutěže Falcopredonom a vyvěšena v oblasti Krušných hor. Vzdělávací cíl byl splněn, žádná zranění, jen lehké újmny na oblečení. Věřím, že se dětem den líbil tak jako mně, a těším se na další spolupráci.

Lucie Novotná, třídní učitelka IV. A

Spolupráce blatenských škol

I v letošním školním roce pokračuje výuka povinně volitelného předmětu pracovní činnosti žáků a žákyň 8. ročníku Základní školy J. A.

Komenského Blatná v dílnách Středního odborného učiliště Blatná.

Díky vybavení pracovišť SOU a finanční spoluúčasti Městského úřadu Blatná si chlapi i děvčata mohou vyzkoušet práci se dřevem, plechem a dalšími materiály. Získávají dovednosti při práci s vrtačkou, ručním nářadím, tabulovými nůžkami i např. pájkou.

Motivací je i skutečnost, že vlastnoručně vyrobené předměty mohou využít jako dárky pro své blízké.

Jana Schmidová,
učitelka

O dvanácti měsíčkách

Čekala nás stříbrná neděle, a tak jsme si adventní čas mohli zpříjemnit krásným zimním pohádkovým příběhem. Děti ze ZUŠ nastudovaly klasickou pohádku O dvanácti měsíčkách jako muzikál. Inspirovali se filmovou pohádkou Zdeňka a Jana Svěrákových Tři bratři. Žáci, kteří chodí na sólový a sborový zpěv, skvěle zvládli všechny pěvecké výstupy a žáci z tanečního oboru úžasně svými tanečními kreacemi dotvářeli atmosféru příběhu. Velké uznání si zaslouží pedagogové - Michaela Dlouhá, Veronika Loukotová, Eva Ďurčová a Věra Uriánková. Není snadné zvládnout organizačně tolik účinkujících. Museli nácviku věnovat spoustu času a energie. Za ten nádherný výsledek to ale určitě stálo. Naši žáci účinkující odměnili bouřlivým potleskem a také svou pozorností při jejich vystoupení. Těšíme se, že nás i za rok čeká další nádherné představení!

Zdenka Voříšková, učitelka 1. stupně

Lyžařský kurz aneb TGM na Zadově

Naši sedmáci absolvovali 17. až 23. ledna 2016 lyžařský kurz. Chata Mládí na Zadově, ski areál Kobyla a okolní běžecké tratě jsou tradiční místa našeho lyžařského zdokonalování. Letošní počasí k nám bylo přímo milosrdné. Při příjezdu nás vítal čerstvý prašánek, a abychom nebyli příliš smutní při návratu domů, začalo pršet.

Kromě praktické výuky se začínající „skijáci“ i zkušení harcovníci seznamují na podvečerních přednáškách s lyžařskou výstrojí a výzbrojí, sledují filmy o lyžování, chování a bezpečnosti na horách, plní různé vědomostní a dovednostní úkoly. Pravidelně absolvujeme besedu s bývalým členem horské služby o činnosti HS, o Šumavském národním parku a vše je doplněno krásnými fotografiemi Šumavy. Každý večer před zhodnocením dne a přečtením denního rozkazu, předvedou lyžaři své vloh v oblasti poezie. Za některé kusy by se nemusel stydět ani Jaroslav Seifert.

Po závodech ve slalomu a na běžkách a po závěrečném vyhodnocení nás vždy čeká maškarní karneval a diskotéka s prodlouženou večerkou.

Jaroslav Voříšek, učitel TV – organizátor LVVZ

Ze života žákovského parlamentu ... Výroba masek v Domově pro seniory

Členové žákovského parlamentu se v úterý 26. 1. 2016 zúčastnili workshopu, který pro ně uspořádali zaměstnanci domova pro seniory. Workshop byl zaměřený na výrobu pohádkových masek. Cílem bylo vytvořit kostýmy pro žáky 8. a 9. tříd, kteří se pravidelně podílejí na přípravě „pohádkového“ zápisu. Ka-

ždoročně jsme totiž využívali možnosti půjčit si masky právě z domova pro seniory, letos jsme s jejich pomocí a za finanční podpory SRPDŠ vytvořili vlastní kostýmy, které v příštích letech poslouží dalším spolužákům. Děkujeme všem zaměstnancům Domova pro seniory, kteří pro nás workshop připravili, a doufáme, že se brzy uvidíme na další podobné akci.

Konzultační centrum pro žákovské parlamenty

Žákovský parlament ZŠ TGM i v letošním roce nabízí své služby coby Konzultační centrum pro žákovské parlamenty. Ostatním školám, které se rozhodly založit žákovský parlament, nabízíme metodickou podporu, rady a inspiraci. V pátek 4. 3. 2016 nás na naší škole navštívili žáci ZŠ Čelakovského ze Strakonice pod vedením koordinátorky ŽP Veroniky Frkové. Společně strávený čas jsme věnovali diskuzi o akcích obou parlamentů, vzájemně jsme se inspirovali novými nápady a samozřejmě nechyběla ani komentovaná prohlídka školy.

Ludmila Růžičková, koordinátorka ŽP

Pohádkový zápis

Na letošním zápise pomáhalo celkem 21 žáků osmých a devátých tříd, kteří se po oba dva dny snažili být budoucím prvňáčkům milými a přátelskými průvodci naší školou. Mezi maskami se objevili piráti, Křemílek, taťka Šmoula, motýl, víla, zimní královna, ale také pelikán nebo vodník. Doufáme, že se naše letošní přípravy na zápis vyplatily a že se všem budoucím žákům naší školy na zápise líbilo.

Všech 21 letošních průvodců a pomocníků na zápise si zaslouží velkou pochvalu nejen za nápaditost, s jakou si masky připravili, ale také za trpělivost a vldnost, kterou projevovali po celou dobu zápisu.

Ludmila Růžičková

Budu školákem

Dne 27. ledna 2016 se „otevřely dveře“ naší školy pro budoucí prvňáčky a jejich rodiče. Všechny přivítala ředitelka školy Mgr. Marie Šampalíková. Zatímco děti si vyzkoušely, jaké je to sedět ve školní lavici a pracovat s paní učitelkou, dospělým se věnovali pedagogičtí pracovníci.

Děti se rozdělily do dvou tříd pod vedením Mgr. Voříškové a Mgr. Vonáškové. Pro některé bylo možná těžké opustit své rodiče, ale nakonec to všichni bravě zvládli a hlavně si vyzkoušeli práci opravdového prvňáčka. Odměnou jim posléze byla návštěva školní družiny, kde na ně čekaly pí vychovatelky, ale také někteří deváťáci. Od zábavy v družině se některým dětem ani nechtělo.

Dospělí pod vedením pedagogů prošli školou, viděli kmenové i odborné učebny, ale také zázemí školy. Během prohlídky se mohli rodiče ptát na vše, co je o chodu školy zajímavé. Závěrem vystoupila Mgr. Zdenka Voříšková a seznámila rodiče s tím, jak to chodí u nás v 1. třídě. Potěšilo nás, že se zúčastnilo celkem 46 předškoláků, ale i mnoho dospělých. Vážíme si také toho, že příležitost využila i ZŠ Lnáře a pod vedením pí ředitelky Mgr. Jitky Venclové si přijeli spolu s rodiči školu prohlédnout žáci 5. ročníku této školy.

Dana Houzarová, zástupkyně školy

Hola, hola, škola volá... aneb Pohádkový zápis na ZŠ TGM Blatná

Pátek 5. února a sobota 6. února byly pro blatenské předškoláky důležitý dny. Konal se zápis do prvních tříd! Jsme velice rádi, že se k nám do školy přišlo zapsat 56 prvňáčků. Jak už je u nás na škole zvykem, proměnil se prostory školy v pohádkové kulisy.

Děkujeme našim sponzorům, kteří se velkou měrou o tyto dárečky zasloužili: Papírnictví-hračky Tomášková, Ovoce-zelenina Šourek, Papírnictví-hračky Jelínková, restaurace Podatelna Nová, cukrárna Viola Havlenová. Nemohu zapomenout na pí Flanderovou, která napekla dětem voňavé perníčky. Velký dík patří také dětem a paním učitelkám ze ŠD, jejich výrobky určitě předškoláčky potěšily.

Doufáme, že se u nás všem budoucím školákům, ale i jejich rodičům líbilo a že se těší na naše další setkání, které na sebe nenechá dlouho čekat. Uvidíme se už 14. června v 15 hodin. Na tomto setkání se dozvíte vše potřebné, abychom mohli společně 1. září začít v klidu a s úsměvem! Těší se na Vás pracovníci ZŠ TGM Blatná!

Zdenka Voříšková, učitelka 1. stupně

Karneval v MŠ

11. a 23. února navštívili žáci 9. ročníku naší školy MŠ Husovy sady a Vrchlického. Podobně jako v předchozích letech i letos využili pozvání na karneval. Pro děti připravili řadu her a soutěží, zatančili si a zazpívali. Společně strávili veselé a příjemné dopoledne.

Blanka Posavádová, třídní učitelka 9. B

Jarní pozvánky do SOU Blatná

Zveme všechny zájemce na zajímavé akce, které připravujeme nejen pro naše žáky, ale i pro žáky ostatních škol a všechny zájemce z řad veřejnosti:

20. dubna 2016 - Jízda zručnosti traktorem s přívěsem

Oblastní kolo soutěže určené pro žáky zemědělských škol a učilišť, kteří získávají řidičský průkaz skupiny „T“. Letos pořádáme již 15. ročník této atraktivní soutěže. Tradičním spolupřátelkou a sponzorem je Agrozet České Budějovice.

Místo konání – areál Středního odborného učiliště, Blatná, U Sladovny 671 od 9:00 hodin

26. dubna 2016 – Den moderní techniky

Tento den u nás představíme firmy, se kterými naše škola spolupracuje. Uvidíte výstavu traktorů VALTRA a komunální techniky KUBOTA (Liva Předslavice), ukázky nejnovějších zařízení a metod v oboru svařování (Esab), profesionální ruční elektrické nářadí (BP Service), prezentaci firem Dura, Vishay, Faurecia a mnohé další. Svoji účast přislíbili i účastníci letošního Rallye Dakar jezdec Martin Macík s kamionem LIAZ a fotograf Petr Lusk s TOYOTOU.

Místo konání – areál Středního odborného učiliště, Blatná, U Sladovny 671 od 9:00 hodin

19. května 2016 – Májový běh

Opět už tradiční akce zaměřená na podporu sportovních aktivit žáků všech blatenských škol od mateřských až po střední. Přijďte podpořit běže na letní stadion TJ Blatná, začátek od 9:00 hodin.

Obhajoby žakovských projektů v SOŠ Blatná

V týdnu od 22. 2. do 26. 2. 2016 studenti 4. ročníku všech tří oborů Střední odborné školy, Blatná, V Jezárkách 745, obhajovali své žakovské projekty před zkušební komisí a ostatními žáky.

Projekty zpracované v podnicích na ekonomická a infromatická témata (obory Informatika v ekonomice a Obchodní akademie) i elektrotechnické projekty – výrobky a jejich dokumentaci (obor Elektronické počítače) studenti v sále školy prezentovali formou komentované počítačové prezentace a následně odpovídali na otázky členů komise. Elektrotechnici výrobek předvedli i v provozu. Z elektrotechnických výrobků letos měl nejlepší ohlas elektronický simulátor zvuků parní lokomotivy precizně zhotovený i prezentovaný studentem Lukášem Podskalským nebo podobně povedená elektronická hrací kostka Daniela Čecha. Ioní se nejvíce líbil elektronický kytarový efekt. Informatici například popisovali instalace softwaru či tvorbu firemní grafiky, v minulém roce i tvorbu webu, ekonomové teoreticky i prakticky rozebírali rentabilitu, logistiku, skladové hospodářství, bezpečnost práce a podobně. V letošním školním roce se obhajob prací z oboru Obchodní akademie zúčastnili i Ing. Pešek a paní Lejčarová ze společnosti Leifheit, s. r. o. Blatná a dále Ing. Holečková jako zástupce firmy Novila Produktions, s. r. o. Nepomuk. Velké poděkování patří i všem dalším podnikům a organizacím z Blatné i širokého okolí, ve kterých studenti SOŠ Blatná vykonávají souvislé odborné praxe.

Komise hodnotí celkový výkon a jednotlivé části projektových činností - vlastní práce na projektu, kvalita zpracování, způsob prezentace, obhajoby a kvalita odpovědí na položené otázky. Obhajobám častěji přihlížejí i studenti nižších ročníků, kteří dílčí projekty vypracovávají i v některých předmětech mimo praxi. V letošním školním roce byla většina projektů zpracována na velmi dobré úrovni. V jednotlivých případech byly stanoveny náhradní termíny na dopracování některých dílčích nedostatků v písemné části (dokumentaci) tak, aby studenti byli po všech stránkách připraveni nejen na odbornou část blížících se maturit, ale zejména na požadavky dalšího odborného studia či uplatnění v reálné praxi po zakončení studia. Minimálně po formální stránce by studenti SOŠ v budoucnu neměli být zaskočeni požadavky na vypracování a prezentaci například bakalářské či seminární práce na VŠ nebo prezentaci podnikového produktu.

Účast na projektu, vypracování práce v písemné a elektronické podobě, včasné odevzdání práce i výrobku a úspěšná obhajoba je podmínkou úspěšného ukončení předmětu „praxe“ a tím i posledního ročníku studia. Tato forma žakovských projektů byla vysoce hodnocena i v poslední inspekční zprávě.

Muzikál „O dvanácti měsíčkách“

Žáci Základní umělecké školy v Blatné nastudovali svůj první muzikál *O dvanácti měsíčkách*, který v polovině prosince 2015 zahráli jak pro veřejnost, tak pro místní mateřské, speciální a základní školy a posléze ještě v lednu 2016 na žádost ředitelky škol pro základní školy a Blatné a okolních obcí. Celkem tedy žáci odehráli pět úspěšných představení. Jak tento muzikál vlastně vznikl?

Jan Mikeš

Prvotním impulzem byl nápad obohatit každoroční vánoční vystoupení tanečního oboru také živou hudbou. Postupně se zrodila myšlenka vytvořit projekt, na kterém se budou plnohodnotně podílet všechny vyučované obory na ZUŠ Blatná – hudební, taneční a výtvarný. Výběr padl na operetku Zdeňka Svěráka a Jaroslava Uhlíře *O dvanácti měsíčkách* uvedenou poprvé v roce 2007 v televizním pořadu *Hodina zpěvu*, později známou ze zfilmované pohádky *Tři bratři* z roku 2014. Toto všechno se zrodilo v hlavách dvou mladých, šikovných učitelek – Mgr. Michaely Dlouhé, učitelky zpěvu a Bc. Veroniky Loukotové, učitelky tanečního oboru.

Nejprve bylo zapotřebí rozdělit role a vymyslet, která část příběhu bude zpracována tanečně a která bude zahrána herci – zpěváky. Postupně vznikl jakýsi scénář, který byl na začátku školního roku hotov. Žáci tudíž nacvičovali muzikál od září do prosince. Hlavní postavy Pepy, Marušky, macechy a Holeny byly obsazeny pěveckými sólisty. Sbor se postaral o úlohu dvanácti Měsíčků. Kromě zpěvu si děti musely dát práci také s hereckým provedením a pohybem po jevišti. Žáci tanečního oboru dokreslili ty části příběhu, které byly komplikované pro divadelní ztvárnění (v televizní pohádce jsou zpracovány tzv. filmovými efekty), tedy kouzla, kterými se zima proměňuje v ostatní roční období. Kromě choreografií *Jaro, Léto, Podzim* a *Zima* nacvičili tanečníci ještě *Svatbu Marušky s Pepou* a závěrečnou *Veselku*, které byly na konec příběhu přidány.

Po sestavení scénáře přišla na řadu hudba. Doprovod ke zpěvům bylo třeba nejprve zaranžovat. Toho se ujal ředitel školy Martin Škanta s pomocí nového nástroje Yamaha PSR S770, který škola pro potřeby výuky v minulém roce zakoupila. Zpěváky při samotném představení doprovázely bicí nástroje (žákyně Kristýna Kosíková) a zmíněné klávesy, na které hrála paní učitelka Věra Uriánková. Taneční části měly svoji reprodukovanou hudbu. Navíc bylo do příběhu přidáno povídání vypravěče (zástupce ředitele Ing. Václav Holuba), které se nahrávalo přímo ve studiu školy. Vše muselo spolu ladit a tvořit harmonický celek. Za účelem ozvučení sólistů škola zakoupila dva hlavové bezdrátové mikrofony, další dva zapůjčil škole zvukař Karel Zbírál, kterému tímto děkujeme.

Nedílnou součástí příběhu byly také kulisy a rekvizity, jejichž realizace se ujal výtvarný obor zastoupený pí uč. Evou Ďurčovou a jejími žáky.

žáci TO - sněhové vločky

Vznikly nádherné kulisy lesa, světnice, chléva, oheň pro dvanáct Měsíčků, studna nebo kůň, na kterém přijíždí Pepa do vsi. Žáci výtvarného oboru také navrhli a ušili kostýmy pro Měsíčky, byli přítomni při představeních, kde líčili postavy Měsíčků a vyzkoušeli si tak malbu na obličej. Propagaci muzikálu zajišťovaly originální plakáty a pozvánky, které byly taktéž prací výtvarného oboru.

Zpěváci a tanečníci nacvičovali svoje části příběhu nejprve odděleně a poté následovaly společné zkoušky v sále školy s hudebním doprovodem.

Bylo třeba „napojit“ pěvecké a taneční části plynule za sebe. V několika scénách také vystupovali zpěváci a tanečníci dohromady. Před představením proběhlo přímo v divadelním sále několik kostýmových a generálních zkoušek s osvětlením, rekvizitami a kulisami.

Muzikál *O dvanácti měsíčkách* byl tedy vydařenou spoluprací mezi všemi obory. Celkem se na představení podílelo téměř devadesát dětí a to ve věkovém rozpětí od pěti do sedmnácti let. Ze všech zúčastněných, ať už žáků nebo učitelů, sálalo nadšení a tvůrčí radost, která byla po zásluze oceněna upřímným potleskem obecenstva. Muzikál byl obohacující zkušeností a jistě ne posledním společným projektem celé blatenské základní umělecké školy.

učitelé ZUŠ Blatná

Amálie Janků

Rodinná školka Puntík aneb Náš první půlrok a nové výhody pro rodiče

Začátkem všeho byl sen vytvořit prostředí, ve kterém se děti budou cítit bezpečně, radostně, kde budou mít chuť a především možnost svobodně poznávat svět ... prostředí, v němž je základem přátelská atmosféra nejen mezi dětmi, ale i mezi pečujícími tetami a rodiči.

Tato vize vzbudila zájem několika rodin z Blatné a okolí, které měly problém s umístěním dětí do mateřské školy a kterým se líbila myšlenka rozvoje dětí v rodinném prostředí. Pozitivní ohlasy a časté dotazy k otevření školky nás motivovaly k tomu, abychom tento sen realizovali.

Po roce příprav, plánování, vyřizování potřebných povolení a rekonstrukce prostor jsme v září 2015 s radostí zahájili provoz Rodinné školky Puntík. A jak to v naší školce funguje?

Školka se nachází v přízemí rodinného domu se zahradou. Vnitřní prostory jsou vybaveny a uspořádány pro špuntíky již od 2 let. Děti mají k dispozici hernu, jídelnu, ložnici, šatnu a dětskou koupelnu. V celém zařízení splňujeme bezpečnostní a hygienické požadavky dle vyhlášky č.410/2005 sb., které odpovídají nárokům státní mateřské školy.

Předností naší školky je malý kolektiv, ve kterém je vždy max. 10 dětí současně. Díky tomu se můžeme individuálně věnovat každému dítěti s ohledem na jeho potřeby. Věkový rozdíl ve skupině využíváme k přirozenému sociálnímu učení. Mladší děti se učí pozorováním a kontaktem se staršími, rozvíjí se v sebeobsluze, řečových dovednostech nebo v navazování přátelství. Starší děti si více uvědomují důležitost svého chování, kterým jsou příkladem pro své kamarády. Zároveň se učí přistupovat k mladším dětem s respektem a ohleduplností, získávají nové zkušenosti z kontaktu s mladšími dětmi, stejně jako v rodině mezi sourozenci. Ve školce máme pečlivě sestavený Plán výchovy a vzdělávání, na jehož základě pro děti denně připravujeme rozmanitý zážitkový program.

V malém kolektivu dbáme také na pozitivní atmosféru a přátelské vztahy s rodinami našich špuntíků. Pro rodiče s dětmi připravujeme pravidelné akce a setkání. Během prvního půl roku jsme společně zažili Setkání strašidel, Příchod Sv. Mikuláše, Vánoční nadílku, Maškarní dovádění a nyní už se těšíme na Cestu za velikonočním zajíčkem.

Cílem našeho zařízení je poskytovat kvalitní péči dětem předškolního věku a umožnit tak rodičům návrat do zaměstnání, usnadnit jim péči o další sourozence či o domácnost. Dětem poté špuntíků umožňuje poklidné začlenění do malého kolektivu a adaptaci na nové prostředí.

Nové výhody pro rodiče

Rodinná školka špuntíků je soukromým zařízením, jehož provoz funguje na základě hrazení školného rodiči. Od začátku našeho zahájení usilujeme o získání alespoň částečné finanční podpory, abychom mohli naši službu zlevnit a mohlo ji tak využívat co nejvíce rodičů s dětmi. A naše úsilí se konečně vyplátilo.

Evropská unie
Evropský sociální fond
Operační program Zaměstnanost

Díky získání podpory z Operačního programu Zaměstnanost z Evropského sociálního fondu č. výzvy 03_15_035; registrační č. projektu CZ.03.1.51/0.0/0.0/15_035/0001815, poskytujeme nyní péči o děti v našem zařízení se slevou 30%. Slevu je možné uplatnit od 1. března na polodenní i celodenní péči o dítě. Podrobný ceník služeb najdete na www.skolkapuntik.cz

Další výhodou je možnost odpisu školného z daní. I v naší školce vám rádi vydáme potvrzení o výši vynaložených výdajů za umístění dítěte v předškolním zařízení. Díky tomu se vám po odečtu z daní vrátí školné až do výše 9.200,- Kč za rok.

Těšíme se na setkání, za pedagogický tým
Kateřina Švecová

ROSNIČKY SKS Tricykl začínají bojovat o úspěchy v dalším ročníku iBocci

V loňském roce bojovalo družstvo ROSNIČKY SKS Tricykl na šesti turnajích v iBoccie. Latku si děvčata nasadila hodně vysoko, neboť v letošním ročníku Jihočeské ligy je čeká obhajoba celkového prvenství. Také frekvence počtu závodů bude vyšší, protože iBoccia je hra, která pomalu ale jistě dobývá kluby hendikepovaných sportovců v Česku. A tak naše boccistky budou bojovat nejen v Českých Budějovicích, ale také ve Frymburku, Pardubicích a Litomyšli. Zajímavým zážitkem pro všechny bude také možnost zahrát si se závodníky, které v letošním roce čeká Paralympiáda v Riu de Janiero.

Tricyklisté v letošním roce míří na SP

Také tricyklisté se po zimě těší na své první závody. Náš tým v loňském roce pronásledovaly nemoci a zranění, a proto byl rok chudý jak na počet startů, tak na výsledky, na které jsme byli od našich tricyklistů zvyklí v celkovém umístění světového ranking jezdců. V letošním roce se chystáme celkem na čtyři závody Evropského poháru. Velkým svátkem bude start na Světovém poháru, který se tentokrát jede na tratích v Bilbau (Španělsko). Na zdejších tratích mají naši tricyklisté najeto téměř stejně kilometrů jako doma. A pro místní pořadatele jsou téměř jako maskoti závodů, vždyť se těchto závodů účastníme již od roku 2004. O poslední body budeme již tradičně bojovat v Bělehradu (Srbsko). Za náš klub v tomto roce startují Iveta Kolínská (WT1), Lada Ekrtová (WT2) a Václav Vokůrka (MT2)

Naše aktivity podporují:

Jihočeský kraj; Město Blatná; Svazek obcí Blatenska; Nadace ČEZ; Konto Bariéry; Lesy ČR s.p.; Blatenská ryba s.r.o.; Strom Praha a.s., Lnáře; Technické služby Blatná s.r.o.; ČEPS, a.s.

Akce ochránců přírody ZO ČSOP Blatná

- již 27. ledna 2016 předali zástupci ZO ČSOP na zasedání Zastupitelstva města Blatné výtisk obsáhlé knihy **Ptáci jižních Čech**, pro kterou část údajů z Blatenska zaznamenali právě ornitologové z ČSOP Blatná. Kniha byla předána do blatenské knihovny, kde je všem zájemcům k dispozici
- **vycházka** pro veřejnost „**Vítání ptačího zpěvu**“ v okolí Blatné bude **v neděli 8. května 2016**, (sraz bude pravděpodobně na parkovišti u krematoria asi v 8:00, bude ještě upřesněno např. na www.csop.cz/blatna a na www.blatna-ornitologie.cz)
- **vycházka** pro veřejnost v rámci „**Festivalu ptactva 2016**“ bude **první víkend v říjnu**, místo bude upřesněno (možná opět u rybníka Labuť)
- pro žáky obou základních škol, žáky SOŠ (případně i jiných škol) zajištění přírodovědných vycházek, přednášek a besed v rámci výuky environmentálních témat
- **ornitologické výzkumy** - průběžné monitorování výskytu ptactva na Blatensku a u blatenské osady Čekanice (i na jiných lokalitách) dlouhodobý odborný výzkum CES spočívající v pravidelných celoročních odchycích a kroužkování ptactva, vyvěšování hnízdních budek, zimní přikrmování, sledování čápů atd.
- **pokračování mapování hnízdního výskytu ptáků do Hnízdního atlasu ČR** (probíhá v letech 2014 až 2017 a výsledkem bude obsáhlá knižní publikace), ornitologové z ČSOP Blatná sčítají několik „čtvrců“ v okolí Blatné a Lnář i na severním rozhraní Blatenska a Březnicka. V „blatenském“ i „lnářském“ čtvrci bylo zatím zjištěno po 128 druzích pravděpodobně či prokázáno hnízdních ptáků a další mohou ještě přibýt, **o výsledcích hnízdního sčítání vás po roce 2017 budeme podrobněji informovat**

Do soutěže Regionální potravina opět s uzenou rybou

Naše uzené výrobky jsou mezi zákazníky velmi oblíbené pro svou kvalitu a vynikající chuť.

Společnost Blatenská ryba, spol. s r.o. získala několik ocenění v soutěžích „Regionální potravina“ a „Chutná hezky jihočesky“. V loňském roce získal ocenění výrobek sumec velký uzený. Letos budeme opět podávat přihlášku a to na krapa uzeného.

Pro naši rybí zpracovnu hledáme na pozici mistra odpovědného pracovníka se zkušenostmi z potravinářského provozu a s vedením menšího kolektivu. Zájemci volejte na telefon 383 422 511

- **fotodokumentace přírody Blatenska** a její průběžné zpracování do počítačové prezentace sloužící školám a při veřejných akcích k propagaci přírody Blatenska a její ochrany
- průběžný **monitoring stavu ochrany přírody na Blatensku**, v případě potřeby **spolupráce s orgány ochrany přírody** (odbor ŽP MěÚ, odbor ŽP KÚ, Agentura ochrany přírody, ČIŽP atd.) – 1 z členů ZO je zpravodajem Ochrany přírody ČR
- expozice panelů o ochraně přírody a zejména ptactva na tradiční pouťové výstavě Českého svazu chovatelů (již poosmé – poprvé v roce 2008), částečný podíl na přípravě dalšího ročníku výstavy Příroda Blatenska – ve spolupráci se SOB Blatensko, dle potřeby podíl na obnově informačních tabulí naučné stezky v Blatné
- účast členů na zajímavých přírodovědných exkurzích a referování o těchto lokalitách v rámci propagace ochrany přírody - v listopadu nebo prosinci opět promítání a beseda - téma bude upřesněno (v roce 2009 Norsko, v roce 2010 maďarská pusta, v roce 2011 Uganda, v roce 2012 Neziderské jezero a zajímavé lokality v ČR a v roce 2013 Dunajská delta, v roce 2014 příroda Indie a v roce 2015 brazilský Pantanal) a následné přednášky pro veřejnost. V roce 2016 již je přednáška s fotografiemi o přírodě Brazílie (Pantanal a Iguazú) naplánována mimo jiné i v Roudnici nad Labem nebo na schůzi Jihočeského ornitologického klubu.
- další **přednášky a besedy pro veřejnost** – minimálně **veřejná členská schůze s promítáním a besedou pro veřejnost o zajímavých přírodních lokalitách – v listopadu či prosinci 2016** v sále SOŠ Blatná, možná i promítání v Komunitním centru v Blatné a jinde
- ve spolupráci s SOŠ Blatná zajištění dalšího ročníku **přímého internetového přenosu z hnízda poštolek** (březen až červen) – propagace ochrany přírody
- články propagující ochranu přírody v místním tisku, rozdávání informačních publikací o ochraně přírody, obnovování internetových stránek, spolupráce s Českou společností ornitologickou a její pobočkou Jihočeským ornitologickým klubem, spolupráce s ekocentrem při Šmidingerově knihovně ve Strakoniciích atd....
- **...a další činnost a akce související s ochranou přírody na Blatensku, o minulých i chystaných akcích se dozvíte mimo jiné na webech: www.csop.cz/blatna a www.blatna-ornitologie.cz**

Vážení klienti, vášniví cestovatelé, naši věrní návštěvníci,

TRAVEL AGENCY
MAP CENTER | CESTOVNÍ KANCELÁŘ
MAPOVÉ CENTRUM

chtěli bychom Vás touto cestou informovat o přerušení provozu mapového centra a cestovní kanceláře Ciao... v Blatné. Jsme Vám nadále k dispozici, rádi Vás jako vždy obsloužíme a poradíme při plánování Vaší tuzemské i zahraniční dovolené.

Neváhejte nás kontaktovat na emailu blatna@ciao.cz nebo telefonu **737 285 550, 737 285 544**.

Aktivně stále fungují naše pobočky ve Strakoniciích a Horažďovicích.

Aktuální nabídku statistických zájezdů naleznete vždy na www.ciao.cz.
Děkujeme za vaši věrnost v uplynulém roce a budeme rádi, pokud nám zachováte přízeň i nadále.

Přejeme vám šťastný rok 2016 plný cestovatelských zážitků!

S úctou Váš Ciao... team

KNIŽNÍ TOP 5

nejžádanější knižní tituly v Městské knihovně Blatná za období leden až únor 2016

Knihy pro dospělé:

1. David Lagercrantz, **DÍVKA V PAVOUČÍ SÍTI** (čtvrté pokračování série Milénium)
2. Aňa Geislerová, P. S. (soubor fejetonů české herečky)

3. Paula Hawkinsová, **DÍVKA VE VLAKU** (psychologický thriller britské autorky a v zahraničí nejprodávanější titul roku 2015)
4. Anthony Doerr, **JSOU SVĚTLA, KTERÁ NEVIDÍME** (román o lidech ve válce, o tom, jak si v nekrutějších dobách zachovat kapku lidskosti. Kniha oceněna Pulitzerovou cenou.)
5. Richard Sklář, **VILA NA SADOVÉ** (příběhy plné napětí, literární fikce, historických událostí i skutečných postav protektorátní Ostravy)

Knihy pro děti:

1. Walliams David, **DÁBELSKÁ ZUBAŘKA** (nový příběh oblíbeného autora dětských knih čtenáře nejen pobaví, ale čtenář zažije i strašidelné dobrodružství)
2. Alena Penzešová, **VYČURÁNCI** (další vtipné příběhy dvojčat Jakuba a Michala)
3. Pavel Čech, **O ČERTOVI** (roztomile napsaná pohádka o čertovi Florimonovi, který byl vyslán na zem)
4. Darcey Bussel, **MALÁ BALETKA** (další příběhy malé baletky Ely)
5. Matt Groening, **SIMPSONOVI** (komiksové příběhy dnes známé oblíbené rodiny Simpsonových)

Březen v blatenské knihovně

V knihovnách se březen nese v duchu knih a čtení o trochu více než v ostatních měsících. Naše knihovna se opět připojila do celostátní akce Březen – měsíc čtenářů. Cílem vždy bývá propagovat působení a činnost knihoven především ve prospěch čtenářů, nečtenářů, případně nastávajících čtenářů. Každoročně se v tomto měsíci u nás mohou **NOVÍ** čtenáři zaregistrovat na rok zdarma a zapomenlivým, kteří vrací knihy opožděně, bývá sankce odpuštěna. Čtenáři této možnosti vždy hojně využívají. Pro děti jsme letos připravili Velikonoční čtení spojené s malou tvůrčí dílnou, kvízem a povídkáním o Velikonocích. Pro dospělé příznivce jsme v rámci této akce poprvé přichystali zájezd. Tentokrát do města Písku. Čekala nás prohlídka hřebčince, elektrárny a nakonec zhlédnutí tvrzí v obci Kestřany. Pravidelné setkávání seniorů nazvané Čtete, pleteme a... pokračuje nadále každé úterý. Navštěvují jej převážně ženy a u šálku čaje či kávy s jehlicemi v ruce si povídají nejen o knihách.

1. dubna v naší knihovně již počtvrté vypukne pro děti další ročník Noci s Andersenem. Po celý rok od čtenářů s radostí vítáme jakýkoliv nápad či tip na knihu, kterou v našem fondu nemáme. Vždy s potěšením využijeme osobního sdělení, ale v naší nepřítomnosti od tohoto měsíce budete moci zanechat své vzkazy, přání, připomínky či postřehy ve schránce umístěné před vchodem knihovny. Také bychom rádi poděkovali svým příznivcům, kteří pro naši knihovnu hlasovali na facebooku v soutěži Knihovna jinak. První ročník této soutěže vyhlášený Svazem měst a obcí proběhl koncem minulého roku. S popisem aktivit a fotografií z naší knihovny jsme se zapojili i my a právě díky vašim hlasům se umístili na 3. místě. Věříme, že nejen v březnu, ale i po celý rok je knihovna příjemným místem pro všechny. Dobrá knihovna je ta, kam se čtenáři rádi vrací. Určitě mezi takové patří i naše blatenská knihovna.

za Městskou knihovnu Jindřiška Formánková

akce

5. 4. ÚTERÝ | 19:00 |

ŠPANĚLSKÉ NÁLADY: Jana Bezpalcová (akordeon) a Dominika Weiss Hošková (violoncello)

Starý palác, zámek Blatná, Koncert KPH

Předprodej: infocentrum, recepce Muzea a na

www.ckvb.cz. Vstupenky: 120/80Kč, děti ZUŠ – 20Kč.

18. 4. PONDĚLÍ | od 18:00 |

MEZINÁRODNÍ DEN PAMÁTEK

Trasa nasvícených památek: Od Nám. **Míru dále po Masné, Na**

Příkopech a zpět na J. P. Koubka až ke staré Spořitelně. Blatnou vás provede Mgr. Jiří Sekera. Sraz po komentované prohlídce v 19:00 u Mariánského sloupu na Nám. **Míru.**

23. 4. SOBOTA | 19:00 |

KOMPÁNIA THEATRE STUDIO: PENELOPE RETROSPECTIVE – Etudy o přežití 12ti služek

Divadelní sál, Sokolovna Blatná, Předprodej: infocentrum, recepce Muzea a na www.ckvb.cz.

8. 5. NEDĚLE | od 14:00 |**JAZZDAY****Prostranství před Sokolovnou + nádvoří zámku Blatná, od 14:00 h.****Předprodej:** infocentrum, recepce Muzea a na www.ckvb.cz. **Lístky:** 200/150 Kč (plná cena/studenti, senioři, ZTP), děti do 12-ti let zdarma**26. 5. ČTVRTEK | od 14:00 |****STUDENTSKÝ DEN**

Nám. J. A. Komenského. Vstup volný.

komunitní centrumAktuální program pořadů v Komunitním centru sledujte na www.ckvb.cz.**Zároveň zveme k návštěvě nově otevřené kavárny v KC. Kavárna Turek je otevřena od pondělí do soboty, v době 9 – 17 h. Čeká na Vás příjemné, nekuřácké prostředí, dětský koutek, Fair Trade káva Puro, zákusky domácí výroby.****Info z Bělčic
– jaro 2016**

Zima je již pravděpodobně za námi a je třeba se připravit na probuzení přírody. Ořez stromků a odstranění loňské trávy má za sebou asi už každý. Ten, kdo to nestihl, určitě dá vše do pořádku. Obecní pozemky se také připravují na příchod jara. Když nám nedovolilo počasí pracovat venku,

pustili jsme se do menších oprav naší starobylé radnice. Rekonstrukce malé zasedací místnosti se zdařila na výbornou a již zde proběhlo jednání zastupitelstva. Poté jsme pokračovali na chodbách radnice. Každý, kdo přišel na náš úřad, si toho všiml. Proto zde chci poděkovat za shovívavost každého, kdo byl nucen procházet „stavenišťem“. Velkou většinu prací dělali naši zaměstnanci, za to jim všem děkuji. Odvedli dobrou práci. Ještě nás čeká výzdoba chodeb, ale o tom až příště.

Dále se chci opět zmínit o probíhajících jednání skrze nový územní plán (ÚP). Pan architekt Šmolík, který jej zpracovává, zahrnul připomínky našich občanů do návrhu. Některé jir možné do nového ÚP vložit, jiné bohužel ne. Pokud někdo ještě má nějakou připomínku, prosím o co nejrychlejší dodání na MěÚ Bělčice nebo na odbor územního plánování a výstavby v Blatné. Je to velmi důležitý dokument a je nutné mít v tomto plánu co nejvíce plánovaných projektů, které by se mohly v budoucnosti realizovat. Samozřejmě tím myslím i z pohledu obecního. Každý dobrý nápad je vítán.

Další důležitou informací pro naše občany je nově obsazené místo kronikářky od 1. ledna 2016. Zastupitelstvo jmenovalo novou kronikářkou Města Bělčice paní Martu Váchovou. Tuto velmi důležitou funkci, kterou nám mimochodem ukládá zákon, paní Váchová přijala. Tímto společně dáváme na vědomí našim spoluobčanům, aby své případné příspěvky do kroniky, které se týkají města Bělčice či všech okolních obcí, posílali buď na obecní email mesto@belcice.cz nebo marta.vachova@seznam.cz. Také je možné předat písemně na matriku či posílat na adresu MěÚ Bělčice. Za všechny příspěvky budeme moc vděční. Kronika Bělčicka je velmi důležitá a je nutné mít co nejvíce informací k jejímu kvalitnímu zpracování. Tímto bych také moc rád poděkoval předešlé kronikářce paní Aleně Svozilové za práci, kterou vykonávala řadu let. Z důvodu velkého vytížení a osobního pracovního nasazení již nemohla dále tuto práci dělat. Jistě se shodneme, že mravenčí práce paní Svozilové při skládání roků 1989 až 2011 si zaslouží velké uznání. Také jsou kompletní kroniky z let 2012 a 2013. Následující roky budou již zpracovány paní Váchovou.

Na závěr bych rád podotknul, že se nám opět objevuje nepořádek okolo kontejnerů na plasty a sklo. Moc dobře nerozumím tomu, že někdo naplní velký igelitový pytel plastovými odpadky a položí jej vedle kontejnerů. Pokud tam nějaký čas ten pytel leží, téměř pokaždé ho roztrhne pobíhající pes či kočka (o některých našich spoluobčanech pomlčím) a obsah se pochopitelně vysype. Nejen, že nepořádek musí opět „někdo“ uklidit, ale pokud zrovna fouká větší vítr, máme odpadky

po celé ulici. Proto všechny žádám, aby neodkládali velké pytle vedle kontejnerů, ale aby si obsah vyházeli do nich. Dále se zde objevují i pytle s komunálním odpadem. To je neakceptovatelné. Budeme tyto „hříšníky“ bohužel muset trestat. Myslím, že má každý možnost si svůj odpad vytrýdit a vyhodit jednotlivě tam, kam patří. Pokud by měl někdo lepší nápad, jak záležitost s odpady vyřešit, prosím, ať se dostaví na radnici, kde celou věc probereme.

Úplným závěrem bych rád poděkoval všem organizacím, spolkům či jednotlivcům za pořádání všech kulturních akcí, které se u nás již konaly nebo se konat budou. Víím, že je s tím spojeno spousta práce a času, ale věřte, že je to velmi hodnotné pro nás všechny. Asi určitě zamrzí, když na pořádanou akci dorazí málo lidí, ale já věřím, že si většina z nás na zábavu znovu vyčlení více času a budeme se na těchto akcích potkávat ve stále větším počtu.

Pavel Vejšický, starosta města

**Zprávičky z bělčické školičky
Lyžařský výcvik**

Týden od 15. – 22. 1. 2016 prožili žáci 2. stupně naší školy na oblíbeném lyžařském kurzu ve ski areálu Aldrov Vítkovice v Krkonoších. Lepší týden na lyžování jsme si snad ani nemohli vybrat. Mrzlo a sluníčko krásně svítilo, prostě paráda! Letos se lyžařského výcviku zúčastnilo 22 žáků, z toho pouze 5 „nelyžařů“. Všichni jsme se těšili na pohodový týden lyžařských zážitků. Tyto zážitky však začaly nabírat na síle již první den odpoledne, když jsme naše nové lyžaře postavili na lyže. Ti se pak měli přesunout asi 50 m lesem po rovině na sjezdovku. První nováček nám po náročném nasazení lyží oznámil, že nemá rukavice. Další dva začátečníky jsme po jejich zoufalém volání: „Pomoc, ono to jede!“

vylovili ze křoví, pomohli jim od křečovitého držení stromů a asi během půl hodiny jsme cestu ke sjezdovce společně zvládli. Pokročilí lyžaři tzv. „borci“ se s radostí vydali s paní učitelkou na první tréning. Pan ředitel přijal výzvu a to s našimi „amatéry“ sjet alespoň jedenkrát sjezdovku. Poté, co však absolvovali hromadné pády při nástupu i výstupu z lanovky, moudře usoudil, že bude vůbec úspěch dopravit děti ve zdraví zpět na chatu. Stalo se tak ovšem až v 18:00 hod (prý si všichni chtěli užít i večerní lyžovačku). Druhý den se situace na lanovce opakovala, ale byly vidět již mírné pokroky. Po třech dnech už všichni sjeli celou sjezdovku a poslední den zatáčeli jako o život. Závěr lyžařského kurzu proběhl v soutěžním duchu. Ve „Vítkovickém dvojboji“ si mohli žáci prověřit nejen své sjezdařské kvality, ale i celkovou fyzickou. Při výběhu do kopce v plné lyžařské výstroji se určitě hodně zapotili. Myslíme, že to byla pěkná tečka za příjemně stráveným týdnem. Za rok zase „SKOL!“

účastníci lyžařského kurzu

**Zápis
do 1. třídy**

Letošní zápis do 1. ročníku proběhl v naší škole 10. 2. 2016. Budoucí prvňáčci se vydali spolu

s Krtečkem a jeho kamarády plnit zajímavé úkoly. Při vstupu do školy jim cestu ukázal Krteček s myškou. Nedočkávané děti se ihned zapojily do práce. Ve dvou třídách pro ně byly připraveny různé úkoly. Předškoláci je plnili velmi pečlivě – vyrobili si krtečkovskou čepičku, záložku do knížky, hledali správnou cestu, skládali puzzle, malovali Krtečka atd. Za každý splněný úkol získali do své karty obrázek Krtečkova kamaráda. Hravou formou si tak vyzkoušeli své schopnosti a dovednosti. Po splnění všech úkolů dorazili předškoláci k paní učitelce, kde museli prokázat své znalosti. Poznávali barvy, zavazovali tkaničku, vyprávěli o Krtečkových kamarádech, recitovali básničku. Domů si pak odnesli odměny, drobné dárky a pamětní list. 1. září 2016 se na všech deset budoucích školáků budeme moc těšit!

Knihovna Bělčice pro Vás připravila:

Tvořivá dílna v květnu - výroba papírových růžiček z plat na vajíčka (vhodné k dekoraci na věnce, zápichy a vazby)

Výlet v květnu - sobota 7. 5. 2016, XIV. Jarní hrnčířské a řemeslné trhy s návštěvou Medvědária v Berouně, celodenní výlet autobusem na trhy spojené s návštěvou medvědu Vojty, Matěje a Jakuba z večerníčku „Měďové“ od režiséra Václava Chaloupka, cena za autobus je 150,- Kč/osoba
Divadelní představení:

Červen - sobota 18. 6. 2016, 14:00 hod - muzikál MÝDLOVÝ PRINC odpolední divadelní představení v Divadle Broadway v Praze
cena vstupenky je 540,- Kč + 160,- Kč za autobus.
Celkem 700,- Kč/osoba
odjezd autobusem z Bělčic

Červenec - sobota 30. 7. 2016 - CHARLEYOVA TETA, Divadlo PIKL večerní představení pod širým nebem na nádvoří zámku Hluboká nad Vltavou
odjezd autobusem z Bělčic
cena vstupenky je 340,- Kč / osoba

Zájemci o nabídku divadelních představení se hlase na tel. číslo 383 492 525 (po 13:00-17:00, čt 14:30-17:00, pá 7:00-10:30 h.) nebo adrese knihovna@belcice.cz

Osobně je možné se hlásit v knihovně ve výše uvedených časech, kde zodpovíme případné dotazy.

Jezdecký spolek Bělčice

Již třetím rokem provozuje Jezdecký spolek Bělčice, svoji činnost v Podruhlí na statku Josefa Zemana. Jezdecký spolek využívají především děti a mládež z Bělčic a okolí, která mají zájem o jezdecký sport. K výcviku používáme šest koní. Od shetlandského poníka po anglického plnokrevníka. Proto můžeme umožnit výcvik opravdu širokému spektru zájemců. Výcviku se pravidelně účastní přes dvacet jezdců. Ti nejlepší se prezentují na jezdeckých závodech. Také v letošním roce připravujeme již šestnáctý ročník jezdeckých závodů v Bělčicích. Závody kategorie „hobby“ se budou konat v sobotu dne 2. července. Všechny vás co nejrdečněji zveme. Nejen pro skutečnost, že na tradičním místě to budou závody zřejmě poslední, neboť pozemek bude využit na rodinnou výstavbu. Uděláme však všechno proto, aby tato tradiční a oblíbená sportovní akce z Bělčic nezmizela.

Na tomto místě bych rád poděkoval za tradiční finanční podporu jak jezdeckých závodů, tak činnosti Jezdeckého spolku Bělčice zastupi-

telům města Bělčice a firmám: Kaiser s.r.o., KYMEVO, Elektromontáže Hlaváč. Vážím si též podpory Zemědělského družstva Bělčice a Základní školy v Bělčicích. Poděkování patří panu Josefu Zemanovi, který nám poskytl stáje a pozemky pro naši činnost. Taktéž ale i ostatním občanům, kteří naši činnost podporují.

Zbyněk Novotný,
předseda JS Bělčice

Bělčická Višňovka Šumavský Amatér cup

Dostala jsem příležitost Vás poinformovat o naší Bělčické Višňovce. První zmínky jsou už z roku 1960. Název autoklub vznikl na základě dřívějšího svazarmu po revoluci v roce 1990. Zakladatelem byl Václav Ochotný, Vladimír Mašek a Jaroslav Šustr. To bylo něco málo z historie a teď už se přesuneme k organizačním věcem.

Letos se u nás pojedou závody jen jednou a to 18. června. Před závody se provádí sběr kamene a úprava tratě. V sobotu ráno se začíná seznamovacím tréninkem, kde se závodníci obeznámí s tratí. Závod tradičně začíná v 13:00 hodin. Tímto Vás všechny zveme a doufáme, že nám letos vyjde pěkně počasí.

Na závěr bych jménem celého autoklubu chtěla poděkovat našemu městu a starostovi panu Pavlu Vejšickému za dotaci, kterou nám město přispělo do rozpočtu autoklubu. Dále odstupujícím funkcionářům a to panu Václavu Ochotnému za dobré vedení celého autoklubu a Vladimíru Maškovi, který se po dobu 26 let dobře staral o veškeré finance, a také naše velké díky patří všem ostatním, kteří se na chodu celých motokrosových závodů podílejí.

Za AČR Bělčice Zdeňka Ochotná

Vánoční turnaj ve stolním tenisu v Závěšíně

Opět se předposlední den roku 2015 v Závěšíně, v obecním domku uskutečnil turnaj ve stolním tenisu. Soutěže se zúčastnilo 14 hráčů, z toho 9 mužů, 2 ženy a 3 děti (nejmladšímu hráči bylo 7 let).

Zápasy byly velmi napínavé, ale i vtipné. Všem hráčům všichni moc fandili a divákům se tajil dech při zhlížení jejich bojových pingpongových výkonů.

Během turnaje nebyla nouze o jídlo a pití, obsluhu nám zajistila Dáda Sochorová. O organizaci zápasu se postaral Martin Novotný, který také připravil pro hráče pěkné ceny.

Domů jsme si odnášeli nejen hezké ceny s diplomy, ale i pěkné zážitky. Z prvních třech umístění se radovali na 1. místě Milan Mach, na 2. místě Jiří Čížek a na 3. místě Filip Křišťof. Na závěr jsme se společně vyfotili. Už se zase těšíme na další turnaj.

(im)

Včelaři na Bělčicku slaví 120 let činnosti

Před 120 lety, přesně 25. března 1896, byl v hostinci pana Šouna v Uzenicích založen včelařský spolek pro Černívsko a okolí jako včelařský odbor spolku blatenského. Schůze se zúčastnilo 68 včelařů. Za předsedu byl zvolen mlynář Vojtěch Šilha, za jednatele učitel Rudolf Trnka, oba z Černívsko. Bylo to v době rozvoje spolkové činnosti a zavádění nových technologií do včelařství. Již tenkrát se včelaři nescházeli pouze na včelnicích u včel, ale také na různých „dýcháncích“, sjezdech a přednáškách. Debatovalo se nejen o včelách, ale také o medu a medovině.

Foto zachycuje účastníky včelařského sjezdu v Bělčicích 23. 5. 1897. Foto pořídil J. P. Hille a je uloženo v Městském muzeu v Blatné ve sbírce fotografií pod přírůstkovým číslem 248/57

V současnosti včelařský spolek sdružuje 29 včelařů z obcí Bělčice, Břeží, Černívsko, Hornosín, Hostišovice, Podruhlí, Tisov, Újezdec, Uzenice, Uzeničky, Záhrobí. Kromě odborných přednášek a exkurzí po včelařských provozech včelařský spolek každoročně prezentuje obor včelařským plesem v Bělčicích, který má u veřejnosti velký ohlas. Do bohaté tomboly se týden předem peče a zdobí medové pečivo – perníkové chaloupky, perníkové srdce a další motivy z perníku. V posledních letech je již tradicí na plese předtančení bělčických mažorettek. Letos měly úspěch všechny věkové kategorie.

Vzpomínané výročí si 26. března 2016 v Bělčicích včelaři a hosté připomněli na Včelařském dnu. Kromě slavnostní výroční schůze byla na programu včelařská výstava, ochutnávka druhových medů a odborné přednášky, z nichž ta poslední byla velice zajímavá: Historie a současnost medoviny, včetně řízení degustace. Mezi včelaři jsou vidět i mladší ročníky a také ženy. Zvěsti, že včelařství je pouze pro staré pány, již v Bělčicích neplatí.

Petr Texl, předseda ZO ČSV Černívsko

Bělčické mažoretky na včelařském plese v Bělčicích 26. února 2016. (foto Petr Hroník)

Info z Bezdědovic, Dobšic a Paštik Narodili se:

Kryštof Vonášek, Bezdědovice
Rodičům blahopřejeme! Vítání občánků se uskuteční na zámku ve Lnářích v sobotu 28. 5. 2016, pozvánky budou rodičům zaslány.

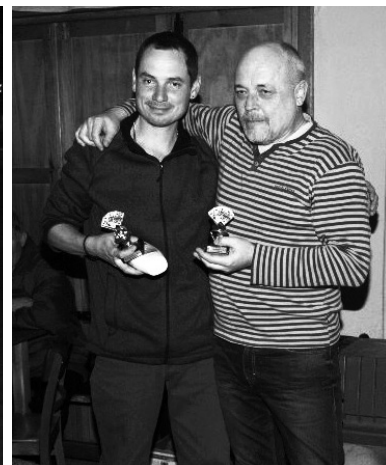
Opustili nás...

V únoru, Josef Ředina, nar. 1936, Bezdědovice
Čest jeho památce!

za obec Jiří Bláha, starosta

Bezdědovická sedma

V sobotu 16. ledna 2016 se hrál v Bezdědovickém obecním hostinci turnaj v křížové sedmce. Tímto turnaje začíná třetí desítka. Účast byla dobrá, zúčastnilo se 9 dvojic. Průběh turnaje byl zajímavý a celkem vyrovnaný. Po sehrání všech her byly dvě dvojice se stejným počtem vítězství a to šest. Vítězství a to již páté jubilejní si vyhrála dvojice Stanislav Brda a Jiří Vydra, protože vyhrála vzájemnou hru. Na druhém místě skončila poražená dvojice Škvořetice ve složení Petr Šavrdra

a Vojtěch Novotný, která měla stejně výher. O třetím místě muselo rozhodnout porovnání vzájemných her hned pěti dvojic. A tento malý soubor pro sebe rozhodla dvojice SODAJ manželé Alena a Ota Burian ml. Vítězná dvojice převzala od organizátorů poháry a ostatní dvojice za svá umístění věcné dary. Pro všechny bylo připraveno občerstvení. Turnaj se povedl. Těšíme se již na další turnaj, který se bude konat 12. 3. 2016.

Text: Alena Vestfálová

Foto: Pavel Pytner, Dominika Vohryzková

Masopust v Bezdědovicích

Měsíc únor je časem veselí se, tančení, rozvernosti. Počasí i krátký čas denního světla nabádá nás k odpočinku. To by však nebyl člověk člověkem. A tak místo nečinného pospávání lidský druh poskakuje po parketu a jinak se vysiluje zábavou. A pro všechny neúnavné připravil i letos sbor místních hasičů Bezdědovice na 20. února 2016 ples a po něm, druhý den, ve spolupráci s organizací červený kříž a obcí Bezdědovice se konal dětský maškarní bál. Opět přišly skvělé masky, po plném sále se míhali piráti, princezny, policisté, myšky, prasátko Pepa, Indiáni a další krásné kostýmy. Všechny nás překvapil mohutný Krakonoš, který letos sešel z hor, aby dětem pouštěl hudbu a povídal si s nimi. Pod těmi vousy a šiškami bylo možno zahlédnout oči Jaroslava Havla, který má můj obdiv, jelikož sál byl novými výkonnými kamny vytopen na příjemných třicet stupňů a on svůj zimní plášť nesundal po celé dlouhé odpoledne, aby tím nezkalil radost malým maskám na sále. Podle dětského nadšení soudě, největší ohlas u dětí neměl samotný tanec, ale soutěže, kterých se všichni nadšeně účastnili. Pro nás, co jsme byli u toho, je to výzva do dalších let ... chtělo by to více zajímavých soutěží! A ještě jeden poznatek. Pro příští roky bych si skutečně přála, abych po příchodu z dětského maškarního bálu nemusela větrat věci, jako bych právě odešla ze začouzené hospody. Tak co, dospěláci ve výčepu, příští rok už to tři hodiny bez cigarety vydržíte?

Abych neskončila vyloženě negativně, příkládám veselou básničku jako poděkování všem dětem, které přišly a byly tak bezprostřední a veselé!

Krakonoši, co ty tu?
Změnils místo pobytu?
Není divu, v tento čas,
pohádka ožívá v nás.

Pust' nám pěknou písničku,
zatančíme chvíličku,
užijeme radosti,
my, pohádkové bytosti.

Veselení, veselení,
to pro Krakonoše není,
to je pro nás, pro děti
nespěcháme dospěti.

Další aktuality a informace je možné sledovat na adrese

www.bezdedovice.cz

Tříkrálová sbírka v Bezdědovicích

Také letos se Bezdědovice připojily k celostátní charitativní akci Tříkrálová sbírka 2016. V České republice i mnoha evropských zemích přinášejí v těchto dnech děti vánoční poselství do mnoha domů a sbírají přitom příspěvky. Přípravy začínají už v prosinci. Děti se učí nazpaměť básničky či koledy, které budou jako králové přednášet, a zkoušejí si kostýmy.

Třemi králi byly letos v Bezdědovicích tři dívky – Klárka Staňková, Deniska Rakovanová a Jesika Sýbková. V kostýmech Kašpara, Melichara a Baltazara obcházejí domy a zazpívaly koledu My tři králové. Na dobovni dveře poté spolu s letopočtem 2016 zapsaly tři písmena K+M+B.

Jsou to jednak počáteční písmena jmen tří králů, ale také přání: Kristus žehnej tomuto domu. Pak lidé vhodili do kasičky svůj příspěvek, kterým v tomto roce přispějí na nákup automobilu pro činnost pečovatelské služby.

Tři králové letos v Bezdědovicích vykoledovali celkem 3.167 Kč. Všem lidem, kteří přispěli, patří za jejich laskavost a štědrost velký dík.

Stanislava Vokrojová,
Bezdědovice

pí Monice Adámkové a M. Baštové. Všechny přítomné přivítal starosta obce p. Jan Adámek těmito slovy:

„Dobrý večer dámy a pánové, vítám vás na oslavě kolaudace obecního úřadu nebo-li „Drnkáče“, jak se tady říká. V první řadě mně dovolte, abych poděkoval těm, kteří se zasloužili o to, že tady můžeme sedět v novém. Největší dík patří bývalému zastupitelstvu v čele s bývalým starostou Františkem Zdychyncem a paní účetní Marií Soukupovou, kteří zajistili finanční prostředky na přestavbu, nechali vypracovat projekt u p. L. Jánského, zajistili stavební povolení, stavební firmu a potřebné náležitosti s tím související. Tímto jim patří velký dík. Dále bych chtěl poděkovat p. Milanu Stejskalovi a jeho stavební partě, kteří se toho po stavební stránce zhostili, řekl bych bravurním způsobem. Výsledek tady vidíte sami. V neposlední řadě bych chtěl poděkovat i ostatním řemeslníkům, kteří se na této přestavbě podíleli, ať už jsou to topenáři, tesaři, pokrývači, malíři, elektrikáři, truhláři a všichni ostatní. Tímto jim všem děkujeme. Původní rozpočet na přestavbu byl 1.372.787,-Kč. Jelikož zde proběhly nějaké práce navíc, oprava stávající a nátěh na hasičárně, operná zeď pod okny, navíc se dávaly též troje dveře, půdní schody a největší položka oproti původnímu projektu byla změna vytápění. Tím pádem je celková cena 1.619.000,- Kč. Financování proběhlo převážně z vlastních zdrojů a z dotace Jihočeského kraje, která činila 110.000,- Kč, kterou nám zajistila p. Hanka Krejčířová, které bych tímto také rád poděkoval.“

Dále následovala zábava, o hudební rámec celé akce se hrou na harmoniku postarali p. Antonín Hakr za doprovodu bubeníka Tomáše Lávičky. Pozvání na akci také přijal p. Alois Sokol (87 let), rodák z Bratronic a setkání s bývalými sousedy si velmi užíval.

Všichni účastníci srdečně děkují za ochotu, nasazení a velkou práci spojenou s přípravou celé akce, která se opravdu velmi vydařila. Chceme poděkovat všem, kteří přišli a přispěli k dobré náladě a pěknému průběhu akce, která trvala do ranních hodin. Gratulujeme všem, kteří se postarali a přičinili o vybudování, dokončení a využívání hezkého prostředí v obci.

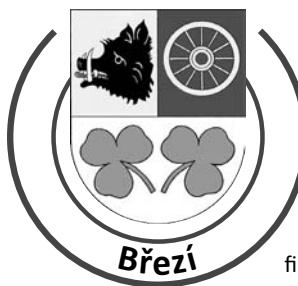
Rekonstrukce obecního úřadu též velmi přispěla na důstojnosti pomníku Christiana Battaglia, který mu Obec Bratronice v roce 2001 postavila spolu se Sokolem Blatná a jeho kamarády. Zvelebení prostor kolem pomníku jistě přispěje k dobré reprezentaci obce, neboť se u pomníku celoročně, především v létě, zastavuje velké množství cyklistů, turistů a obdivovatelů nejen z České republiky. Též nové oplocení a položení dlažby kolem kapličky potěšilo nejen všechny občany z Bratronic.

MŠ

Informace z Bratronic

U příležitosti zahájení provozu budovy v Bratronicích, kde je obecní úřad, se konala v sobotu 30. ledna 2016 od 19 hod „kolaudace“ nových prostor. Kromě obecního úřadu je v budově kulturní místnost se zázemím pro přípravu pohoštění, sociální prostory a hasičská zbrojnice. Toho dne kulturní místnost praskala doslova ve švech. Téměř 50 lidí přišlo oslavit tuto událost. O výzdobu kulturní místnosti, která byla opravdu překrásná, se postarala pí Monika Adámková. Po celou dobu bylo zajištěno vynikající pohoštění, ochotná a milá obsluha, za což patří poděkování

Poděkování...

Zastupitelstvo obce Březí děkuje místnímu Sboru dobrovolných hasičů, kteří přispěli v rámci své únorové brigády k úpravě obecního prostranství a veřejné zeleně. Průběh akce je zaznamenán na několika následujících fotografiích.

Naši jubilanti:

V březnu a v dubnu oslaví svá významná životní jubilea tito naši občané:

Marie Čejková	67 let
Marie Straková	81 let
Milada Pintová	64 let
Jan Čejka	73 let
Jiří Kubeš	79 let

Všem jmenovaným přejeme do dalších let pevné zdraví, mnoho elánu, spokojenosti a pohody.

Maškarní ples

Dne 27. února se konal v sále obecního domu dětský maškarní bál. Účast byla opravdu hojná! Sešlo se mnoho krásných masek. Celou akci moderovala paní Jitka Venclová, která si pro děti připravila zajímavé hry, jejichž vítězové byli sladce odměněni. Hudební doprovod zajistil DJ Matěj Zíka. Během bálu si účastníci mohli zakoupit lístky do tomboly, která

byla velmi bohatá. Velký dík patří všem, kteří dětský maškarní ples připravili.

Hasičský ples

Jednou z největších událostí v naší malé obci je jistě tradiční Hasičský ples. Letos se konal v sobotu 27. února. Tanečnicků a tanečnic se sešlo opravdu hodně. Během hodinky byl sál plný. Celou akci zahájil starosta obce Miroslav Bláha, který všechny přítomné přivítal. Poté následovalo netradiční, ale velmi poutavé vystoupení hudební skupiny Díra v bubnu. A pak se tančilo, povídalo, pilo a veselilo až do ranních hodin. K tanci a poslechu nám hrálo oblíbené hudební seskupení Radka Šimsy. Nechyběla ani bohatá tombola, ve které se letos sešlo neuvěřitelných tři sta cen.

Příprava takové akce je velmi náročná, především časově. Proto bych chtěla poděkovat všem, kteří se na pořádání plesu podíleli, těm, kteří přispěli do tomboly, i těm, kteří se plesu zúčastnili a tím podpořili zájem o dění v naší malé obci, kterou v nedávné minulosti potkaly zásadní změny. Doufám a moc bych si přála, aby vstřícná plesová atmosféra přetrvávala v Hajanech i ve dnech všedních!

Za Obec Hajany Zdeňka Jestřábová

Masopust v Hajanech

V sobotu 6. února 2016 pořádala obec Hajany třetí ročník Masopustu. Předěšlé dva ročníky se odehrávaly ve spolupráci s obcí Chlum, letos si po vzájemné dohodě každá obec uspořádala vlastní masopustní průvod. Ten náš začal přesně ve 14,00 hod na Zbirohu před „Bartušků“. Starosta obce pan Miroslav Bláha povolil maskám vstup do Hajan a předal jim klíč, kterým si ves odemkly. Na ozdobeném voze seděla hudba, která vždy u domu zahrála písničku na přání a každá paní domácí, která si připravila bohaté občerstvení, byla vyzvána k tanci. Na voze úplně vzadu seděl Bakus, který na celou akci dohlížel. Při ukončení průvodu byl uložen do rakve a pohřben na celý rok až do příštího Masopustu. Do akce se zapojily snad všechny věkové skupiny od nemluvnat až po seniory. Hajany ožily a všichni zúčastnění si to pěkně užili.

Zdeňka Jestřábová

Zprávy z obce:

V únoru uspořádalo SDH Hornosín průvod maškar, který za velmi nepříznivého počasí potěšil nejednu hospodyňku. V podvečer se maškarní veselí přesunulo na společenský sál k tanci a poslechu.

Foto Václav Machovec

V sobotu 12. března jsme společně oslavili MDŽ v sobotu 12. března, kdy děti potěšily maminky a babičky svým jedinečným vystoupením. Představitelé obce poté maminkám a babičkám popřáli pevné zdraví a předali malou kytičku.

Místní poplatky a ostatní poplatky

pro rok 2016 budou vybírány v měsíci červnu a činí:

- místní poplatek za psa 50 Kč;
- místní poplatek za provoz systému a odstraňování komunálního odpadu 300 Kč;
- poplatek za stočné 25 Kč.

Pozvánky na akce – srdečně Vás zveme:

- Sobota 30. dubna 2016 od 20,00 hodin pálení čarodějnic.
- Sobota 7. května 2016 od 18,30 hodin průvod a zalévání máje.
- Sobota 7. května 2016 od 20,00 hodin pouťová zábava, hraje Toulavá kapela.

Čistička odpadních vod

Ve čtvrtek 11. 2. 2016 byla starostou obce podepsána smlouva na výstavbu kanalizace a čističky odpadních vod. Podepsání smlouvy předcházela řada jednání s institucemi a ÚOHS vyvolaná neúspěšným kandidátem na výstavbu čističky, společností Novadus, spol. s r.o. Tímto krokem se obec posunula k realizaci čističky, jejíž stavba by měla být dokončena v letošním roce. Dne 29. 2. 2016 potvrdil ÚOHS vyřazení společnosti Novadus, spol. s r.o. z výběrového řízení. Chlume, po létech plánu **čistička bude**. Dodavatelem čističky je firma SWIETELSKY stavební s.r.o.

Stavebním dozorem pro stavbu čističky a kanalizace bude vzhledem k podepsané smlouvě pan Pavel Zábranský ze společnosti MZ TENDER s.r.o. z Písku.

Silnice v nové bytové zástavbě

Spor o financování nekvalitně provedené silnice v nových domech stále pokračuje. Společnost Silnice Nepomuk, s.r.o. zaslala obci konečnou fakturu, která nemá zákonem stanovené náležitosti a nenaplnuje literu smlouvy sepsanou mezi obcí a společností Silnice Nepomuk, s.r.o. Zastupitelé obce byla pro tyto nesrovnalosti faktura vrácena zpět dodavatelské společnosti.

Budeme mít nové mladé hasiče

Chlumští hasiči chtějí založit dětský hasičský sbor, ve kterém se budou děti a mládež cvičit v hasičských návycích a posilování fyzické odolnosti.

Hasiči ještě jednou

Obec Chlum požádala o dotaci na nové hasičské auto pro JSDHO Chlum.

Prodej dřeva

Počátkem roku 2015 zastupitelé obce na svém zasedání přijali usnesení, na základě kterého byl zakázán prodej vyrobeného palivového dřeva jiným fyzickým osobám než obyvatelům Chlumu. Vzhledem k množství vyrobeného palivového dřeva a malému zájmu obyvatel obce, bylo palivové dřevo prodáno firmám, se kterými dlouhodobě obec obchoduje. Tyto firmy dále přepravují palivové dřevo jak právnickým, tak fyzickým osobám.

Třešně v Litoborci

V roce 2010 zasadil lesní hospodář Kaiser do oplocenky na kraji Litoborce sazenice borovic. V místě výsadby je mělká půda na vrstvě kamene. Půdu vysušují zde silně vanoucí větry a dešťová voda se nestačí vsáknout, protože plocha výsadby je nakloněná a voda bez užitku steče. Výsledkem nevhodných podmínek byl 100% úhyn sazenic borovice. V roce 2012 do tohoto prostředí zasadil lesní hospodář Krejčíř buk a modřín. Výsledek nebyl o moc povzbudivější. Asi 70% sazenic opět uhynulo. Adam Krejčíř poté udělal prořezávku košatých dubů, které odebíraly vodu, a do uvolněného prostoru vsadil sazenice třešně ptačí. Jako děti jsme těmto třešním říkaly ptáčnice. Ptáčnice snáší lépe prostředí vysychající půdy. Dnes je v tomto prostoru směs buku, modřínu a třešně. Zda tato kombinace přežije další léta, teprve časem zjistíme. Dobré je, že již nebudeme procházet lesy, ve kterých našim dětem a vnukům na dotaz: „Babičko, jak se ten strom jmenuje?“, a nebudeme muset stereotypně odpovídat: „Pepičku, to je přece smrk.“

Kulturní život začátkem roku 2016

Za krátký čas od začátku roku jsme si v Chlumu užili řadu společenských akcí. Hned v lednu byl ples hasičů, brzy nato dne 13. 2. se po Chlumu prošly maškary v masopustním průvodu. Tentokrát jsme měli masopustní průvod pouze v Chlumu na rozdíl od předchozích let, kdy průvod masek procházel společně Chlumem a Hajany. Další společenskou akcí byl dětský karneval, který se v Chlumu tradičně pořádá mnoho let. Ve čtvrtek 25. 2. se v chlumské hospodě sešli vlastníci pozemků, aby projednali pronájem svých pozemků MS Lomnice Blatná. Dva dny nato chlumští podnikatelé pro spoluobčany připravili pěkný ples, na kterém hrála kapela pana Koubka.

Miluše Kordulová

**COUNTRY ZÁBAVA
CHLUM**

HRAJE: BRUMENDO

**9. 4. 2016
od 20.00 hod.
v kulturním domě**

vstupné 60,- Kč

Obec Chlum zve děti, jejich rodiče a místní občany
v sobotu 30. 4. 2016
na
STAVĚNÍ MÁJE v 17:00 hod. na návsi
LAMPIONOVÝ PRŮVOD
Sraz v 19:45 hod. u obecního úřadu.
Lampiony s sebou!
PÁLENÍ ČARODĚJNIC
Pod vsí u rybníka.
Čarodějnické a kouzelnické
převleky vítány ☺.
Občerstvení pro děti zajištěno.

Střípky z Kadova, Pole, Lnářského Málkova, Vrbna a Mračova

*Život je jako sklenice vody a je jen na
tobě, čím ji naplníš, jelikož nakonec si to
vypiješ sám.*

Nový územní plán Obce Kadov

Obec Kadov zahájila tvorbu nového územního plánu obce. První beseda k nové plánovací dokumentaci proběhla v pátek 4. března 2016, kde si občané mohli do map zakreslit své představy a mohli o nich také diskutovat s projektantem ing. Arch. Radkem Bočkem. Prosíme všechny občany, kteří mají pozemky v katastrálních územích Kadov, Pole, Vrbno, Mračov a Lnářském Málkově a mají zájem na tom, jak se bude nový územní plán obce vyvíjet, necht' sledují úřední desku v obci (i elektronickou na www.kadov.net) a účastní se případných jednání. Děkuje.

vt

Nová hrobová čísla pro hřbitov v Kadově

Obec Kadov pořídila nová hrobová čísla pro hřbitov v Kadově, která si nájemci hrobů mohou vyzvednout na obecním úřadu v Kadově v době úředních hodin.

vt

O čem víme, že se chystá?

- Sobota 23. 4. – Svoz nebezpečného a velkoobjemového odpadu a elektrošrotu
- Sobota 30. 4. – Tradiční stavění májky s pálením čarodějnic ve Lnářském Málkově a ve Vrbně i s lampionovým průvodem
- Sobota 21. 5. – Viklanský pouťový turnaj v malé kopané v Kadově
- Sobota 28. 5. – Kácení májky ve Lnářském Málkově
- Sobota 4. 6. – Dětský den ve Vrbně

Všechno, co se u nás děje, můžete sledovat na našich [www stránkách](http://www.kadov.net) www.kadov.net

Dětský maškarní bál v Kadově 13. 2. 2016

V sobotu 13. února 2016 proběhl v bývalé škole v Kadově tradiční dětský maškarní bál. Tímto děkujeme všem sponzorům a lidičkám, kteří přiložili ruku k dílu...

vt

Dne 30. dubna 2016 se v Poli uskuteční lampionový průvod a pálení Čarodějnic

Sraz v 18:30 u kapličky
Občerstvení zajištěno

Vrbeňáci v pivovaru Plzeň

Vrbenští parta v čele s organizátorem Pavlem Karešem se vydala na tematický zájezd do pivovaru v Plzni začátkem ledna, aby ochutnala to nejlepší pivo ze sklepů tamního pivovaru. Akce se mimořádně povedla a myslím, že dlouho v nás vzpomínky na tuto akci zůstanou.

text: Miloš Holý

Vaření s Petrem Stupkou

Již pravidelnou každoroční akcí ve Vrbenské hospůdce je vaření s panem Petrem Stupkou, která se konala 12 února 2016 pod názvem Vrbno, kuchářské čarování podle paní Dobromily. Jako každoročně bylo pět chodů ochutnávek výborných pokrmů:

1. Cibulová řepa s čerstvým sýrem, chléb
2. Bylinkový kapr v žemličkovém kabátě pečen,- linecký salát z brambor a cibule
3. Debrecínská pečinka v křenové omáčce, kořeněný bramborový toč
4. Fašírované rostbrátle ze zvěřiny
5. Opilá pumpníková semlába s tvarohovým krémem

Foto a text: Miloš Holý

Recept na fašírované rostbrátle ze zvěřiny

ingredience (na 4 porce)

0,6 kg kvalitní zvěřiny na minutky, 0,16 kg uzeného bůčku, 0,25 kg kořenové zeleniny, středně velká cibule (dle rozpisu p. Stupky 120 g cibule), 1-2 lžice sádla (dle rozpisu p. Stupky 60 g sádla), 50 g rajčatový protlak, 40 g másla, 120 ml červeného vína, 80 g brusinkového kompotu, sůl, pepř, směs koření na zvěřinu – koření Kulinář

Petr Stupka a Tomáš Pavel

postup:

- Maso z libovolného kusu zvěřiny (jelen, srnec, daněk atd.) očistěte, odblaňte a nakrájejte na drobné kousky. Maso osolte a okořeňte mletým divokým kořením či směsí divočina a spolu s pokrájeným uzeným bokem a 150ml vody vše rozsekejte ve strojku na hladkou fáš.
- Na pánvi nebo rendlíku osmahněte v části sádla drobně nakrájenou či nastrohanou kořenovou zeleninu, po chvíli přidejte cibuli, a když vše zavoní, přidejte protlak, sůl, máslo a červené víno. Vše pozvolna poduste několik minut, aby zelenina změkla. Dbejte však na to, aby zůstala na skousnutí pevná a chutná.
- Na zbylém sádle pečte stejnoměrné medailonky upravené z masové směsi. Opékejte je zprduka z obou stran a pak je přeložte na dušenou směs zeleniny. Tam je nechte asi deset minut dotáhnout pod poklicí na mírném teple.
- Před podáváním doplňte do rychlého zeleninového ragú brusinkový kompot a spolu se šťavnatými biftečky a snítkou bylinek vše upravte na talíř.
- Jako přílohu můžete zvolit špece, halušky, brambory či bramborové placky. Biftečky budou výborné doplněné ostrým jeřabinovým kompotem nebo krátce povařenými jedlými jeřabinami. Ty totiž pokrmu přidávají neopakovatelnou trpkost a chuť.

Počátek roku v Kocelovicích

Člověku by se zdálo, že to bylo včera, co jsme přivítali nový rok. Jenže čas plyne jako voda a z roku 2016 začneme za chvíli odkrajovat jeho druhou čtvrtinu. Z pozice kalendáře máme za sebou zimní období, které nám spíše připomínalo jarní měsíce. Právě zima k nám dorazila pouze na pár dní, kdy nás potrápily silné mrazy, ale moc dlouho se u nás „neohřály“. Možná je trochu škoda, že díky těmto klimatickým změnám posledních let pro nás ztrácí zimní akce (plesy, zabijačky, masopusty)

takové to „Ladovské kouzlo“. Nezbyvá nám ale nic jiného, než se s tím sžít, a kdoví, jak to bude za pár let. Třeba někomu potom přijde, že je divné, aby v zimě sněžilo. Jak už jsem řekl, zima nám venku moc radováněk (hlavně těch sportovních) nepřipravila, a tak jsme si zpříjemnili víkendové chvíle některými kulturními akcemi.

V pátek 15. ledna se konala výroční valná hromada sboru dobrovolných hasičů, kde se shrnuly události z předchozího roku, a byl přednesen plán na rok letošní. Při této příležitosti byl přítomen i starosta obce, který ve svém proslovu seznámil hasiče s prací zastupitelstva obce za minulý rok a také řekl, čím by se zastupitelé chtěli zabývat v roce 2016. Po této formální části následovala diskuze a volná zábava s hudbou a občerstvením.

Sobota 6. února patřila v Kocelovicích a i ve většině okolních obcí masopustnímu průvodu. Maškary se sešly kolem desáté hodiny před hospůdkou a po celý den obcházely stavení od stavení, kde je čekala spousta dobrého jídla a pití. Po celou dobu nás doprovázelo krásné počasí, takže celá akce se vydařila na jedničku. Zakončení pak probíhalo v hospodě až do pozdních večerních hodin.

O týden později, v sobotu 13. února, uspořádal místní sbor tradiční hasičský ples. K tanci a poslechu zahrála Náhodná hudební sešlost. Nechyběla ani bohatá tombola. Jako každý rok, i letos se ples těšil velkému zájmu a poslední návštěvníci odcházeli domů až v brzkých ranních hodinách.

8. března slaví svůj svátek všechny ženy a ani u nás jsme nemohli tuto událost nechat bez povšimnutí. V pátek 4. března uspořádali místní hasiči spolu s Obecním úřadem oslavu Mezinárodního dne žen. Celý večer vyhrávala Malá muzika Nauše Pepíka, v našem kraji velice oblíbená. Za touto kapelou přišlo i pár přespolních, takže účast bylo velice hojná. Díky tomu panovala na sále skvělá (hlavně taneční) atmosféra. Na své si přišly všechny věkové kategorie, hrály se jak písně lidové, tak i moderní. Každá žena pak dostala kytičku a zákusky.

Martin Lukáš

Přehled počasí za leden a únor 2016 v Kocelovicích

Začal první jarní měsíc, ale paní zima si vzpomněla, že na nás nějak zapoměla a přihlásila se docela ostře o slovo. Ale my se podíváme, jaké to bylo v uplynulém lednu a únoru roku 2016.

Leden měl průměrnou teplotu -0.8°C a byl (jak jinak) teplotně nadnormální (normál 1976-2015 je -1.8°C). Sice chladnější ráz počasí trval od začátku roku, 22. 1. byla naměřena nejnižší teplota měsíce (-16.2°C), ale pak se rychle výrazně oteplilo a 28. 1. jsme naměřili $+12.2^{\circ}\text{C}$. Srážkově byl leden 2016 slabě nadnormální (spadlo 45.4 mm, normál je 35.7 mm). Srážky vypadávaly celkem pravidelně, nejvíce pak 31. 1. 6.6 mm. V několika dnech se udržela souvislá sněhová pokrývka, nejvíce sněhu bylo 17. ledna, 12 cm. Sluneční svit byl v lednu 2016 též nadnormální, slunce svítlo 59.6 hodin, normál je 52.7 hodin. Nejvíce slunce svítlo 14., 7.8 hodiny. Leden 2016 byl větrný, největší náraz byl naměřen 13. ledna, 23.5 m/sek = 84.6km/hod.

Únor 2016 byl teplotně výrazně nadnormální, poněkud se ochladilo až v závěru měsíce. Průměrná teplota února byla $+2.7^{\circ}\text{C}$, normál je -1.0°C . Nejvyšší teplota byla naměřena 22. února, 13.4°C , nejnižší teplota byla naměřena 26. února, -4.4°C . Ve druhé polovině měsíce začínají hojně kvést na zahrádkách první jarní květiny. Srážkově byl únor rovněž výrazně nadnormální, spadlo 45.6 mm srážek, normál

je 25.9 mm. Nejvíce spadlo 29. února, kdy zpočátku mrholení, pak déšť, přešly v silné sněžení (celkem 14.2 mm srážek), vytvořila se sněhová pokrývka 10-15cm, a vzhledem k silnému větru a teplotě kolem nuly se sních doslova nalepil v mocné vrstvě na venkovní předměty, a způsobil škody hlavně na stromech. I na naší stanici po 35 letech skončil svou pozemskou pouť téměř 5m vysoký tis, ze kterého zbyla jen rozlámaná hromádka dřeva. Sluneční svit byl v únoru naopak podnormální (slunce svítilo 65.0 hodin, normál je 84.9 hodiny), nejvíce slunce svítilo 26. 2., 8.3 hodiny. I únor byl značně větrný měsíc, největší náraz větru byl naměřen 9. února, 24.8 m/sec = 89.3 km/hod.

Vladimír Kovář, 1. 3. 2016,
meteorologická stanice Kocelovice

Tříkrálová sbírka v Lažánkách

Na Tři krále prošli naši vesničkou malí koledníci. Na snímku vlevo Ondřej Kuss, uprostřed Matěj Burda a Alžběta Kussová. Koledníci byli úžasní a patří jim poděkování.

Marie Kovářová

Na výroční schůzi SDH Lažánky jsme naše muže překvapily krátkým vystoupením.

Marie Kovářová Lažánky

V sobotu 30. 1. 2016 se sešlo v místním klubu asi 20 lidí, aby si zahráli karetní hra „Prší“. Hráli mladí i starší generace. Pro dobrou náladu zahráli na kytary Vladimír Dráb a Zdeněk Čapek, patří jim velké díky. Ceny předal Josef Bigas. První místo vybojoval Jaroslav Burda, 2. místo získala Růža Křivancová a 3. místo obsadil Michal Klecán. Všichni se dobře bavili, tak zase někdy příště.

Marie Kovářová Lažánky

23. ledna 2016 se šlo sáňkovat za vesnici, byla to převážně dámská jízda.

Marie Kovářová Lažánky

Masopust v Lažánkách

V sobotu 5. 3. 2016 odpoledne se vypravila parta žen z Lažánek k přátelům do Vrba. Pekl se chleba v peci, zpívalo se, na kytaru nám přišel zahrát Vladimír Dráb, patří mu velké díky. Manželé Trhlíků nás vždy dobře přivítají, letos každá žena dostala růžičku a krásné srdíčko. Domů se šlo v pozdních večerních hodinách. Manželům Trhlíků musíme poděkovat za pěkné odpoledne.

Marie Kovářová

Základní škola Lnáře

Konec prvního pololetí jsme se snažili dětem v naší škole zpříjemnit různými zajímavými akcemi, o které bychom se s vámi chtěli společně s našimi žáčky podělit.

Opět jsme mezi námi rádi přivítali divadelní soubor Kašpárek s pohádkou *Zimní radovánky*. Pohádka malé diváky nejenže naladila na sněhovou nadílku, ale určitě i pobavila vtipným příběhem.

Turnaj v pexesu

V tělocvičce školy proběhl nelítostný souboj dvojic při turnaji v pexesu, který organizovala ve spolupráci se základní školou místní knihovnice paní Hrubešová. I letos se děti s radostí pustily do soutěžení a hledání

stejných dvojic měst, zvířat, hradů a zámků. Školáci byli rozděleni do dvou skupin, a aby to bylo spravedlivé, každý z první skupiny si vylosoval část obrázku a jeho soupeř měl část druhou. Byl to velice vyrovnaný boj, ale přece nakonec ze soutěžního klání vzešlo několik vítězů. Do finále se probojovali: Vojtěch Herčík, Lukáš Červenka, Ondřej Čada, Václav Karlík, Josef Honz, Samuel Čejka, Čeněk Pernt a Klára Obermajerová. Absolutním vítězem se stal žák druhého ročníku Čeněk Pernt. Už se těšíme na příští turnaj a jsme zvědaví, zda Čeněk opět obhájí titul vítěze.

Zimní olympiáda

Předposlední lednový pátek se žáci naší školičky zúčastnili zimní olympiády. Na tento den se všichni už těšili a nemohli se dočkat, až vyrazí na místní kopec překonávat překážky. Soutěžilo se celkem ve dvou disciplínách, a to ve slalomu a ve sjezdu. Naším malým závodníkům se soutěžení velice líbilo a při sjíždění kopce si užili spoustu legrace. Pořádně unavení a vymrzlí jsme se společně vrátili do školy, kde byly těm nejlepším a nejrychlejším sportovcům uděleny krásné medaile a diplomy. Už teď se opět těšíme na příští zimní olympiádu.

Deník při zimní olympiádě

Bludišťák

Ve čtvrtek 28. ledna si Inářské děti zpříjemnily pololetní vysvědčení soutěží Bludišťák. Zsvěcení vědí, že se jedná o vědomostní a dovednostní soutěž a že ji hrajeme již poněkolikrát.

Soutěžící jsou rozděleni do tří družstev a soutěží se v několika disciplínách. Žáci odpovídají na otázky týkající se základních znalostí o osobnostech našich dějin, poznávají různé pohádkové postavy a dokazují své znalosti o přírodě. Prvníáci, nejen, že dostali úplné první vysvědčení, ale také se poprvé do soutěže zapojili. Vedli si znamenitě. Ani na paní učitelky nebylo zapomenuto. Každá byla patronkou jednoho družstva a pro svoje družstvo mohla získat cenné body. Tentokrát to ale nebylo potřeba, protože jasně zvítězilo druhé družstvo s velkým bodovým náskokem. Všichni jsme se nakonec dobře pobavili, takže nikdo neměl důvod ke smutku. Už se těšíme na další podobnou soutěž.

Postřehy našich žáků:

„Ve čtvrtek 28. 1. 2016 jsme měli v naší škole soutěž Bludišťák. Je to soutěž týmů, které proti sobě soupeří.

V jednom týmu je 5 hráčů. Hráči v týmu si mohou radit, jak zodpovědět danou soutěžní otázku. Soutěžní otázkou může být probraná látka, scénka z pohádky, dovednostní úkol nebo soutěž pozornosti. Za každou správně zodpovězenou otázku nebo úkol se dostává bludišťák. Tým s největším počtem bludišťáků vyhrává a vybírá si odměnu. Byly sestaveny tři týmy. Tým tvořili žáci všech ročníků. Kdo v jakém týmu bude, určily

Vítězné družstvo Bludišťáků

paní učitelky, aby vědomosti týmů byly vyrovnané. *Vítězný tým získal 16 bludišťáků a mohl si vybírat cenu za první místo z hraček, psacích potřeb, skládaček a jiných věcí. Už se těším na další rok a snad to náš tým vyhraje!*"

Pepa Honz, žák 4. ročníku

„Bludišťák se mi líbil. Losovali jsme papírky s nápísem ANO nebo NE. Kdo měl ano, tak soutěžil. Já jsem byl vybrán. V Bludišťáku byly různé soutěže. Při jedné z nich jsem byl otočený zády k paní učitelce a jiná paní učitelka stála přede mnou. Paní učitelka za mnou ukazovala kartičky se slovy. Paní učitelka přede mnou mně napovídala a já jsem musel uhádnout správné slovo. Družstvo, které uhádlo nejvíc kartiček, vyhrálo. Utvořili jsme čtyři družstva po pěti. V každém družstvu byl jeden prvňák, druhák, třeták, čtvrták a páták. Bludišťák byl dobrý a doufám, že se bude konat i příští rok.“

Václav Turek, žák 4. ročníku

„Dne 28. ledna 2016 se v naší škole uskutečnila soutěž Bludišťák. Ten den dopoledne v 10.30 hod. jsme se všichni, celá škola, sešli v tělocvičně. Paní učitelka přivítala diváky a tři soutěžní týmy, které byly sestaveny ze zástupců tříd. Pomocníky týmů byly paní učitelky. Soutěžícím byly zadávány různé otázky a úkoly, např. hádání pohádkových postav, poznávání rostlin, rozpoznávání popisovaných věcí, zvednout se z lehu s naplněným kalíškem na hlavě, zapamatovat si pořadí barev na kartičce a podle nich pak popaměti navléknout korálky aj. Spolužáci – diváci hlasitě fandili a vítěze odměnili velkým potleskem. Soutěžní dopoledne se nám moc líbilo a těšíme se na příští.“

Martin Uriánek, žák 5. ročníku

„V měsíci lednu se na naší škole uskutečnila hra s názvem Bludišťák. Dva dny před Bludišťákem jsme si vylosovali družstva. Ti žáci, kteří si vylosovali lísteček s označením „ano“, se mohli hry zúčastnit. Vytvořili 3 pětičlenná družstva. Ostatní děti byly diváky. Každé družstvo odpovídalo na různé otázky a hrálo hry. Za každou správnou odpověď a výhru ve hře získalo bod. Zvítězilo družstvo, které získalo největší počet bodů.“

Jakub Škanta, žák 4. ročníku

„Dne 28. 1. se ve škole konala soutěž jménem Bludišťák. Já jsem nesoutěžila, ale z pohledu diváka to byla velmi zajímavá soutěž. Moc se mi líbilo, jak měla vše paní učitelka Boušová krásně připravené. Každá skupina si vylosovala nějakou paní učitelku, která potom zastupovala jejich tým. Soutěžící skupiny byly tři, každá skupina dostávala za každý správně splněný úkol kartičku s razítkem malého kuřátka. Nakonec vyhrála třetí skupina, protože měla nejvíce kartiček. Děti ze třetí skupiny si mohly vybrat malé dárečky.“

Ema Venclová, žákyně 4. ročníku

Soutěž „Kam patří“

V letošním školním roce jsme se poprvé zapojili do projektu Česko-budějovické diecéze „Kam patří.“ V prvním kole musí žáci zpracovat pracovní listy, které se týkají památek a osobností obce Lnáře. Druhé kolo projektu obsahuje hledání kešek v okolí Lnář, v nichž jsou ukryty indicie ke splnění třetího úkolu. Prostřednictvím indicí musí žáci složit biblický verš, který v závěrečném kole projektu dramaticky nebo výtvarně zpracují a představit na společné přehlídce všech zúčastněných škol v Českých Budějovicích. Tento projekt zprostředkovává žákům základní informace o historii naší obce, o místních památkách i zamyšlení nad verši obsaženými v Bibli.

Lucinka při zápisu

Zápis

Zápis do prvního ročníku letos připadl na středu 3. února. Každý rok bývá průvodcem zápisu nějaká pohádková postavička. Letos to byl Ferda Mravenec s kamarády Beruškou, Broukem Pytlíkem a dalšími mraveněčky. K zápisu přišlo osm budoucích prvňáčků. Ferda je se svými kamarády přivítal veselou písničkou a svižným tanečkem. A pak už se činili sami předškoláčky. Nejprve se

představili, prozradili svůj věk i adresu a zazpívali písničku nebo zarecitovali básničku. Paní ředitelka si děti postupně vyzkoušela z počítání do 5, z poznávání geometrických tvarů, barev, hledání shodných tvarů slov a dalších činností. Nakonec si všichni vyrobili malou berušku, kterou si se spoustou dalších dáreků, pamětním listem a medailí odnesli domů. Rodiče byli seznámeni s učebnicemi, podle nichž se budou děti vzdělávat v prvním ročníku, a poté zhlédli prezentaci, která jim představila akce pořádané na naší škole. Všichni budoucí prvňáčci zvládli zápis na výbornou a my se na ně budeme 1. září moc těšit.

Maškarní plesy

Konec února jsme přivítali jako již tradičně maškarním karnevalem v tělocvičně školy. Vstupenkou na ples byl pečlivě zabalený dárek. Dárečky se staly součástí poslední karnevalové soutěže, která přinesla každému dítěti milé překvapení a radost. Během maškarního rejdeňní jsme s paní učitelkami obdivovali mnoho nápaditých a krásných masek. Děti si vyzkoušely svoji zdatnost a obratnost hned při několika soutěžích. Celou akci připravila a zároveň i uváděla paní učitelka Boušová. Snad všichni školáci si celé dopoledne opravdu užili a celý natěšení pokračovali v karnevalových radovánkách v Kulturním domě ve Lnářích.

Maškarní ples v tělocvičně

Prostorný sál kulturního domu zaplnili udatní rytíři, krásné princezny a tanečnice ve slušivých oblečcích, piráti, motýlci, berušky, králíci a mnoho dalších hezkých masek. Před samotným dováděním masek na tanečním parketu profesionálně zatančili ve svižném rytmu žáci tanečního souboru při ZUŠ Blatná pod vedením slečny Veroniky Loukotové. O hudební produkci se letos naprosto dokonale postaral pan Miroslav Uriánek společně se sympatickou zpěvačkou Bárou. Krátké hudební vystoupení předvedla hudební skupina SCHOOL ANIMALS ve složení šestice nadějných hudebníků z naší školy právě pod vedením pana Uriánka. Příjemné melodie známých písniček přímo vybízely přítomné dětičky a jejich rodiče k tanci. Děti s chutí nejenom tančily, ale i soutěžily. O bezchybný průběh a organizaci soutěží se podobně jako v letech minulých postarala paní Jaroslava Boušová. Některé maminky našich žáků napekly několik druhů výborného cukroví, které bývalé žačky naší školy Julča s Aničkou a Hankou společně s paní učitelkou Jestřábovou prodávaly ve vestibulu kulturního domu za symbolickou cenu. Výtěžek z prodeje bude použit částečně na podporu onkologicky nemocných pacientů a zčásti na zakoupení rehabilitačních pomůcek pro Filípka Marků z Dožic.

Velké poděkování patří zejména organizátorům celého maškarního plesu, Sdružení rodičů a přátel školy při ZŠ Lnáře pod vedením paní Lenky Poštové, díky jejichž společné snaze o získání sponzorských darů do tomboly a bezchybný průběh celé akce si určitě všechny děti i jejich rodiče užili opravdu hezké odpoledne.

A na závěr bych chtěla ještě jménem zástupců SRPDŠ poděkovat všem ochotným sponzorům, kteří svými dary přispěli do tomboly.

Plánované akce v ZŠ Lnáře

- 23. 3. 2016 Beseda o Velikonocích spojená s ochutnávkou jidášů
- 23. 3. 2016 Výroba velikonočních dekorací
- 29. 3. 2016 Beseda s knihovnicí
- 22. 4. 2016 Den Země – projekt s ekologickou tematikou
- 25. 5. 2016 Rozjezdy pro hvězdy – pěvecká soutěž od 14, 30 hod., v malém sálu Zámku Lnáře

Učitelé ZŠ Lnáře

Pohlazení krajkou

Hana Lukášová, Olga Kurzová
+ Jak vyšívala moje maminka Marie Urválková

Výstava paličkované krajky opět v recepci Zámku Lnáře
od 26. dubna do 30. září 2016

otevřena před každou prohlídkou zámku
květen, červen a září víkendy 10-16 hodin
červenec a srpen denně kromě pondělí 10-17 hod.

Další informace tel. 604401432

Co připravujeme v Galerii na tvrzi ve Lnářích

28. května 2016 v 15 hodin zahájíme vernisáží výstavu „Tady je tak krásně ...“ obrazů a hraček malířky a výtvarnice Lenky Pálkové z Mračova, která potrvá do pátku 29. 7. 2016.

30. 7. 2016 v 17 hodin bude zahájena výstava obrazů malíře Valentina Horby, který pochází z Radomyšle.

Od pátku 26. 8. 2016 od 14 hodin do neděle 28. 8. 2016 do 14 hodin rozkvetou prostory tradiční výstavou Jiřího pana Svatopluka Masopusta.

Sklepní prostory se v letošním roce promění na jednu velkou „retrohračárnu“ při vzpomínkové výstavě hraček.

9. 9. 2016 výstava hraček i výstava obrazů končí a s ní i výstavní sezóna ve Lnářích.

Znovu Vás prosím, milí čtenáři SOBáčku, podívejte se na svých půdách, kůlnách, skladovacích prostorách a tajných koutech, zda se v nich neukrývají poklady v podobě hraček. Pokud víte o někom, kdo vlastní hračky z minulého století (tj. před rokem 2000) a byli by ochotni je zapůjčit jako výstavní exponáty, prosím, kontaktujte mě. Stále se mi neozval některý z chlapců, který si po dlouhá léta uchránil svého šlapacího moskviče a další „vzácnosti“. Prosím ozvěte se na tel. 380 423 313 nebo email: knihovna-lnare@email.cz Hračky si potřebuji vypůjčit co nejdříve. Děkuji a těším se na hračky od vás a pak na vaši návštěvu

Helena Hrubešová
Knihovna a Galerie Tvrz Lnáře

Zámek Lnáře

Zahájení turistické sezóny 2016

16. dubna

PŘIPRAVUJEME:

Prodloužení výstavy

„Hrady a zámky na zámku Lnáře“, do 30. května

Výstava 130 papírových modelů hradů a zámků

•
Víkend otevřených zahrad – neděle 12. června

Prodloužené a komentované prohlídky zámeckého parku

•
Hudba starých mistrů na zámku Lnáře

13. srpna od 18 hodin – Velký sál zámku

Jedinečný koncert česko-japonského komorního orchestru

„Music camp Prague“

pod vedením významného českého dirigenta p. Jaroslava Krčka

•
Rozšíření prohlídkových tras a zpřístupnění nových prostor

•
www.lnare.cz/zamek - www.zameklnare.eu

tel. 604 401 432, 603 396 457

Svatební obřady na zámku Lnáře

Díky jedinečnosti prostor Zámku Lnáře jsou rezervace svatebních obřadů na r. 2016 v plném proudu ...

Poslední volné termíny a další informace získáte na:

www.zameklnare.eu

tel. 603 396 457 – Miroslav Uriánek

ČESKÁ MUZIKA **Obec Lnáře** Šlágr TV

VESELÁ TROJKA

Paula Průsky

Kulturní dům Lnáře

6.5.2016

18:00 hod.

Vstupné 150,- Kč

Předprodej vstupenek ve Tvrzi v knihovně
Informace č. tel. 380 42 33 13

Trocha historie nikoho nezabije dnes o „Polární zimě 1929“

(citace ze zahorčické kroniky)

„Říjen a listopad roku 1928 byl pro práce polní příznivý. Až do 15. prosince 1928 se pásl na lukách, kdo chtěl. Příznivý počasí se trochu změnilo asi 20 prosince, kdy se dostavil nepatrný mrazík. Na štědrý den byl tak 1 stupňový mráz. O svátcích byl pozorovatelně silnější, ale na to hned padl sníh několik cm, takže nepromrzlá půda byla posněžena. Na nový rok 1929 byl u nás několika stupňový mráz, ale v Praze byl na nový rok první pozorovatelný mráz a to protože u Prahy sníh nepadl. Po novém roce stále při severovýchodním vánku mráz se stále stupňoval až asi do 10 ledna a sníh hodně padl a pod ním půda byla umrzlá tak 3 cm. Nastala asi 10 ledna obleva, ale sníh nesešel ani se střešech a hned zase sněžilo a mrzlo den ode dne víc, takže kolem 20. ledna byli mrazy přes 30 stupňů. Když padal sníh, tak byl mráz 16 stupňů, čemuž se odborníci divili, což se nestává, aby při sněžení tolik mrzlo. Od 20. ledna se mráz stupňoval a vydržel tento polární mráz 4 týdny, až před koncem masopustem se vystupňoval na 38 stupňů Celsia a nejsilnější mráz byl v pondělí o masopustě. Byl jsem navštívit rodiče v Předmíří ten den a viděl jsem v Předmíří jak měli lidé strašně zamrzlá okna a u nich spoustu rampouchů až na zem. Na návsí ani jedna husa ani jeden pes, ani jeden člověk nikde jenom z komínů se kouřilo důkaz že lidé ve vesnici jsou. Od nového roku až do masopusta několikrát silně sněžilo při silným mrazu až 16 stupňů ale hned zase byla úplně jasná obloha ve dne i v noci. Před koncem masopustem jsem hlídal krávu před otelením po 3 noci: v úterý ve středu, ve čtvrtek a při tom jsem pozoroval, že okno nade dveřmi že zamrzlo až na nejhorejší okraj do 10 hodiny večerní. Pak 1/3 od zhora rozmrzlo asi za ¼ hodiny ale ve dvou minutách zamrzlo opět. To se opakovalo až do 2 hodiny po půlnoci. Pak 1/3 zhora zůstala nezamrzlá. Nejvíce mrzlo od 6 h do 10 h večer.

V době velkých mrazů nechodili děti do školy ze Zahorčic. Zprvu lidé omrzli, ale když nastali tuhé mrazy neomrzli skoro žádný, protože se každý dobře opatřil. I ptactvo trpělo hladem a zimou. Hnůj ze stájí se vyvážel většinou v polodne a tu přilítlo hejno ptáků a hledali potravu a tak přeletovali po celé vsi. Měl jsem tehdy pytel kuliček od mlýnku a dával jsem jim 3 krát za den do zahrádky a hned ráno včas už čekali na stromech a na zemi. Asi 8 druhů ptáků se svorně živilo. Lidi museli mít uzavřeny slepice, husy a kolem dveří u stájů a chlívčů muselo být obloženo slámou neb hnojem. I ve sklepách byla jinovatka. Vypravoval Jos. Drnek z č. 35 který vojačil v Košicích tam že byli silné větry a mráz 42 stupně Celsia. Zde u nás byl jenom slabý vánek. Na Šumavě byla zima jenom 6 stupňů Celsia.

V polárních zemích v Grónsku naproti tomu byla teplota 6 stupňů tepla Celsia. Neomrzli tam lovci polárních lišek podnikat lovy, protože na blátě nelze je stopovat a po blátě nelze jezdit se saněma tažený psy. Celá Sibiř a celé Rusko, Německo až Portugali a i u nás i na Balkáně a v Itálii bylo všechno pod sněhem 50 cm až jeden metr i více. Po masopustě mráz zvolna polevoval a za týden klesl na 26 stupňů. Byl jsem ve Lnářích v obchodě u Jana Bouše a lidé přicházeli pro potřebné věci a každý se cítil strašně šťastný, že už ta zima je pryč. Bouše řekl: je dnes ještě 26 stupňů!!! Nám se ale zdálo, že zima je malá. Celá republika byla v novinách vykreslena kolik je kde sněhu. Jednotlivé oblasti různě čárkované. U nás bylo sněhu nejmíň asi 45 cm ale několikrát slehlý. U Prahy ho bylo 70 cm. Učenci vypočetli, že tyto spousty sněhu způsobí povodně. V každém místě u vody tedy ve vesnici, ve městě byla zřízena povodňová komise z hasičů a sokolů a z občanstva. Jednotlivé komise se měli včas povodně dorozumívati pomocí jezdců na koních, jezdci na kolích, motocyklisté a dobří běžci a telefonem. Na každém okrese byl předseda a to byl pan hejtman. Několikrát přes zimu byla strašná sněhová vánice asi dva dni vždycky a silnice byly vždy zavátý takže závěje se vytvořili až 2 m za Pechouc. Říká se mnoho sněhu málo vody. Asi první týden v březnu roztál sníh v polabí, druhý týden ve vyšších polohách, třetí týden v polohách jako jsou Lnáře, Zahorčice, čtvrtý týden poloha u Kasejovic, Chlomek, pátý týden Radošice a šestý týden vlesích za Radošici a sedmý týden Šumava. Ve dne vždy teplo a slunečno a v noci tuhé mráz. Stromy trochu dostali mizu a přišli kolem polovice dubna velmi tuhé 15 ° mrazy. Přišel květen a stromy se nerozvíjeli. Pomrzli. Byl jsem v polovici května na návštěvě u otce v Předmíří a zdělal mě že mu zahrada asi 50 krásných většinou švestkových stromů pomrzla. Podívat jsem se na ně nešel Podobně pomrzli krásné švestkové zahrady v Zámlyně. Zahorčický si chodívali

kupovati švestky do Zamlýna a byla-li úroda, stála nůše ve váze 35 kg 50 – 80 krejcarů. Některý stromy se vlétě rozvíli celý ale těch bylo málo, některý z jedné desetiny, z jedné čtvrtiny a podobně. Odborníci soudili, že dubnový mrazy zavinili víc než polární mrazy. Velkostatku Lnářskému pomrzlo v zahradě u červený kolny několik stromů ohromných vlašských ořechů. Měli rozpukaný kmeny. Rozvílý stromy vlétě usychali jeden po druhým a ještě následující léta. V květnu byli silný deště ale po 10 květnu silné větry východní a pak tropické horka až do polovice srpna a ještě v září velká horka. Tyto horka strany dodělali.“

Připravila Marie Vrátná

Masopust ve Lnářích

Krásné slunečné počasí přivítalo 14. ročník Masopustního průvodu ve Lnářích. Po nezbytném zdokumentování (fotografování) všech přítomných masek, za hudebního doprovodu vyrazil průvod k rodinnému domku starostky obce požádat o povolení projít částí obce. Starostka

s průvodem souhlasila a nic tedy nebránilo tomu, aby průvod vyrazil na svoji pouť obcí. A tak se pestrobarevný průvod masek dal do pohybu. Vidět jste mohli sněhuláky, kteří z důvodu nedostatku přírodního sněhu byli nuceni využít sníh technický. Dále bylo možné vidět doktora, kata, početnou skupinu Mexičanů, piráty, čmeláky, lesní škůdce a mnoho dalších masek. Všude,

kudy průvod procházel, bylo pro účastníky průvodu připraveno pohoštění v podobě dobrého jídla a zapomínat se nesmělo ani na dodržování pitného režimu.

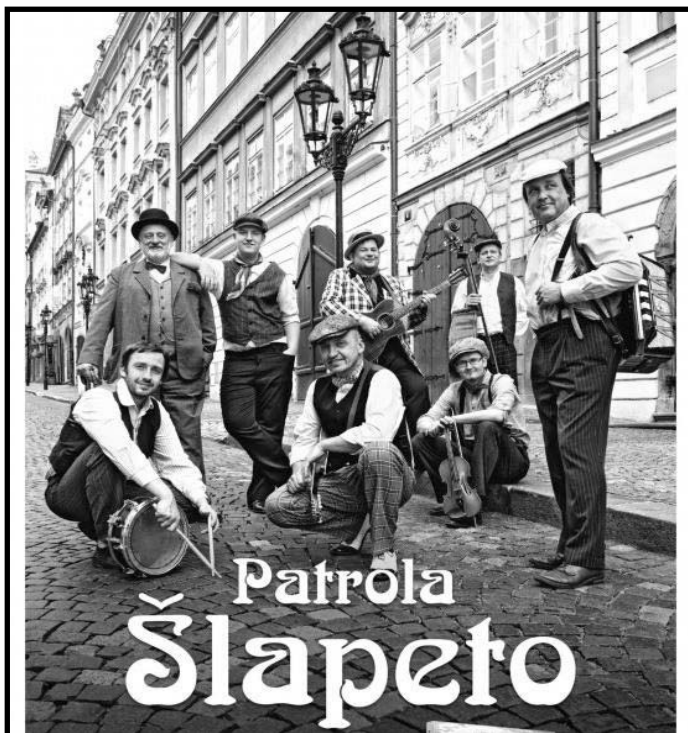
Trochu je škoda, že se průvodu zúčastnilo pouze čtyřicet dva masek a z toho bylo ještě patnáct účastníků z okolních obcí. Doufám tedy, že příští rok to bude, co do počtu lepší, a že tak zcela naplno využijeme pohostinnost Lnářských občanů v podobě bramboráků, koblížků, chlebičků, uzenin, zabijačkových pochoutek, buchet, zapečených párečků a mnohých dalších dobrot do bříska. Takové bylo menu Lnářských hospodyněk.

Při krásném, téměř jarním počasí, které celý průvod provázelo, nikdo nikam nechvátal, ale poměrně brzy se setmělo. Proto budeme příště asi nuceni vyrazit s čelovkami. Průvod byl jako již tradičně ukončen taneční zábavou v pohostinství přístav. Po celou dobu konání této akce nám vyhrávala skupina Minimax.

Na závěr bych chtěl touto cestou poděkovat všem aktérům této akce, maskám v průvodu, hudební skupině Minimax a také občanům Lnář, kteří účastníky průvodu pohostili. Těším se s Vámi všemi za rok na shledanou.

Václav Krejčí, předseda TJ Sokol Lnáře

Patrola Šlapeto

Kulturní dům Lnáře

20. 5. 2016 od 19:00hod.

Informace a předprodej vstupenek Knihovna Lnáře

tel. 380 42 33 13 nebo tel. 777 01 57 51

Vstupné: 250,-Kč

Zámky a hrady na Zámku Lnáře

UNIKÁTNÍ VÝSTAVA 130 PAPIROVÝCH MODELŮ HRADŮ A ZÁMKŮ
Výstava je k zhlédnutí na Zámku Lnáře do 30. května 2016
Otevírací doba dle domluvy a pro předem objednané skupiny.
(Vhodné pro školy nebo školky. Návštěvu je možné spojit s mimořádnou prohlídkou zámku nebo Muzea Kočky)

Informace a objednávky prohlídek: tel. 604 401 432, www.lnare.cz/zamek Vstupné: 20,-

Čím žije Sokol Lnáře

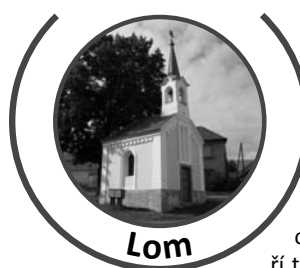
Tělovýchovná jednota Sokol Lnáře pořádá každým rokem několik kulturních akcí. Masopust, lampionový průvod obcí spojený s opékáním vuřtů a pálením vatry, společně se sborem dobrovolných hasičů spolupřipravuje dětský den a rok zakončuje Mikulášskou nadílkou. Všechny uvedené akce se těší velké oblibě a jsou hojně navštěvovány domácími i přespolními účastníky.

Tělovýchovná jednota však žije především sportovní činností a aktivitou. V současné době má tělovýchovná jednota dvě fotbalová mužstva, muže a mladší přípravku. Fotbalisté hrají a trénují na fotbalovém hřišti ve Lnářích. V zimě pak využívají Lnářský kulturák. Dále máme družstvo nohejbalistů, které svoji sportovní činnost vyvíjí v Zahorčicích. Dalším mužstvem je oddíl stolního tenisu, který hraje a trénuje v Kocelovicích. Členky tělovýchovné jednoty chodí pravidelně jedenkrát týdně cvičit do tělocvičny Lnářské základní školy. Uvedená mužstva či oddíly vyvíjejí svoji činnost v tělovýchovné jednotě již delší dobu, kromě mladší přípravy,

kteřá byla založena teprve v roce 2015. Jako začátečníci v soutěži jsme si nevedli vůbec špatně a předváděli jsme dobré výkony. Chtěl bych touto cestou oslovit rodiče dětí, které by chtěli zkusit hrát fotbal, aby neváhali a přišli se přihlásit u trenéra přípravy Jiřího Masáka, případně se mohou přihlásit mne.

Na závěr bych chtěl poděkovat všem sponzorům, kteří naší jednotu a naše sportovce podporují. Zároveň děkuji všem, kdo se na chodu a činnosti tělovýchovné jednoty nějak podílejí.

Krejčí Václav, předseda TJ

Lom

Růže pro jubilanty z Neradova

Stáří zosobňuje moudrost a duševní bohatství. Stáří si proto plným právem zaslouží pokoru a úctu svého okolí. Úctyhodný počet listů v kronice života už obrátili i tři občané vesnice Neradov, kteří teď v průběhu prvních třech měsíců roku 2016 otočili list další.

30. leden byl významným dnem pro pana Jana Škorničku, který se dožil kulatých 75 let. Paní Jaroslava Brožová oslavila 22. února krásné 87. narozeniny. Neuvěřitelných 91 let bylo 3. března paní Marii Sládkové.

Všem třem oslavencům Obec Lom v čele se starostou Václavem Kafkou přeje se vsí upřímností stále slunný podzim života, duševní i tělesnou pohodu, pevné zdraví a štěstí v kruhu blízkých lidí.

Vladimír Šavrdra

Dobrovolní hasiči z Lomu na lednové sešlosti přetřásali i stříbrnou medaili

Členové SDH Lom, jejichž základna se k současnému datu skládá z dvaceti šesti jedinců, loni na soutěžním poli zaznamenali lichotivý úspěch. Na okrskovém přeboru v požárním útoku loni v Sedlici předstihli škořetické družstvo a za domácími, kteří už mají nárok na nálepku „profi úroveň“ coby ryze amatérská jednotka bez pravidelných tréninků, zaostali jen s mizivým rozdílem.

Je logické, že tahle stříbrná „vizitka“ přišla na pořad jednání výroční schůze SDH Lom, která se uskutečnila v tamním obecním domě 23. ledna. Úspěch je přece třeba si připomínat.

Brigádnická činnost SDH ve prospěch rodné obce a jeho obyvatelů byla a je bohatá. „Půjde hlavně o brigády v obecním lese a úklid veřejných prostranství,“ říká starosta obce a pokladník sboru Václav Kafka.

Výroční schůze SDH Lom měla tentokrát i hosta. Tím byl starosta obce Přehovice. Závěr patřil vynikajícímu občerstvení pro všechny přítomné a přátelskému posezení s hudbou.

Vladimír Šavrdra

Karnevalu v Lomu šéfovala čarodějnice

Obecní dům v Lomu 27. února překypoval smíchem a radostí. Jak by ne, když ho ovládly děti. Navíc děti v maskách a převlecích nejrůznějších pohádkových bytostí a zvířátek. Konal se velkolepý maškarní karneval a sál byl více než dvaceti školáčky a předškoláčky v doprovodu rodičů zcela naplněn.

Pro větší efekt a parádu šéfovala veselým soutěžením pořadatelka Eva Batystová v kostýmu čarodějnice. Malí tanečníci se vskutku nenudili. Stříhali se zavazanými očima pověšené bonbóny, hádali postavy, bojovali o lížce, absolvovali slalom o jedné noze, nemohla chybět ani populární stoličková. Všichni bez výjimky za své nasazení a nadšení obdrželi drobné ceny. Stejně tak byla odměněna každá maska za svou nápaditost a píli při přeměně sebe samého v roztomilou figuru. V minulosti byl dějištěm dětských akcí sál hospody „Pod ořechem“. Ten byl však, zřejmě definitivně, uzavřen. Obecní dům ale poskytuje skutečně důstojné zázemí.

Vladimír Šavrdra

Krátce z Mečichova

Jak už to bývá v tomto masopustním období, nesměl v naší vesničce chybět průvod masek, ani tradiční úterní maškarní zábava s pochováním Bakusa. Sobotního maškarního průvodu se zúčastnilo na padesát masek. Počasí nám tento rok velice přálo a spíše připomínalo teplé jarní dny, a tak jsme si to všichni o to více užili.

Při úterní maškarní zábavě se v hospůdce zaplnil sál spoustou nádherných masek. Samozřejmě se všechny chtěly při vyhlášení umístit na prvním místě, ale to je opravdu jen jedno, a tak právem

vítězství patřilo maskám z pohádky Princ a Večernice. O půlnoci proběhl obřad s tradičním pochováním Bakusa a pak až do časných ranních hodin byla zábava v plném proudu.

Následující sobotu nadešel ten dlouho očekávaný den pro naše děti. Jako každý rok rozzářil jejich dětské oči a sál se znovu zaplnil krásnými maskarami. Děti si užily odpoledne plné tanečků a soutěží, do kterých se zapojily nejen naše ratolesti od nejútlejšího věku až po ty starší, ale k naší velké radosti si odpoledne s nimi užili i jejich rodiče. A co říci na závěr? Myslím, že

největší odměna pro nás všechny pořadatele je vidět spokojené úsměvy na tvářích účastníků a to jak malých, tak těch dospělých. Mé poděkování patří všem, kteří s těmito akcemi pomáhají a podílejí se na nich, ale i těm, kteří si zvláště pro tyto akce svoje masky připravují. Už teď jsme zvědaví, na co se můžeme těšit příští rok.

Kořánová Bohuslava

Srdečně zveme na sobotu 23. 4. 2016

od 16.00 hod. Mše svatá k výročí vysvěcení kaple

od 17.00 hod. přátelské posezení s vystoupením našich dětí

Představujeme přírodní bohatství Myštic

Přírodní bohatství krajiny odkazuje na dlouholeté soužití člověka s přírodou, neboť většina naší české krajiny vznikla jako výsledek spolupůsobení přírodních podmínek a lidských aktivit. Druhovou pestrost je tak nutné vnímat jako kulturní a historickou hodnotu, podobně jako „klasické“ památky. Jak pravidelní čtenáři Sobáčku vědí, započala obec Myštic v minulých letech s instalací informačních tabulí o přírodě Myštic a okolí. Tato volná naučná stezka se bude postupem času rozšiřována o další zastavení. V následujících vydáních Sobáčku, budeme přinášet kratičké představení vybraných druhů rostlin a živočichů, se kterými se v Myšticích a okolí můžeme potkat.

Zimostrázek alpský (*Polygala chamaebuxus*):

Pokud existuje rostlina, která by se měla stát erbovní květinou našeho regionu, měl by to být právě zimostrázek alpský. Jedná se o drobnou nádherně kvetoucí rostlinku, která se v ČR vyskytuje pouze v západní polovině Čech (vzácně překračuje kaňon Vltavy) a právě na Blatensku má jedno z center svého rozšíření. Zákonem chráněný zimostrázek je vždyzelený polokeř, který dosahuje sotva 25cm výšky. V dubnu až květnu vykvétá krémově bílým květem s červenou či žlutavou špičkou, jinak ale připomíná brusnici brusinku. V okolí Myštic jej potkáme na okrajích světlých lesů a lesních cest, například cestou z Myštic na mlýn Kostřata nebo v příkopech okolo cesty na Mířeč.

Modré žáby od Vahlovic

Samci ohrožených skokanů ostronosých (*Rana arvalis*) v době rozmnožování mění barvu z hnědé na blankytně modrou. Páření probíhá hromadně za prvních jarních dnů, v mělkých vodách zarostlých nádrží. Modré zbarvení samců slouží jako rozpoznávací „dres“, aby se ve zmatku intenzivních námluv rozpoznali a neztráceli čas namlouváním jiných samců. Kromě skokana ostronosého se v okolí Myštic vyskytuje i podobný skokan hnědý (*Rana temporaria*), kterému ale chybí modré zbarvení v době rozmnožování. Oba druhy se úspěšně množí v tůňkách na vahlovickém „Jezáru“.

Masopust v Myšticích 20. 2. 2016

V dnešní době již tradice masopustních oslav možná z mnoha vesnic vymizela. Ne však z Myštic. Masopust má zde dlouholetou tradici. Organizace této akce je v režii mládeže a sboru dobrovolných hasičů.

K oslavám tohoto zimního svátku patří spousta jídla, pití, průvod v maskách a všeobecné veselí. Jinak tomu nebylo ani zde. Účastníci se sešli v sobotu 20. února v 10 hodin v myštické hospodě „U Labutě“. Oslavy záhy zahájil místní starosta, který na průběh celé akce „dohlížel“.

Průvod plný originálních a pestrobarevných masek (kde nechyběl klaun, vodník, medvěd, čarodějnice, zajíček, princezna, rytíři nebo i terorista s lékařským týmem vždy připraveným zasáhnout) vyrazil na pouť po okolních vesnicích. Přes Lacinou a Dvoretice došli někteří dokonce až do Vahlovic. V každé vesnici se průvod zastavil u přátel a známých a za zvuku kapely lákal k oslavám a tanci další obyvatele. Pohostinnost místních a dobrá nálada, to vše vládlo po celý den a náhodní kolemjdoucí se beze strachu zapojovali do radování. Chyběly už jen kasičky na výběr příspěvků, které by byly použity na zkvalitnění činnosti místního sboru či organizaci dalších akcí.

I přes zimu a nepříznivé deštivé počasí průvod doputoval zpět do myštické hospody po páté hodině odpoledne, kde celodenní slavnost vyvrcholila večerní zábavou.

A kam vás pozvat příště? Nenechte si ujít další akci, která opět dovolí popustit uzdu fantazii a zapojit své dovednosti a kreativitu. V sobotu 2. 3. 2016 proběhl v sálu myštické hospody „U Labutě“ karneval pro děti i dospělé. Odpoledne byly pro malé ratolesti připraveny hry a soutěže, večer sál zaplavili v maskách mládež a dospělí. Nejoriginálnější maska vyhrála!!!

Dětský maškarní a pyžamový bál

V sobotu 13. 2. 2016 se na sále KD v Předmíří konal dětský maškarní bál. Určitě nebudu lhát, když řeknu: „Dětský maškarní bál se opravdu vydařil.“ Účast dětí, rodičů, prarodičů a ostatních příbuzných byla velká, sál se téměř zaplnil už před začátkem bálu. O hudbu k tanci nebo spíše dovádění se postarala, stejně jako v loňském roce, skupina MINIMAX. S dětmi na parketu dováděla a starala se o zábavu a soutěže dvojice klaunů. Ti dětem rozdávali i mnoho cen od drobných sladkostí až po hodnotné ceny, které se na závěr losovaly v tombole.

Po skončení dětského maškarního bálu následoval jako každý rok rychlý úklid sálu a příprava na večerní „Pyžamový bál“. I ten se setkal s velkým zájmem. Opět byla připravena spousta malých i velmi hodnotných cen, které byly o půlnoci losovány. Po půlnoci pokračovala zábava, která pro některé skončila až těsně nad ránem.

Poděkování patří jak pořadatelům, tak samozřejmě i sponzorům. Díky!

Hasičský bál

V sobotu 5. 3. 2016 se konal na sále v Předmíří „Hasičský bál“. A opět můžeme konstatovat, že to byla vydařená akce, která se již tradičně setkává s velkým zájmem nejen místních, ale i přespolních. K tanci a poslechu hrála tentokrát skupina „Tři cvrčci“. Bál byl jako každoročně hasiči pojat i jako připomenutí Mezinárodního dne žen, a tak každá žena hned u vstupu dostala malou kytičku.

Přistavení kontejnerů na odpad

Stejně jako v minulých letech, dojde i letos k přistavení velkoobjemových kontejnerů ve všech našich obcích. Termíny přistavení budou:

Velkoobjemový odpad + nebezpečný odpad:

- 9. – 10. 4. 2016 – přistavení kontejneru v Předmíří a Zámlyni
- 16. – 17. 4. 2016 – přistavení kontejneru v Metlích a Řišťích

Elektroodpad:

- 23. – 24. 4. – přistavení kontejneru v Předmíří

Chceme opět občany požádat, aby odpad ukládali podle instrukcí, které budou na kontejnerech umístěny. Děkujeme za pochopení.

Obnova polních cest

Již v průběhu minulého roku zahájil Státní pozemkový úřad práce na obnově polních cest v katastru obcí Předmíří a Metly. Byla zpracována projektová dokumentace a podána žádost o stavební povolení. Jedná se o cesty Metly – Starý Smolivec (od rozcestí na Březí), Metly – Pozdyně a v Předmíří cesta okolo Velkého háje. Obnova těchto cest je plně v režii SPÚ. Po kolaudaci budou cesty převedeny do majetku obce.

V těchto dnech oslaví výročí

Solar Jan 71, Lukášová Marie 75, Beranec Carolina 83, Kratochvílová Marie 71, Seidl Josef 72

Všem jmenovaným spoluobčanům přejeme hodně zdraví, štěstí a radostných okamžiků, které zpestřují a prodlužují život.

Hostinec U Labutě, Myštice Vás srdečně zve na

Myštice
na sále myštického hostince

Maškarní ples

v sobotu **2. dubna 2016**
ve **20:00** hodin

Občerstvení

Hrát bude skupina:
**WOCATIES
BAND**

**BOHATÁ
TOMBOLA** Domácí
prasátko, sud piva... a spousta
dalších cen

Vstupné:
100 Kč
s MASKOU 80 Kč

Ceny pro nejhezčí masky
(jednotlivce a skupiny)

Rezervace na tel. 721 312 511

SDH Myštice Vás srdečně zve

na **DĚTSKÝ maškarní ples**

v KD Myštice
v sobotu **2. dubna 2016**
od **14:00** do **18:00** hodin

Bohatá tombola

Dětské soutěže pro dospělé

Dětské soutěže

Soutěže o nejlepší masku

Dodnes není znám autor divadelní opony

(Čerpáno z knihy Památky Jižních Čech 6, kterou vydal v roce 2015 Národní památkový ústav.)

V letech 2009-2010 byla restaurována historická navinovací opona s námětem Oldřich a Božena z městyse Radomyšle (okres Strakonice). Náklady činily 229.000,- Kč. Částkou 60.000,- Kč přispěl Jihočeský kraj. Restaurátorského zásahu se ujala akademická malířka Helena Mücková. Opona byla uložena v místní hasičské zbrojnici jako upomínka na divadelní éru v obci. Divadelní spolek zde sdružoval místní již od roku 1883. „Založili ho studující z obce a z okolních obcí, a to vše po vzoru měst, ve kterých studovali. Po odchodu studentů za povoláním se přestalo hrát a rekvizity podléhaly zkáze, až se opuštěného divadla ujal sbor hasičský. Většinou se hrávalo o Všech svatých, o Vánocích, masopustu. Divadelní činnost byla přerušena ve válečných letech 1915-1918, protože „divadelní sál (umístěný v prvním patře na radnici) byl dán k dispozici haličským uprchlíkům z východní fronty“. Po první světové válce se divadelní činnost v obci opět obnovila. Zajišťoval ji spolek Tělovýchovné jednoty Sokol, osvětový sbor a ochotníci Sboru dobrovolných hasičů. Z radomyšlské pamětnice vyčteme, že mezi sbory byly menší konkurenční pŕtky, způsobené zejména „hašteřením“ o divadelní prostory na zkoušku. Ale nakonec vždy došlo k dohodě.

V roce 1923 byl vznesen požadavek na „obnovení a přemalování dekorací, které byly za dlouhou dobu velmi zchátralé neb byly převzaté po studujících a staré i 50 let“. Stalo se tak v souvislosti s novou výmalbou a se zavedením nové elektronizace sálu i jeviště. Na tuto zakázku místní přizvali malíře Fišera ze Strakonice, který dodal rozpočet na dekoraci 2 pokojů, selské jizby, vesnice, lesní krajiny, 2 oblouků, předního portálu a opony Oldřich a Božena. Za tyto práce naučtoval 2.318 Kč včetně nového plátna. V kronikách nebyl následně nalezen žádný další záznam o oponě, tudíž ani jistotu, že oponu Oldřich a Božena s určitostí namaloval právě malíř Fišer. Je možné že byla opona namalována až v roce 1930 ku příležitosti slavnostního otevření sokolovny, kdy „jednota zřídila nákladem 8.500,- Kč nové jeviště a byl na toto povolán akademický malíř Máca. Firma Pepy Mácy (1899-1973) se specializovala na výrobu dekorací a kompletního zařízení jeviště (včetně reflektorů či kulis).

Námět temperovou barvou malované opony o rozměru cca 230x520 cm vychází z české pověsti, která byla v 19. Století vnímána jako odkaz na demokratický ráz českého národa a jeho ušlechtilé dějiny. Poprvé se o tomto příběhu zmiňuje kronikář Kosmas. Děj na oponě, zasazený do idyllického lesa, zpodobňuje setkání knížete Oldřicha z rodu Přemyslovců a krásné Boženy, která se svými družkami pere roucha u studánky. Iluzi rozhrnované opony (byť je navinovací) umocňuje iluzivní malba kolem ústředního motivu, která napodobuje našasenu a do stran kroucenými šňŕami staženou drapérii. V současné době je opona vystavena v obřadní síni Úřadu městyse Radomyšl.

Výstup na Chlum

Po vánočním „válení se“ jsme si vykročily křepce na pochod pořádaný už po několikáté Obcí Osek. Počasí přálo, každý zvolil své tempo, dokonce jsme zahlédli i celé rodiny a postupně se scházeli na vrchu. Kdo chtěl, pokračoval do Rohozné na program, kdo ne, šlapal zpět domů. Nápad výborný, pohoda a navíc, kdo šel s paní Sojkovou, měl k tomu i bezvadný výklad o okolí. Myslím, že její znalosti využijeme a brzy uspořádáme nějaké povídání na radnici. Nenechte si to ujít.

BM za ženy z Radomyšle

Foto Na Chlumu

Bábinky jsou všude, kde se něco šustne

A tak se stalo, že se v hojném počtu sešli v Třebohosticích. Pan Kalbáč slavnostně křtil za přítomnosti Pepy Nauše už svůj 9 díl zpěvníku. Program byl plný zpěvu od autora i kapely, nálada výborná a tak se ani nechtělo domů.

Aby bábinky přes zimu nezlenivěly, chodí každé pondělí na radnici protahovat tělo s Bláží. Dokonce chystají nějaké tanečně sportovní vystoupení. Uvidíme, kdy a kde nás překvapí.

Foto Bábinky ve Šlágru

Bábinky mají mimo jiné v plánu, až se oteplí, výlet do Malenic a spoustu dalších nápadů do jarních měsíců. V květnu se v hojném počtu chystají do termálních lázní v Maďarsku, kde se jim moc líbí. Oslavu dne matek v Leskovické hospůdce, povídání s Františkem Šestákem a mnoho dalšího. Stále platí pro ty, kdo se chtějí přidat, každé první pondělí v měsíci Na Křenovce.

BM ve spolupráci a pí Klasovou

Baráčnícký ples v Radomyšli....

13. února 2016 se uskutečnil jako v každém roce Staročeský ples, který zorganizovala Obec baráčníků v Radomyšli. Program je vždy rozdělen na dvě části. Ta první, která se vlastně nemění, je dána regulemi. Je to nástup, oficiální žádost a povolení plesu, pocta chlebem a srdečné přivítání hostů. Další část programu záleží na nás samých, jak návštěvníky pobavíme.

Letos jsme s radostí uvítali naše přátele z Příbrami, Písku, Březnice a župního rychtáře Jaroslava Šikla s rodinou. Tradičně zde představuje

Foto Baráčnícký ples

me naše nové, nejmladší děti, které tentokrát zatančily na lidovou notu. Mladá chasa uvedla ukázky z tanců ve stylu country. V průběhu večera nechyběla dámská volenka o vlastnoručně vyrobená perníková srdíčka. Mládeží oblíbený koláčkový tanec se konal po půlnoci. Hned po odtroubení jedenácté hodiny se konalo překvapení na téma „Jak šel čas“, ve kterém se představili baráčníci, oblečení do kostýmů k příslušnému věku, např. školka, škola, svatba atd. Samsonka, která nám hrála poprvé, se jistě dobře uvedla, neboť byli všichni spokojeni.

Účast byla sice nižší než minulá léta, ale domácí atmosféra byla skvělá. Je pravdou, že baráčnícký ples navštěvují lidé s vyšším věkovým průměrem, pobavit se zde můžou i mladí lidé. Vše záleží na vůli každého z nás, hezkou lidovou písničkou se nic nezkazí, naopak dá nám na chvíli zapomenout na každodenní starosti a spojuje duše lidí. A co říct na závěr, určitě to není málo práce zajistit ples od začátku až do konce. Myslet i na ty nejmenší detaily a přesto se najde něco, co nás překvapí, s čím se musíme vyrovnat. Někdy až zaráží, jaká nepochopení se musí řešit. Odměnou nám ale je dobrý pocit, který vychází z radosti a úsměvu ostatních. Chci ještě dodat nejen, že jsme každoročně pořadateli Staročeských plesu v Radomyšli a vítáme zde naše přátele z ostatních baráčníckých obcí, ale samozřejmě jejich návštěvu oplácíme a navštěvujeme jejich akce. Minulý týden 27. února jsme se zúčastnili plesu v Písku. Kdo zná nové prostory v kulturním domě, jistě uzná, že již to je zážitek. Baráčníci z Písku zde pořádají každým rokem ples, který se může vždy chlubit velkou účastí. Letos jela do Písku z Radomyšle 13-ti členná delegace. Tradičně jsme tančili Českou besedu a domů si odváželi krásný zážitek z dobré zábavy.

Jůzková Zdeňka, paní maminka OB Radomyšl

Na maškarním reji padl světový rekord

V neděli 21. února 2016 se v Sokolovně v Radomyšli konal tradiční Dětský maškarní rej, který pořádají manželé Vackovi. Odpoledne plné her, masek a tanečků startovalo tradiční uvítací melodii DJ Františka Mareše. U vstupu dostalo každé dítě domácí masopustní koblížek a zbylo i na některé mísné rodiče. Po krátkém roztancování a naladění přišla na řadu první hra – míček na lžici. V průběhu odpoledne si děti ještě vyzkoušely jízdu na koloběžce mezi kuželi, prolézání tmavým tunelem a židličkování. V tmavém tunelu padl dokonce světový rekord, kdy se do něj poschovávalo nejvíce masek. Samozřejmě nemohlo chybět tradiční radomyšlské přetahování lanem. Nejprve holky a kluci proti sobě. Když měly děti natrénováno, tak vyzvaly rodiče a uštědřily jim další porážku. Rodiče dětem za prohru statečně předvedli žabáky a rej masek je nadšeně podporoval. V průběhu odpoledne se po sále proháněla mašinka, vedená průvodcím. Po přehlídce masek proběhlo společné velké focení a potom se už všichni těšili na losování bohaté tomboly.

Foto Dětský maškarní

Za ceny do tomboly moc děkujeme firmě Fliegl Radomyšl, Prillinger Radomyšl, MaS Strakonice a salonu Verona Strakonice. Věříme, že nikdo neodešel s prázdnou a všichni odcházeli s dobrou náladou z hezky stráveného odpoledne mezi krásnými maskami.

Vendula Vaněčková

Mladí nohejbalisté se mezi Českou špičkou neztratili

Se začátkem nového roku zaznamenali členové žákovského družstva TJ Radomyšl ohromný sportovní úspěch. Na druhém turnaji poháru ČNS starších žáků dvojic ve Zbečniku, kterého se zúčastnila kompletní špička v této kategorii, obsadila dvojice D. Zemen a F. Hokr překrásné 2. místo. Neztratila se ani druhá dvojice T. Věženský a L. Votava, která skončila na 9. místě. Dosažené výsledky jsou příslibem do dalších turnajů poháru ČNS a do soutěží západočeského KP, kterého se naši benjamínci letos opět zúčastní. Vrcholem jejich snažení je účast na Mistrovství ČR v jednotlivých kategoriích.

V sobotu 27. 2. se sešla většina členů oddílu na VČS, kde proběhlo zhodnocení činnosti za minulý rok a plány, které máme do roku letošního. První akcí, na kterou vás všechny chceme pozvat je již tradiční slavnostní „Odemykání staďáku“, které se bude konat v sobotu 16. dubna a začátek je v 8:30 u Hospody na Křenovce.

Milan Koubovský,
předseda TJ

Co jsme stihli za dva týdny

Hasiči v Radomyšli mají stříkačku, která je i podle ministerstva uni-kátem. Před akcí ji ale musí naložit do rybníka. Kromě klasického zá-sahového vozu nebo třeba masopustního děla se v hasičské zbrojnici v obci Radomyšl na Strakonicku skrývají i další poklady. Historické vyba-vení pamatuje první roky zdejšího sboru dobrovolných hasičů. Těmito slovy začíná medailonek našeho sboru v soutěži Dobráci roku na vlnách 106,4Fm Českého rozhlasu České Budějovice.

Vlastně to byl nápad Edy, přišel a povídá: „Na Budějčích je soutěž s hasičema“. A tak jsme to zkusili, jen tak, co kdyby! To byl podzim roku 2015 a jak šel čas, na přihlášení se zapomnělo, přišli jiné starosti a radosti. O to větší bylo překvapení v pátek 22. ledna 2016 odpoledne, když se ve sluchátku ozvalo: „Tady Zdeněk Zajíček Český rozhlas České Budějovice. Hovořím se starostou SDH Radomyšl?“. Přiznám se, musel jsem si dvakrát poposednout (nejspíše abych uvolnil dlouhé vedení) než jsem si uvědomil, o co se jedná, přeci jenom ten čas tak letí! A co teprve ty další starosti a radosti! Víím, že vííte! „Pane starosto, gratulujeme Vám, byli jste vylosováni a přijedeme k Vám v pondělí natáčet reportáž o vašem sboru souhlasíte?“ Samozřejmě souhlasíme, budeme přece mít dost času na přípravu, určitě to bude tak za týden nebo dva. Veliký omyl! Natáčení se uskutečnilo 25. ledna v 16:00 hodin.

Oč jednoduší bylo napsat přihlášku, o to těžší bylo to ostatní. Otázky se nepřestávaly valit jako lavina. Na co se budou ptát? Kdo bude mluvit a o čem? Kdo půjde Možná to tak nevypadá, ale mluvit do mikrofonu a z patra odpovídat na otázky, kladené moderátorem, není žádná sranda. Ještě, že to není přímý přenos!

Ale když se ve dveřích objevit Zdeněk Zajíček a pronesl: „Nazdar chlapi a dámo a děcka jsem rád, že jsem tady s Vámi“, věděli jsme, že se nemusíme natáčení obávat. Do hasičárny vstoupil sympatický, optimismem sršící chlap se širokým úsměvem a kovbojským kloboukem na hlavě.

Natáčení probíhalo v takové pohodě, že jsme ani nepostřehli, jak uběhly tři hodiny. Pořád jsme si měli o čem povídat. Na webových stránkách Českého rozhlasu České Budějovice http://www.rozhlas.cz/cb/dobraci/_zprava/1578210 si můžete i dnes náš medailonek poslechnout. Na základě představení sboru mohli všichni, kterým se medailon našeho sboru líbil, týden hlasovat formou SMS zprávy. Soutěžilo se o vynikající ceny. Za první místo oslava pro obec v hodnotě 100.000,-Kč a postup do republikového kola.

Měli jsme jen týden, ale dlouho jsem nezažil, aby všichni Radomyšláci a obyvatelé okolních obcí táhli takto za jeden provaz! Děkujeme všem za hlasy, které jste nám poslali!

V duchu soutěže Dobráci roku se nesl i náš Hasičský ples, který se uskutečnil hned v sobotu po natáčení. Nic jsme neponechali náhodě, natiskli jsme plakáty s informacemi, jak hlasovat, vyhlásili soutěž o nejvíce odeslaných esemesek a za každých odeslaných deset zpráv dostal hlasující paňáka podle vlastního výběru ve sklípku u Hasiče. Pro tance chtivě hrála kapela Talisman, pro hráče byla připravena bohatá tombola, ve které bylo na 500 cen. Pro hladové tataráček s topinkou nebo katův šleh s chlebem a vynikající Strakonické pivo. O vystoupení se postarala taneční skupiny Osm a půl opice z DDM Strakonice s ukázkou různých tanců. Naprosto jedinečná byla výuka řeckých tanců a půlnoční kankán. I letos jsme si připravili něco speciálního a tak kromě půlnoční losované tomboly, která se nám, a teď opravdu nevím, jak je to možné, sama vždycky přesune na půl jednou, připravili i speciální tombolu s hodnotnými cenami a to poukazem na hipoterapii (tentokrát fůra koňského hnoje), sadou kol do auta (4x plechovka Coca Coly) a Alpami pro dva na týden (2x Francovka). Třešničkou na dortu byla dražba Karla. Karel je totiž houser husy labutí (?). O Karla byl velký zájem a dnes má dvorek s několika husami. Nevím, v kolik chodíte domů z plesu vy, ale já jsem šel ve čtyři ráno a nejradši bych tam zůstal až do nedělního oběda! Tak snad na přes rok!

Foto Hasičský ples

Foto Masopust

Ještě jsme se ani nevzpamatovali z plesu a už tu byl masopust. Povolení průvodu městysem od pana starosty a ochranná ruka nad všemi maskami. Na třicet masek, dobrá nálada, všude otevřená náruč a připraveno něco k snědku a pití, tak vypadá masopustní ráj. Krásné počasí nám přálo a dokreslovalo tu krásnou a nezaměnitelnou masopustní atmosféru na vesnici. Jsme rádi, že přicházejí noví a noví koledníci a tato dlouholetá tradice v Radomyšli určitě nezanikne. Masky byly tradiční i nové, například dělostřelci měli dva zásobovací stroje! Lazebník si nosil židli, uprchlík měl cedulku DE a pionýři krásný karafiát v kapsičce.

Na dva týdny dost práce. Co myslíte?

Pavel Kříž, starosta SDH Radomyšl

Zážitkový kroužek sportovních aktivit v Radomyšli

Na zimní měsíce jsme s dětmi měli naplánované samé zimní aktivity, ale bohužel letošní zima sněhovým radovánkám moc nepřála, a tak i my jsme oproti běžkám a snowboardu museli zvolit náhradní program. O pololetních prázdninách jsme si vyrazili do Strakonice na zimní stadion.

Po krátkém rozbruslení se kluci vrhli na hokej a holky pilovaly na druhé části ledové plochy své krasobruslařské dovednosti. O jarních prázdninách jsme si užili trochu adrenalinu v Laser aréně v Písku. Po prvním 15 minutové hře jsme byli všichni dost fyzicky unavení, ale nikoho to neodradilo, naopak povzbudilo k dalším bojům a vymýšlení taktiky na příští hru. Ve speciálně zatemněné místnosti s mnoha překážkami si všichni užili spoustu zábavy a sportovních výkonů.

Monika Babková, učitelka

Zápis do první třídy v ZŠ Radomyšl...

Opět nám uplynul rok a začal další kalendářní. Některé věci v něm jsou zcela nové, některé stále se opakující. K těmto patří i událost, pro mnohé velice významná, a to zápis dětí do první třídy. Ano, významná bývá pro malé předškoláky, jejich zákonné zástupce, příbuzné a v neposlední řadě i pro naše pedagogické pracovníky.

Trochu možná nudných, obecných údajů. Výše uvedenou činnost určuje zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání, tzv. „školní zákon“. Konkrétně jde o §36, odst. 4, který říká, že zákonný zástupce je povinen přihlásit dítě k povin-

né školní docházce, a to v době od 15. ledna do 15. února kalendářního roku, v němž má dítě zahájit povinnou školní docházku. Jistě, daný termín určuje škola na základě dohody se zřizovatelem. U nás bývá již tradičně mnoho let první pondělí, které následuje ihned po 15. lednu, tedy letos to vyšlo na 18. ledna.

A jak vše probíhalo konkrétně? K zápisu se celkově dostavilo se svými rodiči 40 žáků, 5 přišlo opětovně po loňském odkladu školní docházky. Rozhodnutí o přijetí k základnímu vzdělávání obdrželo v únoru 28 zákonných zástupců. Samozřejmě, v jednání jsou ještě i případné odklady školní docházky. Nyní jsou počty dětí vysoké díky výstavbě v obci, neboť jen z Radomyšle činí počet dětí polovinu celkového počtu příchozích. A za tento fakt jsem velice rád...

Jana Stieberová s rodiči u zápisu

Jiří Pešl, ředitel školy

Zimospaní v Radomyšli

Žáci deváté třídy ze Základní školy Radomyšl prožívali začátek nového roku přípravou své akce „Zimospaní“. V říjnu se třída zapojila do projektu Extra třída a získala od nadačního fondu Tesco finanční příspěvek na uskutečnění Zimospaní. Počasí jim přálo, atmosféra pro přespání venku byla opravdu zimní. Projekt Zimospaní je především o tom, že děti si dokáží užít odpoledne, večer i noc bez moderních technologií.

Žáci extra třídy připravili pro své spolužáky ze školy možnost přespání ve vytápěných stanech. Posezení a vykládání s kamarády nahradilo komunikaci přes facebook, společenské a deskové hry nahradily počítačové hry, společné čtení z knížky před spaním nahradilo večerní koukání na filmy, večeri děti dostaly z kamen. To vše si užila většina žáků ze základní školy v Radomyšli, díky snaze žáků extra třídy, kteří celý projekt připravili a získali na jeho realizaci finanční prostředky od Nadačního fondu Tesco. Během pěti nocí se ve stanu vystřídalo přes sto žáků a zažili mrazivé noci venku.

Monika Babková, učitelka

Začátek roku v MŠ Radomyšl

V lednu, jako každý rok, proběhl zápis do mateřské školy. Od září začne do naší školky chodit devět nových dětí a tím bude opět úplně naplněna kapacita devadesáti pěti míst. Lednový program nám zpřístupnilo divadelní představení „Jak Honza potkal medvěda“ a návštěva solné jeskyně ve Strakonících. Únorový karneval přinesl dětem zábavu, soutěžení, tanec a přehlídku masek. Pohádka „O třech prasátkách“ se dětem moc líbila a ani se nezalekly zlého vlka. Velmi pěkné odpoledne jsme prožili s rodiči, kteří si s námi přišli pohrát do tříd a konečně nemuseli někam pospíchat. Společně s dětmi postavili ze stavebnic spoustu pěkných „společných dílek“, ze kterých měly děti radost. Přimo do mateřské školy nám chovatelé ze ZOO Borovany přivezli ukázat dvě exotická zvířátka Surikaty a Seriemu. Děti si mohly zvířátka prohlédnout a dozvěděly se mnoho zajímavých informací o jejich životě.

Začátkem března děti navštívily místní knihovnu, předškoláci se zúčastnili besedy o knihách v dětském oddělení knihovny ve Strakonících.

Druhá polovina března již patřila přípravě velikonoce. S rodiči a dětmi jsme si při odpolední tvořivé dílně vyrobili technikou pletení z papíru velikonoční kuřátko. Pan Hendrych nám přišel ukázat, jak se pletou pomlázky. Zdobení vajíček děti také velmi bavilo. Oslava Dne vody proběhla v modrém. Zatančili jsme si jako dešťové kapky, zaběhali jako potůčky a nakonec jsme se spojili ve velkou řeku při hudbě Bedřicha Smetany.

Těšíme se na dubnové akce: besedu s policií, mobilní planetárium, divadélko „Čary máry, hopsajda“ a hlavně na čarodějnický den ve školce.

S pozdravem ředitelka MŠ Radomyšl Renata Škodová

Zprávy z DPS Radomyšl

15. ledna 2016 přišli mladí hasiči pozvat obyvatele na ples SDH, který se konal 30. ledna 2016. Při této příležitosti se musím zmínit o tom, že Český rozhlas České Budějovice vysílá soutěž „Dobráci roku“ a redaktor Zdeněk Zajíček navštívil i hasiče v Radomyšli a natočil rozhovor se starostou hasičů Pavlem Křížem a jeho manželku a hovořil též s panem Jaroslavem Jandou starším. V rodině mají tři hasiče. Obyvatelé posílali mnoho SMS.

30. ledna 2016 mě přivezl obětavý pan František Šesták dva krásné hrnky, dar od pana Edvarda Kožušníka s motivem jeho fotografie na kole, na kterém ujel z Prahy do Štrasburku 866 km. Doprovázel ho pan František Šesták, který je autorem knihy. Poslanec Evropského parlamentu Edvard Kožušník je ženatý, má dvě děti a je mu 45. Roků. Žije s rodinou v Bruselu. Kromě češtiny hovoří ještě 5 cizími jazyky.

2. února 2016 navštívila naše Infocentrum čtyřčlenná rodina z Velvar. Zakoupili si nějaké zboží. Při té příležitosti se mi vybavila písnička „Ó Velvary, ó Velvary, kde jsou mé tolary“ atd. Jejich děti měly prázdniny, takže všichni jeli na chalupu do Tchořovic. Prostřednictvím telefonu jsem mluvila se starostkou, velice milou Evou Křivancovou.

6. února 2016 pořádal SDH tradiční masopustní průvod. Tvořilo ho přes čtyřicet masek všech profesí. Navštívili i Pečovatelství dům. A protože mám ráda poezii, napadly mne tyto verše: „Krásný městys Radomyšl má příznačné jméno, všichni tady rádi myslí, což je v názvu obsaženo.“ Skutečně někdo byl velmi vtipný, když vymyslel do masopustního průvodu „raritu“ rakev s dvěma havraními a funebráky.

V Radomyšli je mnoho kulturních a sportovních klubů, je tu mnoho schopných obyvatel, kteří se věnují na úkor svého volného času zábavě pro ostatní. Velkou zásluhu na všem má náš vynikající pan starosta Ing. Luboš Peterka s jeho spolupracovníci a další pracovníci občané. Na stěně se dívám na kalendář s naší krásnou Kostelní ulicí. Velice děkujeme za výtvarné dílo.

8. února 2016 jsme dostaly k svátku sv. Valentýna od mistra malíře pana Valentína Horby krásně malované hrnky. Velmi děkují pečovatelka Petra a obyvatelka Jiřina Machníková.

17. února 2016 oslavil významný občan Třebohostic pan Ing. Josef Kalbáč 76. narozeniny.

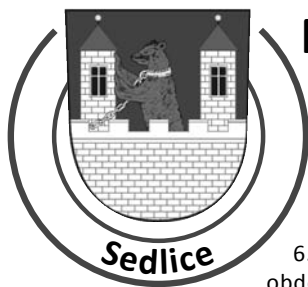
21. února 2016 na jeho počest uspořádal od 14 hodin v Kulturním domě v Třebohosticích zábavu a současně byl pokřtěn devátý díl písniček. Dle doslechu byl sál zcela zaplněn. Ostatní si přečtěte v Týdeníku Strakonicka, který vyšel 2. 3. 2016

Stalo se po uzávěrce: 4. března 2016 od 13 hodin jsme oslavili v DPS MDŽ.

24. března 2016 uplyne 116 let od narození vzácného rodáka Radomyšle PhDr. Bohumíra Lišky. Na domě čp. 83 je pamětní deska.

Musím pochválit Dušana a Petra Švihovcovi za nové balkonové podlahy a dále musím poděkovat pracovníkům pana Miroslava Žáka za opravu zámků vchodových dveří DPS.

Děkují za uveřejnění. Jiřina Machníková

Masopustní průvod – BAKUS

Tak jako každý rok i v letošním předjaří se přihlásil čas masopustu. V letošním roce termín konání byl tím jedním z nejdříve možných a to 6. února. Podle kalendáře by v tomto období měla panovat klasická zima, ale již řadu let to není úplně pravda. I letos o masopustním průvodu bylo téměř jarní počasí.

Celý týden, který předcházel průvodu, bylo ve vzduchu znát, že se něco děje. Většina tradičních účastníků masopustního průvodu patří mezi zkušené harcovníky a nenechávají nic náhodě. Po skončení jednoho ročníku již shánějí nápady a vymýšlejí nová přestrojení na nový ročník.

Vlastní průvod byl zahájen v sobotu na náměstí T. G. Masaryka před radnicí. Krátce po deváté hodině se shromáždily všechny maskary a poníženou suplikou žádaly starostu o povolení průvodu městem. „Proběhlo úředním jednáním a průvod byl povolen“. Ani letos nechyběla úvodní scénka, která tradičně odráží současné dění. Závěrem povolovacího řízení se uskutečnil svatební obřad, kdy si slečna „Bakusinda“ (v požehnaném stavu) brala starého „Bakusa“. Tím bylo učiněno všem oficialitám za dost a průvod mohl vyrazit na svoji pouť městem za doprovodu hudby pana

Charváta. Maskary navštívily jednotlivá obydlí, kde je často hospodyně s hospodářem pohostili bohatým občerstvením (nechyběly koblihy, šišky, chlebičky, řízky a spousty dalších dobrot a pro zlepšení nálady i nějaká kořalíčka).

V letošním roce díky termínu konání a velice příznivému počasí se nikomu nechtělo spíchat a masopustní rejdní si všichni užívali. Celá akce byla zakončena krátce po šestnácté hodině na náměstí před radnicí. Zde na svoji roli již čekali smrtáci. Ti podle staré tradice ukončí život starého „Bakusa“ a tím i masopustní veselí. A na konec se uskutečnilo narození malého „Bakusa“, který do příštího roku opět dospěje a pomůže k zachování této staré tradice.

Závěrem zbývá poděkovat všem, kteří se aktivně zapojili, a všem, kteří v maskách absolvovali toto náročné celodenní putování městem. Dík patří i všem občanům, kteří podpořili a pomohli zachovat tuto tradici.

foto: Regina Jarešová

Poplatek za odpad se nezvýšil, ale náklady na odpadové hospodářství rostou

Jedním z ročních poplatků domácností, který musí počátkem roku zaplatit, je poplatek za svoz komunálních odpadů. V Sedlici zůstává pro letošní rok tento poplatek v původní výši předchozích let, konkrétně 350,- Kč na občana s trvalým pobytem v Sedlici. Zákonem maximální povolená výše je 1.000,- Kč. Vzhledem ke skutečnosti, že náklady na odpadové hospodářství rostou, bude nutno o zvýšení těchto poplatků v příštím období popřemýšlet. Nárůst nákladů je ovlivněn několika faktory jako např. nárůstem

cen provozovatelů likvidace a využití odpadů, ale hlavně nárůstem množství komunálních (směsných) odpadů. Tuto skutečnost popisuje následující statistika za rok 2015.

Dle uvedených údajů v tabulkách je patrné, že náklady na odpady vzrostly oproti roku 2014 o 102.055,- Kč a město tedy v roce 2015 doplácelo na odpady částkou 242.653,- Kč. Vliv na tomto nárůstu má současný pokles počtu obyvatel, ale i ta skutečnost, že vzhledem k poklesu počtu obyvatel narostlo množství odpadů. Potěšující je skutečnost nárůstu vytríděných odpadů (jako jsou plasty, sklo a papír). Negativně se projevil významný růst směsného komunálního odpadu (popelnice) a to o více jak 40 tun. Vzhledem ke skutečnosti, že občanům bylo umožněno ukládání biologicky rozložitelných odpadů do velkoobjemových kontejnerů (tráva, větve atd.), náklady na jejich likvidaci nebyly zahrnuty do statistiky, a to by mělo snížit množství odpadů, protože někteří obyvatelé trávu ukládali dříve do popelnic. Negativní vliv na nárůst směsných odpadů má zřejmě návrat velkého počtu domácností k vytápění domů pevnými palivy, místo dříve využívaného plynu. Tyto skutečnosti bude město nuceno promítnout do výše místních poplatků na příští rok.

Všichni bychom se měli zamyslet, kde lze množství produkovaných odpadů snížit a maximálně se snažit jejich předcházení, protože to bude jediná cesta jak náklady na jejich likvidaci nezvyšovat a tím neovlivňovat výši místního poplatku za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů, který pak ovlivňuje i hospodaření našich domácností.

Jiří Rod, starosta města

Množství vyprodukovaných odpadů:

Název komodity	Odběratel Svazová firma	Množství odpadů (kg)	Náklady za rok 2015	Rozdíl proti roku 2014
směsný odpad - popelnice	TS Strakonice	249640	552665	63186
velkoobjemový odpad	TS Blatná	31890	60527	-13555
plasty	ROS Strakonice	24668	250027	61141
nebezpečný odpad	ROS Strakonice	3367	43570	418
sklo bílé/ sklo barevné	AMT Příbram	7902/8113	18032	0
papír	EKO Kratochvíl	10749	0	0
železo	EKO Kratochvíl	7447	0	0
Celkem		343776	924821	111190

Přehled hospodaření v oblasti odpadů:

Název položky	Náklady za rok 2015	Rozdíl proti roku 2014
Náklady odpady	-924821	111190
Příjmy EKO-KOM	153382	-12039
Příjmy obyvatelé	419104	4957
Příjmy rekreační	82000	-4000
Příjmy podnikatelé	27682	1947
Celkem	-242653	102055

Město Sedlice a Sedlická krajka o.p.s.,
Vás srdečně zvou na IV.ročník

KRAJKÁŘSKÉ SLAVNOSTI
v sobotu 6.8.2016
od 10.00 hodin
Sedlice u Blatné
v prostorách MěÚ a náměstí

Program najdete v nejbližší době na: www.krajky-sedlice.cz

VÝZVA KRAJKÁŘKÁM

Sedlická krajka, o.p.s., vyzývá všechny krajkářky, malé i velké, k účasti

v Soutěžní přehlídce v oboru paličkováná krajka
BIENÁLE SEDLICKÉ KRAJKY – 2016

Téma pro tento, v pořadí již III. ročník

ŠPERK NA KVĚTINOVÉ TÉMA

Soutěžní přehlídka proběhne v rámci Krajkářských
slavností konaných

v Sedlici dne 6. srpna 2016.

Přihláška a podrobné informace na:

www.krajky-sedlice.cz

Začátek roku v ZŠ Sedlice

První měsíce roku 2016 byly na události poměrně bohaté. Kromě tradičního pololetního finišování čekalo devátáky rozhodování, na jakou střední školu si podají přihlášku.

Vedle typicky školních povinností se uskutečnilo i několik zajímavých mimoškolních akcí. V prvním týdnu po vánočních prázdninách se uskutečnil lyžařský kurz na Kramolíně. I přes horší sněhové podmínky si

jej všichni účastníci užili. Devátáci připravili pro ostatní žáky velice povedený maškarní karneval. Karneval připravili také pro děti v mateřské

škole. Uskutečnil se zápis do 1. ročníku, kterého se zúčastnilo 23 dětí. Svou činnost zahájí Klub budoucích prvňáčků, ve kterém se předškoláci hrou formou seznámí s prostře-

dím svého budoucího působiště. V březnu proběhla tradiční Velikonoční výstava, na které představili naši žáci své výrobky.

Marek Charvát, ředitel školy

Maškarní karneval

Stalo se již tradicí, že devátáci připravují pro své mladší spolužáky maškarní karneval. Ten letošní proběhl 11. února. První část patřila prvnímu stupni. Účastníků bylo opravdu hodně a tak porota, která hodnotila nejlepší masky, neměla snadnou úlohu. Stejně těžké to měli porotci dalších soutěží. Nakonec drobnou odměnu dostali všichni účastníci, takže nikdo neměl důvod ke smutku. Druhá část byla vyhrazena pro druhý stupeň. Maškarní karneval se vydařil a osmáci již dnes jistě přemýšlejí, čím překvapí spolužáky za rok. Druhý den vyrazili devátáci do mateřské školy, kde připravili také zajímavý program.

Marek Charvát, ředitel školy

Události v MŠ Sedlice

Zimní období pro nás znamená mráz, led a sníh, ale ani jednoho jsme si moc neužili. Jen párkrát si děti přinesly do školky boby, jezdily a koulovaly se, prostě si užívaly sněhové nadílky, která, jak rychle přišla, zase rychle odešla. Ale nám to nevadí, děti se umí radovat za každého počasí a my jim ty „školkové“ dny zpříjemnili jinými zábavnými aktivitami.

Největší událostí byl maškarní bál. Sešla se tam spousta masek, kluci byli piráti, spidermani, ninjové a holčičky hlavně princezny a víly. Děti soutěžily, tančily a nakonec dostaly kornout plný bonbonů a medaile. Za jejich výkony si to opravdu zasloužily. S celým balem nám pomáhali žáci 9. třídy, čímž jim velmi děkujeme, neboť se o vše starali velmi zodpovědně. A my, paní učitelky, jsme se tentokrát přeměnily v šedé myšky

a tiše jsme pozorovaly naše dětičky.

Nesmíme opomenout zápis do 1. třídy, což je událost velmi důležitá. Z předškoláků se po prázdninách stanou již velcí školáci a na tuto skutečnost se budou připravovat od 21. března, kdy jim začne Klub předškoláků.

Tam se seznámí s prostředím velké školy a s jejich novou paní učitelkou. Přejeme jim hodně školních úspěchů.

Opět jsme u nás přivítali divadelko KOLEM, které si nyní pro nás připravilo pohádku „Princezny jsou na draka“. Děti byly spokojené, pohádka se jim moc líbila.

Na den 29. února se dětičky těšily obzvlášť, neboť se z naší školíčky na chvíli stala zoologická zahrada. ZOO Borovany k nám totiž přivezlo několik zvířátek, například surikaty a seriemu rudozobou.

A co nás čeká dál? Přeci začátek jara, který si zpestříme dílnou - vyráběním rodičů s dětmi. A připravíme se na Velikonoco.

Kolektiv MŠ Sedlice

Ve Škvořeticích křísili dějiny

Šestnáctý ročník masopustní veselice se stal svědkem historického setkání zástupců dvou armád. Mohli se setkat za časů z učebnic dějepisu? Možná ano, možná ne. Každopádně na 16. ročníku škvořetického masopustu si stanuli tváří v tvář. Legendární maršál Malinovskij a feldkurát rakousko - uherské armády. Vpravdě zajímavý historický úkaz.

Pozornost si vysloužil zejména feldkurát z c. k. mocnářství v podání Jana Tobrmana z Rakovníku. „Kostým feldkuráta pro dnešní příležitost mi zapůjčil jeden milovník armádních dějin od nás, který renovuje dobové uniformy z období první a druhé světové války. Zabývá se obnovou šatníku vojáků amerických, sovětských, příslušníků útvarů nasazených v Africe a řady dalších.“ Sám Jan Tobrman má k matičce historii velmi blízko: „Pěstuji historický šerm a sbírám civilní předměty z let 1910 až 1945. Vlastním kupříkladu staré gramofony a hodiny. Další mou slabostí jsou vandry s přáteli v dobových oblecích. Podmínkou je nebrat sebou na toulky nic z vymožeností 21. století. Cestou třeba jíme dřevěnými lžičkami z vydlabaných misek. Momentálně jdeme po stopách výskytu Yetiho na území Severních Čech, za sebou máme i ryze vikingskou výpravu.“ Jaké si pro příští rok připravuje překvapení, neprozradil.

Masopustní průvod ve Škvořeticích letos čítal 44 hlav. Nechyběl starý známý pan král, který ještě nikdy fyzicky nezvládl celou obchůz-

ku vesnicí, na odív se tu vystavovala lidská stonožka, hastrman, mušketyr, nesmrtná „Marfuša“ z „Mrazíka“, fotograf, indiáni, rytíř, zvláštní půvab měl Čiňan s atypickou rikšou. Jak velí železné pravidlo, čelo průvodu tvořili ženich s nevěstou /tentokrát ve 100 % mužském obsazení, což byla rarita/, kteří si u každého stavení „skočili“ za doprovodu živé muziky s hospodářem či hospodářkou, případně oběma. Nebylo opomenuto ani vybírání pokut u projíždějících řidičů, což zajišťovala nekompromisně přísná policistka.

Maškary poctivě obrazily celé Škvořetice a náramně si zábavné odpoledne, kdy všední starosti a problémy zůstaly zavřené ve sklepeních, užívaly. Večer se v prostoru zdejší hospůdky sešly maškary na společném posezení. Jak praví stará moudrost, lid musí dostat všechno - i chléb, i hry. Tady se to pěkně spojilo dohromady.

Vladimír Šavrdra

Růže pro třetí generaci ve Škvořeticích a Pacelicích

V obci Škvořetice a pod ní spadající osadě Pacelice v měsíci březnu přišel čas gratulovat dvěma příslušníkům tzv. „Třetí generace“. Ve Škvořeticích se 29. března přiblížil na dosah požehnané devadesátky pan František Kadlec, který v tento den oslavil v plné duševní svěžesti a vitalitě 89. narozeniny.

V Pacelicích zase 8. března krásné životní jubileum 75 let završil pan Josef Koubek.

Oběma oslavenčům přeje Obecní úřad Škvořetice v čele se starostou Lubomírem Novým ještě mnoho šťastných let na tomto malebném světě, pevné zdraví, klidnou mysl a pohodu a samozřejmě intenzivní paprsky lásky od svých blízkých.

Vladimír Šavrdra

Na výroční schůzi SDH Škvořetice se plánovalo a vyznamenávalo

Letos uplyne 115 let od založení Sboru dobrovolných hasičů ve Škvořeticích. Jak si toto výročí důstojně připomenout, bylo jedním z témat výroční členské schůze „chráněnců svatého Floriána“, která proběhla 29. ledna. Zúčastnilo se jí osmnáct z celkového počtu dvaceti sedmi spolkových činovníků. Přítomen byl i starosta obce Škvořetice Lubomír Nový. Co se jubilea hasičského sboru týká, bylo nakonec dohodnuto, že se s oslavami většího rázu počká až na 120. výročí. Za zásluhy se dočkalo veřejného ocenění sedm členů sboru. Za práci pro sbor velitel SDH Pavel Lexa z Pacelic a Josef Renč. Pro doslova „železnou“ věrnost hasičským ideálům pak nejstarší členové spolku František Koubek /83 let – členem 50 let/ a Vladimír Flandera /75 let – členem 43 let/ z Pacelic. Půlstoletí práce u sboru šlechtí také Jaroslava Chlandu a Josefa Ředinu, Jaroslav Kalbáč z Pacelic zasvětil této záslužné činnosti 45 let. Všem výše uvedeným byly předány dárkové poukazy v hodnotě 500 korun, věnované obcí Škvořetice.

Při referátu o činnosti SDH Škvořetice v roce 2015 zmínil velitel Pavel Lexa bronzový „úlovek“ zásahové jednotky na okreskové soutěži v Sedlici. „Ke zdárnému konci spěje generální rekonstrukce hasičské zbrojnice v Pacelicích,“ uvedl dále Pavel Lexa. „Došlo k položení nových podlah, opravě a nátěru vnitřních omítek. Objekt se dočkal pevných regálů a nových vrat. Tímto chci také poděkovat našim členům za dobrovolné odpracování brigádnických hodin na této akci a Obecnímu úřadu Škvořetice za finanční pokrytí vzniklých nákladů. Poděkování patří i zemědělskému družstvu, které nám rovněž přispívá.“

Jak to vždycky na venkově patřilo k samozřejmostem, hasiči plnili i funkci šířitelů osvěty a kultury. Samozřejmostí je to i tady ve Škvořeticích. SDH Škvořetice si kupříkladu vzal patronát nad dětskými maškarními bály. Zorganizoval ho i letos 19. března.

Vladimír Šavrdra

Výstava
O historii školy ve
Tchořovicích
26. 3. – 22. 4. 2016
v prostorách
Obecního úřadu Tchořovice

Výroční schůze hasičů v Tchořovicích

V sobotu 9. ledna 2016 se konala výroční schůze hasičů. Členové výboru seznámili všechny zúčastněné členy a hosty s finanční situací sboru, shrnula činnost sboru a mladých hasičů za minulý rok a seznámila všechny s programem pro rok následující. Nechyběla ani hudba a chutné občerstvení.

Dětský maškarní bál

Víly, piráty, princezny, zvířátka a jiné roztomilé masky přivítali v sobotu 13. února odpoledne v hospodě Na kopečku Sněhurka a 2 trpaslíci. Tato pohádková stvoření se celý čas věnovala všem dětem, které se sem k nám přišli pobavit. Veselá hudba, tanec a zajímavé soutěže zakončené sladkou odměnou na tomto maškarním bále samozřejmě nechyběly.

Pro všechny děti byla nakonec přichystána zajímavá tombola v podobě balíčku plného překvapení. Věřím, že se všem dětem i dospělým líbilo a těšíme se napřesrok.

Hasičský bál

Večer se sál do posledního místečka zaplnil nejen místními hasiči, ale i přespolními. Všichni se výborně bavili a tančili v rytmu hudební skupiny Tři cvrčci až do rána. Zpestřením plesu byla také bohatá tombola, zejména hlavní ceny, začínaje prasátkem na několik způsobů až po hliníkové štafle či sedmimílové boty konče. Bál se skvěle vydařil a poslední tanečníci odcházeli spokojeni domů v brzkých ranních hodinách. Děkujeme všem, co se podíleli na přípravě bálu a hlavně sponzorům.

Text a foto: Martina Čadková

Srdečně Vás zveme do Tchořovic 2.dubna na „Babský bál“.

Obec a její činnost

Důležitou akcí v loňském roce byla účast obce v dražebním jednání ohledně koupě spoluvlastnického podílu jedné poloviny pozemku p. č. st. 11 v k.ú. Uzenice, jehož součástí je dům č. p. 12 v Uzenicích. Obec spoluvlastnický podíl vydražila za 140.000,00 Kč, záměrem obce i spoluvlastníků je s ohledem na stav této nemovitosti a její umístění v centru obce část nemovitosti po jejím vyklizení zbourat a poté vypořádat spoluvlastnictví reálným rozdělením věci tak, že polovinu pozemku získají spoluvlastníci a polovinu pozemku se stodolou obec, za tímto účelem byly uzavřeny potřebné smlouvy, zápis vlastnického práva do katastru nemovitostí byl proveden v únoru letošního roku.

Kromě dotační akce v rámci Programu obnovy venkova 2016, popsané v minulém čísle, podala obec v lednu další dvě žádosti o dotace u Ministerstva pro místní rozvoj a to na opravu místních komunikací (silnice z Uzenic na Chobot a silnice z Uzenic na Ostrov) a na opravu kaple sv. Václava.

Zpráva o hospodaření v obecních lesích

Zpráva odborného lesního hospodáře Ing. Tomáše Čabrádka za rok 2015 a předpokládaná činnost v roce 2016: V roce 2015 byla provedena celková těžba v obecních lesích ve výši 649,66 m³, která byla oproti původním předpokladům navýšena z důvodu jarních polomů a podzimního zvýšeného výskytu lýkožrouta smrkového a lesklého (těžba z důvodu lýkožrouta až 264,40 m³). Jarní výsadba byla provedena v rozsahu 0,08 ha. V loňském roce počasí lesu nepřálo, suchý a velmi teplý rok zapříčinil vysoký úhyn i již vzrostlých sazenic, teplo v zimě pak množení lýkožrouta a v únoru jednorázový výskyt těžkého sněhu poškození a zničení i vzrostlých stromků. V letošním roce nás čeká boj s kůrovcem, vylepšení uschlých kultur a ochrana kultur proti buření a zvěři. Vše záleží na počasí, které nám opět nepřeje a nedostatek vody na vysychavých stanovištích přeje zdárnému výskytu všech škůdců. Budeme se spolu s obecním úřadem snažit omezit škody na kulturách a celém lesním majetku a zvelebovat majetek pro další generace. Obzvlášť letos je zapotřebí poděkovat všem, kteří jsou nápomocni při pracích v obecních lesích.

Kultura v obci

Tříkrálová sbírka v obci proběhla 9. ledna 2016, naši malí tři králové byli - Adélka Kratochvílová (7 let), Adrianka Holubová (4 roky) a Mireček Kučera (5 let). Celou ves statečně obešli s koledou a vybrali pro Charitu Strakonice celkem 2.165,00 Kč, letošní sbírka byla zaměřena na pořízení pračky do Domova Klidného stáří sv. Anny v Sousedovicích a na pořízení nového vozu pečovatelské služby.

„Veget večer“ pod vedením Lucky Hrubé byl velice zajímavý, všichni účastníci se seznámili s jinými možnostmi vaření z ingrediencí, které my vesničané ☺ běžně neužíváme. Lucka si připravila složité menu skládající se z předkrmu, polévky, hlavního chodu

s různými dipy (omáčkami) a moučníku. Samozřejmě se akce neobešla bez buřičské iniciativy mužů, kteří si na pozdější schůzi hasičů připravili výpečky z bučky! A co bude příště? Zazněly nápady soutěžit v guláši. Chlapi, tak se předvedte!

Letošní lyžařský zájezd na Zadov byl od počátku velmi ohrožen, počasí sněhu moc nepřálo, přesto se nakonec jelo a i přes to, že sních nikde nebyl, tak na Zadově se lyžovalo a za krásného slunečného počasí. Sjezdaři využili sjezdovky na Kobyle, malí začátečníci školičky pro lyžování a běžkaři prý najezdili 15 km a pak si den zpríjemnili bowlingem.

Ples sborů dobrovolných hasičů Uzenic, Uzeniček a Chobota se konal 5.3.2016 v kulturním domu v Uzeničkách, k tanci a k poslechu již druhý rok hrála skupina FAJN. Hudba hrála skvěle, nálada byla výborná, tančilo se do ranních hodin. Nutno podotknout, že velice pozitivně všichni hodnotili i nové vybavení sálu, který vybavila obec Uzeničky novými stoly, židlemi a ubrusy. V neděli pak proběhl dětský maškarní ples, letos pořádaly ženy SDH Uzenice. Všem sponzorům obou akcí velice děkujeme.

Připravujeme

Na den 30. dubna je tradičně plánovaná oslava prvního máje spojená se stavbou májky a společným posezením u táboráku na návsi.

Text: Gabriela Kučerová

Masopust ve Velké Turné

V sobotu 6. února se jako již tradičně sešli všichni účastníci masopustního průvodu v 9:30 hod. v Hospodě Na Rozhrání, kde se převlékli do masek.

V letošním roce se do průvodu přidal medvěd, klaun, potápěč ale i spící polštářek a v reakci na politickou situaci i přistěhovalec. Za doprovodu harmoniky, vozembouchu a bubínku, prošel celý průvod obcí a ve staveních, kde byly masky vpuštěny a pohoštěny, zatancoval si pán či paní domácí s vybranými maskami. Masopustní průvod byl ukončen v 17:30 hod. návratem do místní hospody. Někteří účastníci byli silně unaveni. Všichni se přesto těšíme za rok na shledanou.

Divadelní představení – Od Silvestra do Silvestra

Scéna mladých při Divadelním souboru Čelakovský Strakonice, uvedla v pátek 19. února 2016 v sále Hospody Na Rozhrání ve Velké Turné komedii Jakuba Zindulky „Od Silvestra do Silvestra“.

Tito mladí divadelníci pod režisérským vedením Václava Slanaře uvedli tuto komedii v našem malém sálu jako zkušební předpremiéru. V tomto představení si mohli herci a hlavně režisér vyzkoušet reakci diváků v jednotlivých scénách. Ohlas osmdesátičlenného publika byl na jednotlivé komediální scény okamžitý. Hlasitý smích byl odměnou při jednotlivých scénách a bouřlivý potlesk uzavřel výborné komediální představení, které bylo odehráno v našich provizorních podmínkách na malém jevišti. Místní diváci si ještě po představení pohovořili v příjemném vytopeném sálu hospody. Do příštího roku se budeme těšit na další divadelní představení, které je zpestřením kulturního života v naší obci.

Obecní ples

Členové zastupitelstva obce Velká Turná uspořádali v sobotu 27. února

2016 v sále Hospody Na Rozhrání, OBECNÍ PLES. K tanci a poslechu zahrála místní skupina ST-Talisman pod vedením Mariana Hausera. Letošní návštěvnost byla ovlivněna vyšší nemocností. I přes nižší návštěvnost se

zábava postupně rozjela. Občerstvení bylo dostatek a ti, co se přišli pobavit, odcházeli nad ránem spokojeně unaveni.

Odpadové hospodářství obce

Obec Velká Turná zprostředkovala v roce 2015 další třídící komoditu a to použitý textil a obuv, která se může odevzdávat celoročně do připraveného kontejneru na návsí obce. Do tohoto kontejneru se může odkládat neznehodnocený textil a použitá obuv, které by bylo možno ještě dále zpracovat či využít. Do kontejneru nepatří znehodnocený textil od barev, oleje nebo napadený plísní či škůdci. Toto nové třídění napomůže dalšímu využití takového textilu a obuvi a není nutno s tímto odpadem nakládat při sběrných dnech.

Přehled odpadového hospodářství obce:

- ⇒ Poplatek pro občana pro rok 2016 – Kč 450,-
- ⇒ Poplatek pro děti do 15let pro rok 2016 – Kč 225,-
- ⇒ Poplatek za rekreační objekt pro rok 2016 – Kč 600,-

V rámci svozu popelnic se svezlo v loňském roce 1.080 ks popelnic což činí 21,74t komunálního odpadu. Dále se odvezlo v rámci sběrných dnů 9,69t velkoobjemového komunálního odpadu a 0,53t nebezpečného odpadu. Tříděného odpadu, který se odkládá do barevných kontejnerů (plasty, sklo, papír, obaly tetrapak), se odvezlo 191 kontejnerů. Celkové náklady na likvidaci odpadů od občanů za rok 2015 činily 167.446,- Kč. Samostatnou položku činní komunální odpad z provozu ATC-Milavy, kde bylo odvezeno 6,06t komunálního odpadu a likvidace fekálií za celkovou částku 27.030,- Kč.

Příjmy obce do provozu odpadového hospodářství byly: poplatek od občanů 77.103,- Kč, příjem za třídění odpadů EKO-KOM 35.363,- Kč, příjem za prodej železa 7.956,- Kč a příjem od soukromých podnikatelů zapojených do odpadového hospodářství obce 6.000,- Kč.

Celkový doplatek z rozpočtu obce po odečtení příjmů a výdajů (mimo hospodaření ATC-Milavy) na provoz odpadového hospodářství obce Velká Turná za odpad vzniklý v domácnostech občanů v roce 2015 činil 41.024,- Kč.

Oproti roku 2014 občané vytrídili více odpadu, což je dobrá zpráva v provozu tohoto systému.

Technika na zimní údržbu komunikací

Pro zimní údržbu místních komunikací, disponuje obec základní technikou na odstraňování sněhu pluhováním. V majetku obce je již od roku 2005 sněhová radlice a od roku 2006 kolový traktor Zetor 7011. Při namrzlých komunikacích bylo nutné zabezpečit bezpečnou jízdu a chůzi inertním posypem. Tento posyp se prováděl pohazováním drtí z káry na namrzlou vozovku. V případě jednoho obecního pracovníka byl tento posyp zdlouhavým procesem. V roce 2015 obec zakoupila starší posýpačku, která je vyrobena pro zapřažení k traktoru a posyp tak obsluhuje jediný pracovník, což je řidič traktoru. V letošním roce se provedly potřebné mechanické úpravy na této posýpačce a tato byla

vedena do provozu. Posýpačka (rozmetadlo) zvládne posyp jak drtí tak pískem. Drtí se používá na posyp při ujeté vrstvě sněhu a písek pak na hladké namrzlé asfaltové povrchy. Zprovozněním posýpačky máme zabezpečenou kompletní předepsanou údržbu místních komunikací.

Pasport dopravních značek a místních komunikací

V roce 2015 zpracoval Pavel Mareš prostřednictvím společného projektu Svazku obcí Blatenska pasporty místních komunikací v k.ú. Velká Turná a dopravního značení na komunikacích. Pasport místních komunikací byl proveden již v roce 2008, ale v roce 2013 byla Katastrálním úřadem Strakonice provedena digitalizace mapových souborů k.ú. Velká Turná, bylo proto nutné zpracovat nový pasport MK z důvodů změn číslování a rozloh pozemků. Bylo potřeba zpracovat aktualizaci, kterou současně požaduje zákon. Pasport dopravního značení obec doposud neměla zpracovaný. Pro dodržení všech zákonných podmínek ze strany dopravy na pozemních komunikacích, zmapoval tento pasport současný stav a výsledkem je stanovené osazení dopravních značek na státních a místních komunikacích, které je schváleno odborem dopravy MěÚ Strakonice. Na základě tohoto pasportu budou některé značky vyměněny za nové a v určitých úsecích budou nové osazeny. Jedná se především o tvary křižovatek, přednosti v jízdě, označení konce obce a v rekreační oblasti Milavy bude nově označena rekreační zóna a parkovací místa.

Průzkumné a přípravné práce – rekonstrukce budovy čp. 55

Po zakoupení budovy staré hospody čp. 6, která bude z části sloužit pro uskladnění obecní techniky a jako zázemí obce, se mohlo v budově staré školy čp. 55 přistoupit k pracím na změnu užívání. Tato budova školy doposud sloužila jako skladové a technické prostory obce a část užívá SDH jako své zázemí (sklad požární výzbroje a klubovna). V zimním období provedli pracovníci obce průzkumné a zabezpečovací

práce na stavu dřevěných nosných konstrukcí stropů a podlah, pro možnost přesného naplánování následných prací na rekonstrukci a přestavbu vnitřních prostor na bytové jednotky. V přízemních místnostech bylo provedeno zjištění tras elektrického a vodovodního vedení s následnou demontáží a v místnostech v patře byl proveden průzkum a chemické ošetření nosných stropních a podlahových trámů. Dřevěné podlahové a stropní nosné konstrukce se ukázaly v dobrém stavu (postaveno v roce

1894). Obec v loňském roce požádala o Jihočeskou dotaci POV v celkové částce 417.000,- Kč. Práce by měly obsahovat provedení hydroizolace zbývající části obvodového a nosného zdiva budovy, opravy komínů a výstavbu vodovodní a plynové přípojky.

Událo se po uzavěrcce:

- 12. března 2016 - ochutnávka vepřových pochutin
- 19. března 2016 - dětský maškarní bál

Čeká nás:

- 30. dubna 2016 - stavění májky
- 7. května 2016 - pokládání věnců k pomníku padlých hrdinů v obci a v Oseku
- 28. května 2016 - dětské rybářské závody na Novákův rybníčku
- 18. června 2016 - sjíždění Rojického potoka na čemkoli

Velká Turná dne 4. 3. 2016

Pavel Šípek, místostarosta Obce Velká Turná
Fodokumentace Pavel Šípek

Dětský maškarní ples v Záboreň

V neděli 6. března 2016 se konal v místním kulturním stánku dětský maškarní ples. Masek se sešlo hodně, a protože všechny děti mají rády různé soutěže, přišly si na své. DJ František Mareš měl pro ně připraveno mnoho různých klání, při kterých si mohly vyzkoušet své dovednosti. Ať už to byla jízda na koloběžce, podlézání laťky, hod kroužků na kuzele a jiné. Děti se vydováděly také ve vese-

lém látkovém tunelu, ten byl ale spíše pro ty starší a nebojácnější. Kromě soutěží byl pochopitelně na programu hlavně tanec. Nechyběla ani tombola a promenáda všech masek, při které porota vybírala nejhezčí masku. V tombole pochopitelně vyhráli všichni, a protože všechny masky byly krásné, porota došla k závěru, že všichni jsou první. Odpoledne se vydařilo a líbilo se nejen dětem samotným, ale i jejich rodičům a prarodičům. Velký dík patří pořadatelům!

Jaroslava Vodičková, Záboreň

Kulturní a společenské akce

Chanovice

2. dubna – sobota, „Komorní sbor českých muzikantů - Jarní koncert“, od 18.00 hodin, plzeňské hudební těleso, koláž skladeb od renesance po současnost, zámecký areál (Panoráma, Obec Chanovice)

7. dubna – čtvrtek, „Zmizelá Šumava II. – beseda se Šumavákem E. Kinzlem“, od 18.30 hodin, beseda spojená s promítáním o historii Šumavy a životě jejích lidí, KD Chanovice (Obec Chanovice)

23. dubna – sobota, „Den proti úložišti“, místo a čas i program bude upřesněno, společná akce obcí regionu proti záměru vybudovat zde úložiště radioaktivních odpadů (Obce tzv. lokality Březový potok)

23. dubna – sobota, „Pouť ke svatému Vojtěchu“, odpolední slavnost u kaple sv. Vojtěcha, společenské setkání v Újezdě u Chanovic (Obec Chanovice a občané Újezda u Chanovic)

30. dubna – sobota, „Stavění máje a pálení čarodějnic“, tradiční akce (občané šesti vesnic obce)

6. května – pátek, „#Kdo jsme?# DesignHD“, od 15.30 hodin, zahájení výstavy SŠ Horažďovice obor Grafický design, plus zahájení turistické sezóny-vojenská historická kolona, hudba, občerstvení, zámecký areál (Obec Chanovice)

11. června – sobota, „Dětský den v Holkovících“, od 14.00 hodin, odpoledne plné her, hraní a zábavy především pro děti, ale i pro dospělé (Občané Holkovic a SDH Holkovic, Obec Chanovice)

Rydvalův Rožmitál = svátek české dechovky

V roce 2001 začala úzká spolupráce dechového orchestru Rožmitálská Venkovanka s emeritním plukovníkem a dirigentem Hudby Hradní stráže a Policie České republiky, panem Rudolfem Rydvačem.

Vzájemná spolupráce, za podpory Města Rožmitálu pod Třemšínem, měla velký vliv na činnost orchestru. V krátké době zaznamenal orchestr velký posun v umělecké kvalitě, včetně postupného rozšiřování repertoáru o nové písničky a koncertní skladby.

Za deset let spolupráce s Rudolfem Rydvačem se společně zrealizovalo mnoho koncertů doma v Rožmitále pod Třemšínem a na území mikroregionu Třemšín, nespočet hudebních produkcí v širokém okolí, na festivalech dechových hudeb, různých estrádách, sjezdech rodáků, pivních slavnostech apod. V roce 2001 orchestr zvítězil v celostátní soutěži Polka fest a v roce 2010 se úspěšně zúčastnil prestižní soutěže malých dechových orchestrů „Zlatá Křídlovka“. Naše kapela se umístila ve zlatém pásmu. Během spolupráce s Rudolfem Rydvačem se podařilo natočit čtyři zvukové nosiče (Třemšín, Třemšín, Písničky od nás, Vivat Venkovanka a Je čas vánoční).

Toto krásné období s profesionálním uměleckým vedoucím a skvělým člověkem nečekaně skončilo na jaře roku 2011, kdy náhle zemřel. Byla to pro Rožmitálskou Venkovanku i českou dechovku velká ztráta.

Na počest Rudolfa Rydvala připravujeme společně s Městem Rožmitál pod Třemšínem svátek české dechovky! Chceme touto akcí připomenout Rudolfa Rydvala, a zároveň bohatou činnost rožmitálských, březnických a hvozďanských dechovek i dalších skvělých muzikantů z kraje pod Třemšínem, kteří se nesmazatelně zapsali do historie tohoto regionu. Srdečně Vás zveme do krásného města Rožmitálu pod Třemšínem na další ročník festivalu dechových orchestrů „Rydvalův Rožmitál 2016“.

Těšit se můžete na domácí dechový orchestr ROŽMITÁLSKÁ VENKOVANKA a pozvaného hosta, vítěze Zlaté křídlovky 2012 – dechovku JIŽANI z jižních Čech s kapelníkem Miroslavem Dvořákem. Festival se koná v neděli 24. dubna 2016 na nádvoří Podbrdského muzea, začátek v 15.00 hodin (v případě nepříznivého počasí se program uskuteční ve velkém sále Společenského centra v Rožmitále pod Třemšínem).

Vážení přátelé, přijďte nasát pozitivní energii, zapomenout na všechny starosti všedních dnů a prožít úžasné nedělní odpoledne plné skvělé muziky v podání dvou dechových orchestrů. Na setkání s hezkou českou písničkou v malebném městě Rožmitále pod Třemšínem se těší všichni pořadatelé a účinkující.

S písničkou jde všechno lépe!!

FESTIVAL DECHOVÝCH ORCHESTRŮ

Tradiční svátek
české dechovky

Rožmitálská Venkovanka

dechový orchestr z Rožmitálu pod Třemšínem

JIŽANI

dechovka z jižních Čech, vítěz Zlaté křídlovky 2012

JIŽANI
dechovka

24. dubna 2016 v 15 hodin

Nádvoří Podbrdského muzea

V případě nepříznivého počasí se festival uskuteční ve Společenském centru v Rožmitále pod Třemšínem.

ROŽMITÁL POD TŘEMŠÍNEM

Předprodej vstupenek: Kulturní klub v Rožmitále pod Třemšínem, tel. +420 318 665 339, www.rozmitalpr.cz, www.venkovanka.eu

OBČERSTVENÍ SEDLICE

- ⇒ čerstvé domácí Langoše
- ⇒ hamburgery
- ⇒ sýr v housce
- ⇒ hranolky
- ⇒ párek v rohlíku
- ⇒ sekaná v housce
- ⇒ klobása.....

otevřeno (duben-září):

PO - NE v době 10 - 18 hod.

Hledáme výpomoc

(nejlépe ženu důchodkyni)
na výpomoc do Občerstvení v Sedlici.
Pracovala by 2 až 3 dny v týdnu
(duben-září).

Nezaučenou zaučíme.

Tel.č. 608 956 196

DURA

Výrobce dílů pro automobilový průmysl

Pro rozšiřující se výrobu v Blatné hledáme:

- **STROJNÍ ZÁMEČNÍKY**
vyučení v oboru, praxe v oboru
- **SVÁŘEČE HLINÍKU**
svářečský průkaz, praxe v oboru
- **BRUSIČE**
základní či SŠ vzdělání, fyzická zdatnost

Nabízíme:

- stabilní zaměstnání
- moderní technologie i pracovní prostředí
- odpovídající mzdu, pololetní/roční bonusy
- 5 týdnů dovolené, pracovní dobu 7,5 hodiny
- příspěvek na dopravu, dotované závodní stravování

Personální oddělení závod **BLATNÁ:**

Mgr. Petr Vojtíšek

tel.: **383 451 212**, e-mail: **vojtisek.p@duraauto.com**

Osobně: osobní vrátnice v Blatné (Riegrova 495)
možnost vyplnit si dotazník uchazeče o zaměstnání

Letní příměstský tábor s koňmi

Celodenní pobyt s jezdeckým výcvikem a doplňkovým programem dle věku dětí. Vhodné pro děti od 5 do 15 let, pro začátečníky i pokročilé jezdce, individuální přístup.

Ovládání koně pomocí přirozené komunikace

KDE: Tchořovice

KDY: 1. termín tábora 25. 07. – 29. 07. 2016

2. termín tábora 01. 08. – 05. 08. 2016

Scházíme se v čase: od 7 h – do 8 h

Loučíme se v čase: od 16,30 h – do 17 h
(odcházíme v doprovodu rodičů)

Cena: 3.000,- Kč (zahrnuje jezdecký výcvik se zkušenými lektory; zábavný program po celý den; celodenní pitný režim - šáva, čaj; oběd)

Vedoucí stáje: Monika Jířnová - tel.: 606 66 33 77

(www.konetchorovice.cz); Vedoucí jezdeckého

výcviku: Hana Čechová – tel.: 607 80 74 05

(www.skonmidohloubky.cz)

Cukrárna Kavárna *Segafredo*

V Blatné – firma Anna Fišerová

PŘIJME

PRODAVAČKY

Měsíční příjem od 14 000 ÷ 16 000,- Kč

- Nevyučené v oboru zaučíme.
- Možnost ubytování na dvoulůžkovém pokoji. Po delší vzájemné spolupráci možnost užívání služebního bytu 1+0.
- Při špatné dostupnosti do zaměstnání, možnost svozu.
- Přijmeme brigádnice na víkendy, tj. SO a NE.
- Možnost přivýdělků na vedlejší pracovní poměr.

**Kontakt: Anna Fišerová osobně, nebo na
tel.: 602 659 545**

ZOFI COUNTRY FEST

LENKA FILIPOVÁ

BG SKLEP

Z VRŠKU

Š-UMÍCI

SEŠLOST

Doprovodný program

Jezdecká show
Taneční vystoupení

Kulinářská rybí show duo MA-MI

Jezdecký areál ZOFI 4. 6. 2016
Kadov u Blatné 14:00

www.zoficountryfest.cz

V rámci Vašeho kvalitního prožitku, je počet vstupenek omezen na 500 kusů! Předprodej na telefonním čísle +420 383 491 127.

REALITY BLATNÁ – RNDr. PETR KERNDL

B. Němcové 29, Blatná (u ubytovny TESLY Blatná)

Tel.: 604 518 400, 383 42 35 22,

25 let praxe na realitním trhu!

Vybráno z nabídky: Ideální 1/2 RD – Blatná, domy s restaurací – na náměstí v Blatné, v Tchořovicích, byty 3+1 - Blatná, Mirovice, komerční pozemek - Blatná, RD – Horažďovice, Škvořetice, Mirovice, Písek, Závšíšín, chalupy – Mračov, Čekanice, Nevězice, chata – Bělčice, zasíťované parcely – Blatná, stav. pozemky – Škvořetice, Chobot, Bezdědovice, pronájem – obchodní prostory na náměstí v Blatné.

Všechny nabídky na: www.realityblatna.cz

HLEDÁME pro konkrétní zájemce další domy, chalupy, chaty, byty, pozemky, lesy ... Blatensko i kdekoli jinde.

Nabídněte - RESPEKTUJEME VAŠÍ CENU!

Zajistíme Vám bezstarostný prodej.

Prezentace na nejvýznamnějších realitních serverech a právní servis ZDARMA!
Smlouvy o převodu nemovitostí - darovací, kupní, směnné...

Zavolejte k bezplatné konzultaci a využijte služeb nejdéle působící realitní kanceláře v regionu.

Vážíme si důvěry, kterou nám projevíte!

O myšce Bětce

Zimy stále hodně bylo,
sluníčko se opozdilo,
vítr foukal, blýskalo se,
čmeláček vyprávěl vose.

Poslyš milá voso Bělo
co se jednou přihodilo.
Na pasece pod jedličkou
stával stolec se židličkou.

Za stolečkem bez ustání
bylo slyšet povídání.
Každý, kdo znal pěkný příběh,
zčerstva sem ho říci příběh'.

Zajíc, liška, veveruška,
datel, sova, malá muška,
velcí, malí, dech svůj tají,
vypravěče poslouchají.

Za stolec dnes posadil se
medvěd Louda
a v krátké chvílce,
s pohádkou co vyprávěl,
čas se zvolna odvíjel.

Nedaleko odtud stojí
myší vilka, milí moji.
Vilka, dírka ve stráni,
myšička a myšák v ní.

V myším domku slávy bylo,
myšátko se narodilo,
mamince a tatínkovi,
myšičce a myšáčkovi.

Maminka hned myšku vzala,
čistounce jí vykoukala,
osušila, zabalila,
kašičku jí navařila.

Když myšička všechno snědla,
zvolna maminka ji zvedla,
prý aby ji ustrojila,
do postýlky uložila.

Ale Bětka neposeda
šatičky si obléct nedá,
brečí, křičí, hašteří se.
„Nahá chci spát, ne v košilce“.

„Nahá chci spát, bez peřinky,
nevezmu si žádné plínky.
Jděte pryč, já nechci šatky,
nechodte už ke mně zpátky!“

Smutná stojí máma myška,
slzička jí spadla z líčka,
teď o dceruše přemýšlí,
jak nezbednici domluví.

„Jen vem' si šatky, malá myško,
ať ti nenastydne břicho.
Už je zima, vítr duje,
slyšíš, listím profukuje“.

Ale myška nedbá rady,
po svém dělá ve všem všady.
Neposlucha, nezbednice,
nahá usíná v postýlce.

Spinká sotva malou chvíli,
vítr za okénkem sílí,
venku zpívá Meluzína,
Severák vlez' do komína.

Teplo, které v domku bylo,
vše se náhle vytratilo,
myšička se celá chvěje.
„Severáku, zima mi je“.

„Jdi už přeci z domečku pryč,
je mi zima, což to nevíš?“
„I vím, vím to, myško milá,
vím také, žes moc zlobila.“

„Maminku, že neposloucháš,
brečíš, křičíš, se vším boucháš,
půjdu pryč, však radu dám ti,
hodná buď a zazpívám ti.“

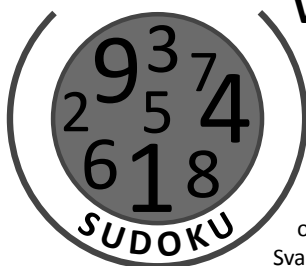
„Za okénkem budu zpívat,
sem se k tobě jenom dívat,
zimu víc už nepošlu sem,
hodná buď a líp bude všem.“

„Teď zavolej si na maminku,
pusu dej jí na tvářinku,
nashledanou, malá myš,
jsem Severák a letím pryč.“

„Ach maminko, pojď sem ke mně,
košičku rychle dej mi
a peřinku teplou taky.
Je pryč vítr a zlé mraky?“

„Ano dcerko, hodná myško,
už ti nenastydne břicho.
Jsi hodná, navždy zůstaň tak,
slyšíš, zpívá Severák ...
máma Miluše, 1975
/A tak to, milá Bětuško,
doopravdy bylo./

Vážení čtenáři,

Řešení sudoku z lednového vydání SOBáčka s č. 48 bylo opět různé úrovně: lehká verze – sněhuláci (číslíky v 1. řádku 724958361), středně těžká verze – rampouchy (č. v 1. ř. 681295374), těžká verze – saňkování (č. v 1. ř. 721853469). Výherci: Standa Korbel z Kadova, Svatava Balková z Kasejovic, Jaroslav Bouše z Kasejovic. Uvedení úspěšní luštitelé si mohou vyzvednout výhru (drobné ceny) v kanceláři SOB nejpozději do pátku 6. května 2016, popř. v jiný termín po telefonické dohodě na tel. č. 728 881 358. Gratulujeme.

Po vyřešení SUDOKU z čísla 49 (březen 2016) zašlete tajenku a první řádek čísel z vylustěného SUDOKU s označením obtížnosti na E-mailovou adresu blatensko@blatensko.eu (POZOR, změna e-mailové adresy) nebo na poštovní adresu Svazek obcí Blatenska, Na tržišti 727, 388 01 Blatná a to nejpozději do pátku 6. května 2016.

SUDOKU pro čtenáře SOBáčka připravili: Stanislav, Ivana a Ema z Olomouce.

Radka Vokrojová

Lehká verze:

7	3		2	9		4	6	
	1			7			8	9
9		8			6			3
5				8	4	3		
	9			3				
	6	1		2		7	5	
4		9		6		1		2
2		7	1		3		9	4

1 = E, 2 = A, 3 = R, 4 = J, 5 = E,
6 = O, 7 = D, 8 = J, 9 = Z

Středně těžká:

	9			8		3		
	3						7	6
6		4		9				5
				3	9	7		8
3			4		8	6	2	
	7				3			1
	6						8	
1		8		6	5		9	

1 = E, 2 = M, 3 = S, 4 = E, 5 = Ě,
6 = T, 7 = Š, 8 = O, 9 = P

Těžká verze:

	8	7						
				5		3		
				2		6		
3								7
		8			5		1	2
6		2				1		
				3				
2	4				7		6	8

1 = Í, 2 = B, 3 = I, 4 = O, 5 = Ě,
6 = T, 7 = Ž, 8 = Ž, 9 = V

Blatensko SOBě. 49. číslo vyšlo v úterý 29.03.2016 v Blatné. Vydáno Svazkem obcí Blatenska pod e. č. MK ČR E 18255. Ročník X. Poslední číslo vyšlo v lednu 2016. Uzávěrka příštího čísla je v pondělí 2.5.2016. Grafický návrh: Petr Liebscher. Sazba: Pavel Korous. Tisk: Blatenská tiskárna s.r.o. Na vydání se podíleli starostové a starostky měst a obcí Svazku obcí Blatenska a další dopisovatelé. Redakční rada: Rada Svazku obcí Blatenska. Náklad 6280 ks. Redakce e-mail: blatensko@blatensko.eu tel.: 728 881 358, Ing. Radka Vokrojová. *Názory dopisovatelů se nemusejí shodovat s názory redakce, příspěvky mohou být redakčně kráceny.*